

NOVI TISKAR

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Skupščine po pismu

KAR DOBRO

Kako so se občinske skupščine vključile v uresničevanje nalog, ki jih je nakazalo pismo predsednika Tita? To je bilo osnovno vprašanje na skupni seji predsednikov občinskih skupščin in sekretarjev komitejev občinskih konferenc ZK s celjskega območja. Razgovor, ki je bil v Zalcu, je sklical Janez Zahrastrnik, sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje.

Vsi predsedniki občinskih skupščin, razen velenjskega, ki ga ni bilo na seji, so v glavnih črtah označili temeljna področja popisemske dejavnosti — uresničevanje ustavnih dopolnil, stabilizacijski napor, stanovanjska politika, urejanje dela v davčnih upravah, kadrovska politika, socialno razlikovanje in še nekatera druga. Dosledno uresničevanje nalog je pomembno tudi zato, ker se v nekaterih delovnih sredinah še prebija miselnost, da je vihar po pismu že minil. ZK pa bo odločno vztrajala, kot je poudaril Janez Zahrastrnik, da bo uresničevanje pisma predstavljalo stalni proces razreševanja najaktualnejših družbenih problemov.

Cepnav so občinske skupščine sprejele akcijske pro-

grame in se že tudi kažejo prvi rezultati (sorazmerno dobro so v občinah pristopili k reševanju stanovanjske problematike), pa bo potrebno dejavnost na nekaterih področjih še okrepiti. To zlasti velja za prepočasno uveljavljanje ustavnih dopolnil. Zanimiva razmišljanja spodbujajo integracijski procesi, vtanki v ustavne spremembe. V nekaterih sredinah je preveč občinskega gospodarskega povezovanja, morda sežejo s pogledi tudi na območje, premalo pobud pa je za povezovanje in združevanje gospodarstva na slovenskem in jugoslovanskem prostoru.

Uspešen boj proti netikovnosti gospodarskih organizacij nas ne sme uspavati. Kajti stalna bitka za biti ali ne biti v zapletenih tržnih gospodarskih razmerah ne omogoča razvoja in rasti gospodarstva. Zato bodo morali delovni kolektivi več naporov vložiti za ustvarjanje večje akumulacije.

Razprava je tudi pokazala, da v nobeni občini še niso dovolj razmišljali o uveljavljanju delavske kontrole. Vendar pa je res, da so komaj v zadnjem času na voljo dokumenti, ki nadrobneje opredeljujejo vsebino in položaj delavske kontrole v delovnih organizacijah. Precejšnje težave čakajo občinske skupščine pri spodbujanju boljše dejavnosti in organiziranosti davčnih služb. Fluktuacija kadra v upravah je prehuda in bi morali razmisliti o sedanjem sistemu nagrajevanja občinskega kadra.

V sklepnih besedi je sekretar medobčinskega sveta ZKS tudi menil, da bo potrebno iskati nove možnosti in oblike medobčinskega sodelovanja.

Na koncu razgovora se je Joško Rožman, predsednik sveta osmih občin, zahvalil Mihi Prosenju, laškemu predsedniku občine, za uspešno dolgoletno družbeno in politično delo.

Je sto starih tisočakov, in manj od tega, osebni dohodek, ki naj bi bil nagrada za normalno delo? Vprašanje je, če je dostojen dohodek tudi tisti, ki je nekaj čez »sindikalni minimum«. ANA CMOK (v sredini spredaj) je v šentjurskem podjetju »TOLO« v prvih devetih mesecih lani dobivala pod 1.000 novih dinarjev. Zaposlila se je šele pred letom in je dolgo trajalo, da je ujela normo. Zdaj dobi tudi po 1.200 dinarjev. Skupaj z možem zasluži nekaj čez 3.000 dinarjev, to pa je za družino, imata dve nadarjeni deklici, ki se ju splača šolati, zelo tesen družinski proračun. Več o problemu najnižjih osebnih dohodkov na 2. strani pod naslovom »Manj kot sto jurjev«. Foto: Jure Krašovec

VEČJE ZAUPANJE

V torek dopoldne je sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahrastrnik sklical posvet s sekretarji organizacij ZK iz večjih delovnih organizacij na celjskem območju. Na posvetu so razpravljali o odgovornosti komunistov za uresničevanje ustavnih dopolnil, o stabilizacijskih naporih v delovnih kolektivih, uveljavljanju delavske kontrole, o dejavnosti komunistov in nalogah na področju stanovanjskega gospodarstva ter o drugem. Sekre-

tarji organizacij ZK iz več kot dvajset delovnih organizacij so v razpravah poudarili, da je delo članov ZK močno povečano in da se tudi v delovnih ljudeh krepi zaupanje v ZK.

Največjo aktivnost je ZK v delovnih kolektivih pokazala na področju uveljavljanja ustavnih sprememb, pri uresničevanju stabilizacijskih naporov in pri oblikovanju nove stanovanjske politike. Še premalo pa razmišljajo o delavski kontroli. V nekaterih

delovnih organizacijah so tudi dosledno realizirali naloge s področja socialnega razlikovanja.

Torkovega posveta so se udeležili sekretarji organizacij ZK iz radeške papirnice, Alposa, laškega TIMA, Ingrada, Merxa, Tehnomercatorja, rogaške Steklarnice, velenjskega rudnika in Rudarskega šolskega centra, Konusa, Kovaške industrije Zreče, Gorenja, EMA, prebolske Tekstilne tovarne in iz drugih kolektivov.

O ŠOLSTVU

V torek bosta prišla na celodnevni obisk v Celje Aleksandra Kornhauserjeva, članica republiškega Izvršnega sveta, in Tomaž Bizal, republiški sekretar za prosveto in kulturo. S predstavnikoma celjskega družbenega življenja se bosta pogovarjala o problemih razvoja šolstva v Celju in še posebej o višjem šolstvu. Imela bosta tudi razgovor s kulturniki in zdravstvenimi delavci.

CELJE

O KADROVSKI POLITIKI

Prihodnji ponedeljek (19. februarja), bo v Celju redna seja Občinske konference SZDL, na kateri bodo spregovorili o aktualnih vprašanjih kadrovske politike v celjski občini. Na seji bodo ocenili dosedanje prakso na tem področju, dogovorili pa se bodo tudi za boljše organiziranost in večjo aktivnost ter opredelili skupno družbeno politično akcijo za uresničitev nalog iz družbenega dogovora o kadrovski politiki.

z urednikove mize

Na zadnji strani smo že v prejšnjem NT začeli z novim feljtonom — Gore in gorniki. Najzanimivejše dogodivščine iz življenja naših znanih gornikov bo popisal Berni Strmčnik. Vabimo planince in alpiniste, da se nam tudi sami javijo, če imajo za seboj res kak zanimiv alpinistični vzpon ali privlačno gorniško prigodo.

Danes smo morali izpustiti gospodarsko stran, ker nam je zapis o solidarnosti zasegel preveč prostora. Dragi bralci, vabimo vas, da se tudi vi oglasite na vprašanje — ali med nami živi dovolj solidarnosti? Ali smo preveč daleč drug od drugega? In — ali je ta čas naklonjen solidarnosti ali ne? Vse odmeve bomo prav radi objavili.

Zanima me, ali sledite objavljenim zapisom Milana Kostevca o decembrskih bojih Kozjancev leta 1943. Dobrodošel bo kak vaš namig, ali naj bo več ali manj teh nadaljevanj.

In še nekaj — v roke dobivam vedno več poezije in drugih literarnih poskusov. Kar pošljite! V rubriki Bralci pišejo bom našel prostor tudi za te prispevke.

VAS UREDNIK

STOP — pop moda
shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

KOMENTAR

Pod sto jurjev

Družbeno podprto je gesto: najmanj 1.000 novih dinarjev osebnega dohodka ob polnem delovnem času in izpolnjenih delovnih obveznostih. Se vedno veljavna magična meja, ob kateri si preprosto predstavljamo, da je pod njo življenje nezno, neudobno delovnega človeka, nad njo pa kolikor toliko v redu. V resnici je vprašanje, kako lažje živi tisti z nekaj jurji več nad to mejo od onega, ki je za nekaj jurjev pod njo. Edino tam se ta meja učinkovito izkaže, kjer je na primer enaka tudi meja obveznosti plačevanja samoprispevka.

Nima smisla razpravljati o tem, kako je mogoče urediti življenjske potrebe z novim tisočakom na mesec.

V akcijskih programih sindikatov je novi tisočak še vedno cilj politične orientacije. Za koliko občanov na našem področju je to še vedno poroc upanja?

Tega ne vemo. Ne vemo enostavno zato, ker te vrste statistične podatke zbirajo po občinah samo v septembru in marcu. Kaj se je od septembra dalje moglo zgoditi v prid tem delavcem? Lahko dvomimo, da ne dosti bistvenega kajti v decembru je že sledila zamrzitev osebnih dohodkov, ves čas pa življenjski stroški močno naraščajo.

Kaj povedo septembrski podatki? Nimamo jih iz celjske, mozirske in velenjske občine. Brez Celja, Mozirja in Velenja, so v septembru v celjski regiji izplačevali manj kot 1.000 dinarjev osebnega dohodka v občini Smarje 175 delavcem, Zalec 124, Laško 161, Sentjur 68, Slovenske Konjice 73.

Se več. V šentjurski občini jih je bilo osem, ki so dobili manj kot 600 dinarjev, enajst pa med 600 in 800 dinarjev. V šmarski občini je bilo delavcev z dohodki pod 800 novih dinarjev 36. Verjetno tudi v drugih občinah ne manjka takšnih.

Težko je razumeti, da v času, ko akcija za izboljšanje

življenjskih pogojev najnižjih dohodkovnih kategorij teče, nihče bolj tekoče ne spremlja teh gibov. Sindikalna vodstva iz Celja in Velenja sicer zagotavljajo, da v letošnjem letu gotovo ni več polno zaposlenih ob polnem izpolnjevanju delovnih obveznosti, ki bi bil pod 100 jurji osebnega dohodka. Kajti če je res, kot zagotujejo v Celju in Velenju, potem plačila zastara z gestom »sto jurjev« na izpraznjeni fronti. Da bi le bilo tako! Vendar je zaradi prej omenjenih razlogov podlaga za dvom.

Iz nepopolno zbranih podatkov iz septembra lani bi mogli zaključiti, da so zvečine to žene, predvsem snailke in delavke v tekstilni in konfekcijski stroki. Nadalje bi po ugibanju mogli zaključiti, da so med moškimi s tako nizkimi dohodki predvsem delavci v gradbenih podjetjih. Ni pa mogoče niti približno naslutiti, koliko je med prizadetimi takih, ki so edini hranilci družin ali celo žene samohranilke z otroci?

V marcu bomo torej spet dobili točnejše podatke. Seveda le številke, nihče pa nam ne bo postregel z opisom okoliščin, v katerih naj ti najnižji osebni dohodki obvladujejo življenjske stroške. Najbrž te okoliščine niso rožnate. Že zato ne, ker je med najnižje plačanimi verjetno veliko takih, ki so edini zaposleni, če pa so zaposleni tudi njihovi zakonski tovariši, tudi leti niso mnogo na boljsem. Mož, ki ima dober osebni dohodek, ne bo vztrajal, da žena dela za majhen denar. Najbrž bo narobe. Majhen dohodek mora je tista nujna, da za še manjšega, recimo, da je možno tudi obratno, dela tudi žena.

Radi bi sedli za »okroglo mizo« s tistimi, ki trdo delajo in prav tako trdo živijo z manj kot sto jurji dohodka. Prav bi nam prišlo, da bi nam takšni sami sporočili. Ko bomo zvedeli, kdo so, kaj delajo, koliko delajo, kako obračajo svoj denar, se bomo mogli obrniti tudi k tistim, ki bi morali misliti na to, da takšni obliki socialnega razlikovanja naredijo konec.

JURE KRASOVEC

Šmarsko gospodarstvo

ŠE VEČ V NALOŽBE

V srednjeročnem petletnem razvoju šmarske občine so zapisali, da bi radi do leta 1976 dosegli spodnjo mejo skupine srednje razvitih občin v Sloveniji. Čez deset let, leta 1986, pa bi jih hiter družbeni in gospodarski razvoj že uvrstil med slovenske srednje razvite občine. Če bi hoteli doseči te ambiciozne cilje, bi morali v prihodnjih 17 letih samo v gospodarstvo vložiti skoraj 87 starih milijard. Ali drugače — pot iz zaostalosti in nerazvitosti zahteva, da bi morali vsako leto vložiti v različne gospodarske objekte čez pet milijard starih dinarjev.

Če bodo v šmarski občini v tem koledarskem letu opravili prvo analizo, kako poteka uresničevanje ciljev, nakazanih za razvoj v letih 1971—1975, potem bodo lahko zadovoljni. Zadovoljni predvsem zaradi tega, ker je začetek spodbuden in življenjski, da bo imel kozjanski človek kmalu več možnosti za zaposlitev, za zaslužek, za boljše življenje, za spremenjen družbeni položaj.

Poglejmo nekaj dejstev.

Nov obrat KORS-a že stoji in bo lahko zaposlil 210 ljudi. Proizvodnja v novih prostorih se je že začela. V februarju bodo odprli obrat Metke v Kozjem, s čimer bo dana možnost zaposlitve 118 ljudem. Nov obrat za proizvodnjo lesenih TAM-ovih delov in za vrtno garnituro v Bohorju v Mestinju naj bi bil končan letos. Prevoznisko podjetje Donat je lani s pomočjo Straže, Zdravilišča, Steklarne in KORS-a lahko nakupil več novih kamionov. Prav gotovo je tak primer združevanja sredstev, kot se je pokazal v Donatovem primeru in ko je šlo za neposreden interes več delovnih organizacij, zglebna možnost, kako se da v skromnih razmerah mnogo doseči. Seveda, če ni zaprtosti, lokalizma in neenotnosti. Precejšnje možnosti zaslužka bo dajal zasebnim kmetijskim proizvajalcem obrat Vitala. Najprijetnejši pogled, če nizamo prve investicijske uspehe šmarskega gospodarstva, pa mora seči na Atomske Toplice. Ne

gre samo za komunalno uredjenost tega zanimivega zdraviliško-turističnega središča. Atomske Toplice so dobile lani samopostrežno restavracijo, pred dnevi pa še zimski bazen. Podatek, da je bilo lani v Atomskih Toplicah več kopalcev kot v vseh bazenih na območju, samo potrjuje vrednost naložbe v zimski bazen. Načrti za celovito urejanje Atomskih Toplic pa še niso končani — terapija, motel in nove nastanitvene kapacitete na Marofu bodo v ospredju investicijskih razmišljanj v nadaljnji izgradnji toplic.

Med projekti in naložbami, ki jih šmarsko gospodarstvo predvideva v tem letu, pa so še: pričetek gradnje hotela A kategorije v Rogaški Slatini, brusilnica v Kozjem, tehnične delavnice v Donatu, kamnolom Cerovec, projekt Volarje in še nekateri drugi, med njimi dva napovedana dislocirana obrata, ki bosta lahko uresničena prihodnje leto.

Šmarsko gospodarstvo je likvidno. Seveda pa bo lahko

svoje razvojne možnosti realiziralo le s pomočjo bank in slovenske skupnosti.

»Z gospodarskimi posegi v lanskem letu in z letošnjimi načrti bo končana sanacija domačih podjetij in dislociranih enot. Zadovoljni smo lahko, še posebej, če bomo tudi naprej tako uspešni. Vprašanje je, ali bo na voljo dovolj bančnih in kreditnih sredstev. Toda upamo, da se na naših hrbitih ne bodo lomila stabilizacijska kopja. In še nekaj — v prihodnjih investicijskih načrtih bo nujno upoštevati tudi izgradnjo kakšnega industrijskega obrata v Smarju. Tega se dobro zavedamo«, je dejal v razgovoru Nace Krumpak, tajnik komisije za družbenoekonomski razvoj šmarske občine.

Kaj lahko rečemo ob tem mini pregledu rezultatov šmarskega gospodarstva v zadnjih dveh letih? Resda ne moremo govoriti o velikanskih premikih. Moramo pa povedati, da se kozjanskemu zaostalemu območju vendarle kažejo povsem nove perspektive.

Kreditna politika

POSOJILA PO STAREM

Da ne bo pomote — gre za potrošniška posojila.

Po sklepu izvršilnega odbora celjske podružnice Ljubljanske banke so proti koncu januarja trgovske in druge delovne organizacije znova začele odobravati potrošniška posojila. Navzlic novi zvezni uredbi, ki je izšla proti koncu lanskega leta in ki je odprla nekatere možnosti za najemanje večjih kreditov, sicer pa do tretjine osebnega dohodka, se je Ljubljanska banka v celoti, in ne samo celjska podružnica, odločila za staro pot. To pomeni, da trgovske organizacije, ki jim ta denarni zavod daje sredstva za potrošniške kredite, odobravajo posojila do višine, ki je bila v veljavi pred izidom zvezne uredbe. Konkretno, trenutno je moč dobi-

ti en milijon starih dinarjev posojila za nakup avtomobila pa tudi za nakup garniture pohištva. Za nakup ostalih trajnih potrošnih izdelkov in drugega industrijskega blaga pa je moč dobiti posojilo le do višine 600.000 starih dinarjev. Zanimiv je sklep, da se potrošniška posojila ne smejo odobravati za nakup izdelkov, katerih cena za mersko enoto je nižja od 40.000 starih dinarjev. Praktično: blaga s podlogo za moško obleko ni moč nabaviti na potrošniško posojilo, lahko pa kupite na kredit že napravljeno obleko.

V seznamu blaga, ki ga lahko kupite na potrošniško posojilo, je črtan gradbeni material.

Nespremenjen je ostal tudi obvezen polog v višini 20 odstotkov.

Potrošniški krediti so torej odprti. Kot zvezna uredba je tudi odobranje posojil po starem naletelo na določene komentarje. Vprašljiva je seveda gornja meja, ki je nižja od tiste, ki jo predvideva, ne pa določa zvezna uredba. Še bolj spodbudna pa je spodnja meja, še zlasti ker je vezana na mersko enoto.

V tolažbo vseh, ki negodujejo ob sedanjih pogojih odo-

bravanja potrošniških posojil, naj zapišemo, da je to pravilo začasno in da bo o morebitnih popravkih sklepal že naslednji zbor upravljalcev Ljubljanske banke. Četudi je težko napovedati, kakšni bodo njegovi sklepi, se zdi, da bo prišlo do sprememb. Vse kaže, da bo zbor banke, ki bo odločal o novih pogojih za odobranje potrošniških posojil, že v prihodnjem mesecu.

M. B.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIKNAŠI
ZNANCIPIŠE
DRAGO MEDVEDVOJO
DJINOVSKI

Po osvoboditvi Beograda je bila formirana inženirijska brigada, nastanjena v Sabcu. Tam je bil Vojo štabni oficir vse do konca 1945 leta, ko je naša cela domovina učakala težko pričakovano svobodo. Istega leta so ga tudi demobilizirali, slegel je vojaško suknjo, kot se temu po domače reče, in jo mahnil kar v Domžale, ne da bi še kaj hodil v Beograd. Ko sem ga

povprašal, zakaj ravno v Domžale, je razodel, da ga je tam pač čakala bodoča žena, prva žena. To je bilo v začetku 1946. leta. Ker je bil pred vojno absolvent kemije in je imel vse izpite že opravljene, se je lotil študija za diplomu. Tako je študiral in končno šel na univerzo in diplomiral. Po diplomu je sklenil, da bo našel kje kakšno službo v Ljubljani. V tisti Ljubljani, v kateri je preživel velik del svoje mladosti in iz katere je v vlak krenil z družino proti Beogradu, še v vihuri vojne.

No, in ko se je Vojo takole ukvarjal z mislimi, kje najti kruh, redno zaposlitev je prišla ideja od generalne direktcije iz Beograda za steklo, da bi našli inženirje za slovenske steklarne. V takratnih steklarnah, bile pa so v Rogaški in v Hrastniku, ni bilo praktično nobenega inženirja. Na ta način je bilo Vojo ponujeno mesto v rogaški steklarni, toda problem je bil v tem, ker Vojo do takrat še nobene steklarne videl ni, ni ti ni poznal podrobnosti tega svojega dela. Kljub temu se je začel kar hitro odločati

za pot v Rogaško Slatino in še danes se mu čudno zdi, da se je tudi tako lahko »odtrgal« od Ljubljane. Skozi hudomušen smeh je poudaril, da so se v tistih časih nekako lažje odločali za pot v provinco, kot pa to počno danes. Tudi to ga ni zadržalo, da je že bila kemična industrija v Domžalah. Toda Vojo je izrazil željo, da če že sprejme delo v steklarni, mora prej nekam na prakso. Hotel je podrobneje spoznati tehnologijo stekla in njegove obdelave. Zato je krenil za dva meseca v pančevsko steklaro. Še prej pa je šel na direktcijo, da bi mu izdali dekret za mesto inženirja v steklarni. Tako je Vojo prišel tudi v stik s pokojnim Borisom Kidričem, sicer ga je poznal že prej, še iz študentskih let. Kidrič se je razveselil vojne odločitve, ker se je odločil ravno za Rogaško. Sam Kidrič je namreč 1927. leta v Rogaški osnovl partijsko organizacijo in se je razveselil Vojinega prihoda. Vesel je bil tudi zaradi tega, ker je bil Vojo prvi inženir, obljubil mu je vso podporo.

Ko je Vojo končal delo v laboratoriju pančevske steklarne, se je vrnil v Rogaško in pričel z delom. Dekret o zaposlitvi ga je določil za tehničnega vodjo. Tisti dekret Vojo še danes skrbno hrani, podpisal pa ga je Boris Kidrič. Takrat se je bližalo koncu leto 1947.

Takrat je bil še mlad, kot sam danes rad poudarja. Svoj dvaintrideseti rojstni dan je že praznoval v Rogaški.

Spomin mu uhaja nazaj, tja, med dogodke pred dvajsetimi leti. Nasmehne se, enkrat, dvakrat. Pravi napoved: »Če bi človek iskal primerjave med tovarno takrat in danes... to je nemogoče. Primerjave sploh ne more biti.«

Po štirih ali petih mesecih Vojinega dela v steklarni, je tovarno obiskal Boris Kidrič in v tej sobi, kjer smo se pogovarjali, zdaj mi, sta takrat sedla k mizi stara prijatelja in je Kidrič pobral Vojo, kako je kaj s tovarno. Kako je z modernizacijo? Pa plan. Vprašal ga je tudi, koliko časa misli ostati v steklarni. Kako bo napredovalo delo? Vojo mu je odvrnil, da to pač

traja kakšna tri ali štiri leta, delo mora steči in...

Ko je bil Kidrič zadnjikrat na obisku v Sloveniji, je ponovno obiskal steklaro v Rogaški. Vojo je še vedno bil tam in tudi sam Kidrič je dejal, da je to več kot tista štiri leta, kot je Vojo računal, da bo ostal v steklarni. In tista štiri leta so pomenila kakšno novo peč vedno kaj novega, boljsega, vse skupaj pa je spremenilo tista štiri Vojina leta steklarne v sedemindvajset let, kolikor jih šteje danes v kolektivu rogaške steklarne.

Ta steklarina pa je bila pred sedemindvajsetimi leti takšna da ni imela niti tekoče vode in so jo v sodih vozili. Nekaj industrijske vode so imeli, a ta je pritekala iz bližnjega potoka. Delali so samo z eno pečjo, to pa iz preprostega razloga, ker jih več tudi imeli niso. Delali so z desetimi lonci danes pa imajo osemindvajset loncev. Takrat je bilo v kolektivu 280 delavcev, danes jih je preko tisoč. Vojo je v steklarni začel najprej s proučevanjem raznih receptur za steklo.

OPRAVIČILO

V zadnji številki NT se nam je pri objavi fotografije Stanka Lesnika, novega predsednika Občinske konference SZDL v Sentjurju pripetila neljuba napaka. V tiskarni smo zametli ključke in tako smo namesto portreta Stanka Lesnika objavili mladostno sliko Voja Djinovskega. Obema se opravičujemo!

KAM PO ZDRAVNIKA?

Na seji sveta osmih občin, ki je bila ta teden v Žalcu, je v sklopu mnogoterih vprašanj zavzela zelo vidno mesto razprava o zdravstveni problematiki in območju celjske regije. V razpravi so sodelovali tudi člani medobčinskega sindikata in medobčinskega komiteja ZK.

Da se je spregovorilo o akutnem stanju zdravstva v celjski regiji na enem izmed najbolj avtoritativnih forumov, je pošteno in prav. To zadovoljstvo so izrazili tudi vodilni zdravstveni delavci, ki so se udeležili tega posvetoovanja. Če že govorimo o tem, da se mora danes razpravljati na vseh nivojih in odločitve sprejemamo vsi, potem je zdravstvena problematika tista, ki je že po svoji naravi obrnjena k ljudem. Ali pa naj bi vsaj bila. Zapiranje v strokovne dileme in vrtenje v začaranem krogu, ko spričo pomanjkanja zdravstvenega kadra in zavožene zdravstvene politike zadnjih let, ko zdravstveni delavci sami ne morejo več reševati nastale situacije, ni izhod iz nastalih težav.

V razpravi je bila s strani zdravstvenih delavcev pojasnjena nerožnata perspektiva zdravstvene službe, obenem pa tudi njihova prizadevanja pri uresničevanju temeljnih oblik združenega dela. Pri tem je pomagala k razumevanju odlična razčlenitev direktorja zdravstvenega doma v Celju, dr. Antona Fazarinca. Spregovoril je o izhodih, ki so jih sprejeli v njihovi delovni organizaciji. Osnovni so osnovne delovne skupine, ki naj bi se združevale v TOZD. Osnovnih timskih skupin naj bi bilo 160 do 170, če bi se združevale po strokovni usmeritvi oziroma 39, če bi se združevale po zdravstvenih postajah. O tem, kakšno obliko združevanja bodo sprejeli, pa že potekajo javne razprave po posamez-

nih občinah. S prvim julijem naj bi bile razprave o TOZD zaključene. Sele potem pa bi lahko spregovorili o integracijskih procesih, ki so že dalj časa prisotne v javnosti.

Razprava je v svojem nadaljevanju pokazala, da materialna baza zdravstva v celjski regiji ni najbolj boleča točka. Veliko hujše je pomanjkanje kadrov. Teh primanjkuje v vseh občinah. V Žalcu manjka 5 zdravnikov, v Celju bi rabili za obratne ambulate 7 zdravnikov, zobnih asistentov preprosto ni. Pomanjkanje v zdravstvenem kadru pa bo kmalu še večje.

Z zgraditvijo kliničnega centra v Ljubljani bo postal položaj še slabši, saj bo prišlo do velikega odliva zdravstvenih delavcev, ki bodo od-

šli s podeželja. »Danes je stanje z zdravniki naslednje: od 50 medicincev, ki zapustijo vsako leto fakulteto, se jih zapusti 30 v Ljubljani, 15 jih ode v tujino, 10 približno pa jih ostane za vso Slovenijo. Kadrovska zasedba bo zadovoljiva sele čez deset let. Prisiljeni smo si pomagati s stazisti iz južnih republik, a tudi ti ne ostanejo vsi pri nas,« je prizadeto spregovoril direktor socialnega zavarovanja Milan Loštrk.

Predstavniki družbeno političnih organizacij so v razpravi poudarili, da mora postati družbeni položaj zdravstva v regiji politična in družbena skrb vseh dejavnikov in ne samo zdravstvene službe. Vsi pa bodo po svojih močeh pomagali k razrešitvi dokaj neurejenega stanja zdravstvene službe, ki je prišla v zagato ne samo v naši regiji, ampak je to že splošen družbeni problem v slovenskem merilu.

Z. S.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ FRANJO ADAMLJE, PREDSEDNIK UPRAVNEGA SKLADA ZA INVESTICIJE IN DRUŽBENI STANDARD SLOVENSKE KONJICE!

Na zadnji seji skupščine v Slovenskih Konjicah ste kot gost razgrnili pred odbornike občinske skupščine širok spekter potreb, ki so se pokazale nujne, da se rešijo s podaljšanim samopriskupkom, ki bo v vaši občini marca meseca. Kraji kot so Loče, Vitanje in Zreče so poslali svoje dodatne programe, kjer so pretežno zajeti objekti družbenega standarda. Tako so se prvotnim investicijskim pridružile še nekatere, zato se je program inve-

sticij dvignil za dve milijardi.

Kot predsednik sklada za investicije in družbeni standard ste tudi osebno odgovorni pred odborniki in občani skupščine v Slovenskih Konjicah, kako boste uskladili potrebe in zahteve vseh občanov. Zato je danes vam osebno namenjeno to vprašanje — katera investicija od vseh naštetih v programu terja, da pride na prioriteto listo in zakaj?

Zdenka Stopar, novinarka

Žalec

NALOGE SO TRAJNE

Pretekli teden so se v Žalcu sestali na skupni seji člani občinske konference Zveze komunistov ter člani plenuma občinskega sindikalnega sveta. V osrednji točki dnevnega reda so razpravljali o aktualnih nalogah pri uresničevanju stabilizacije našega gospodarstva ter nalogah v zvezi z vsesplošnim varčevanjem z družbenimi sredstvi.

O aktualnih gospodarskih problemih v žalski občini ter nekaterih nalogah v bodoče je spregovoril JOŽE CEROVŠEK, predsednik komisije za družbeno ekonomske odnose pri komiteju občinske konference ZKS in načelnik oddelka za gospodarstvo. Ko je nanizal uspehe minulih let, ki jih ni ravno malo, je opredelil mnoge naloge prihodnjega obdobja. Se naprej si bo potrebno prizadevati za dosledno uresničevanje sanacijskih programov nekaterih delovnih organizacij. Iskati

bo treba nove tehnološke rešitve ter forsirati takšno proizvodnjo, ki bo ob nastajajočih tržnih razmerah zagotavljala največjo akumulativnost ter s tem rast podjetij in celotnega gospodarstva. Mnoge naloge stoji tako pred komunisti, kakor tudi pred drugimi odgovornimi dejavniki pri dokončnem snovanju srednjeročnega in dolgoročnega razvoja občine. Še večje pozornosti kot doslej bo moralo biti deležno tudi kmetijstvo, zlasti odgovorne naloge pa čakajo na področju integracijskih procesov, ki so v minulem obdobju vse premo karaktirizirali gospodarska gibanja v občini.

VENO SATLER, predsednik občinskega sindikalnega sveta, pa je pred člane obeh forumov razgrnil konkretne naloge pri varčevanju z družbenimi sredstvi. Zavzel se je za to, da v delovnih organizacijah nemudoma sprejmejo

konkretno programe za varčevanje, v katerih naj zajamejo vse sfere potrošnje. Se zlasti je opozoril na varčevanje z družbenimi sredstvi v neproizvodnih sferah, kjer je po njegovem mnenju možno prihraniti prenekateri družbeni dinar. Pri tem pa je opozoril na to, da pri varčevanju ne smemo preiti v skrajnosti, da bi s tem okrnili tudi tista sredstva, ki so namenjena izboljšavi standarda delovnih ljudi. Posebna komisija bo na podlagi referatov in obsežne razprave pripravila zaključke in naloge bodočega dela na tem izredno pomembnem področju.

V nadaljevanju seje so člani občinske konference ZKS in plenuma občinskega sindikalnega sveta razpravljali še o nalogah bodočega stanovanjske politike v občini Žalec. Obsežen uvodni referat je imel JOŽE JAN, podpredsednik občinske skupščine, ki je

nanizal vrsto konkretnih podatkov. Tako je med drugim ugotovil, da je v občini kar 55 odstotkov stanovanjskega fonda v takšnem stanju, da nujno terja dodatnih vlaganj. Pomanjkanje stanovanj, posebno pa prepočasna družbena gradnja, povzroča veliko problemov, kajti število družin v občini iz leta v leto narašča. Do leta 1976 bi bilo potrebno v občini zgraditi preko tisoč stanovanj, to pa terja letno dinamiko, ki je spričo razpoložljivih sredstev ne bo mogoče uresničiti.

Posebno obeležje obravnavani problematiki daje dejstvo, da so se je lotili na skupni seji člani obeh najvišjih organov, Zveze komunistov in sindikatov. Vse torej kaže, da so se nalog lotili kar najresneje in računati je, da tudi pričakovani rezultati ne bodo izostali.

BERNI STRMCNIK

Celjski borci pred konferenco

ŠE REVOLUCIONARJI!

Danes dopoldne bo v Celju redna skupščina Zveze združenj borcev NOV. Na njej bodo delegati skupščine pregledali svoje delo v preteklih dveh letih. — O poteku skupščine, razpravi in sklepih, bomo poročali prihodnjič. Tokrat samo nekaj povzetkov iz poročila o delu in problemih v preteklem dvehletnem obdobju.

Organizacija ZB NOV v celjski občini je brez dvoma ena najbolj aktivnih in uspešnih organizacij. Predvsem je treba poudariti, da ni obrnjena zgolj k sebi, k problemom svojega članstva — je brez dvoma močno prisotna na vseh področjih družbenega življenja in napreznih za uresničitev ciljev revolucije — zaradi katerih revolucija še vedno traja.

Medtem ko štiri komisije zares urejajo zadeve udeležencev NOV, sta vsaj dve takšni, ki imajo širši pomen in to razvijanje tradicij NOV in aktivnost pri organizaciji splošnega ljudskega odpora. Tako v občinskem odboru, njegovih komisijah in v krajevnih organizacijah ZB NOV, deluje aktivno več sto čla-

nov. Še bolj množično pa so bivši borci, invalidi in bivši intermiranci zastopani v odborih drugih organizacij in društev. V odboru SZDL jih je 92, v svetih krajevnih skupnosti 111, drugih političnih organizacijah 395, na področju splošnega ljudskega odpora jih aktivno dela 598, skupaj torej 1160 aktivnih na vseh področjih od okoli 2900 članov. Takšnega odstotka direktno angažiranih v družbenem življenju bržčas ne izkazuje niti članstvo ZK v občini, ki ima v svojih vrstah čez 700 bivših borcev NOV. To je zanesljiv dokaz, da so borci še vedno v prvih vrstah revolucionarne preobrazbe naše družbe. In vendar je to organizacija, katere najmlajši člani so prekoračili štiri-

deset let, katerih polovica je že upokojenih in katerih število se je v dveh letih zmanjšalo s smrtjo za 161 članov.

Po več kot četrto stoletja, odkar je bila domovina osvobodjena in je zmagala socialistična revolucija, vsi borci še vedno ne uživajo dobrot, ki bi jih zaslužili. Kljub veliki družbeni pomoči za reševanje stanovanjskih zadev borcev, je v Celju še vedno 46 borcev in njihovih družin v neprimernih stanovanjih. Letem kaj malo koristi, če povemo da je bilo v zadnjih treh letih ugodno rešenih 386 stanovanjskih primerov, večina teh tudi s pomočjo delovnih organizacij. Največ problemov ostaja med upokojenimi borci NOV.

Ob dokaj izboljšani skrbi

za nadzor nad zdravjem borcev, sedaj v Celju dela poseben dispanzer po štirikrat tedensko, je seveda še vedno premalo sredstev za daljše in uspešnejše posege, za okrevanje in banjaloške usluge. Premalo seveda zato, ker članstvo ZB NOV stari in s starostjo je vedno več boleznih, predvsem posledic trpljenja in ran iz vojne.

Ob tolikšnih problemih, ki jih ima organizacija s težavami med lastnim članstvom, je pravzaprav družbeni doprinos te organizacije in številnih posameznikov v njej toliko večji.

Ko danes na letni skupščini razpravljajo, dvorane Narodnega doma v Celju gotovo ne bodo zapustili brez mnoštva novih nalog, novih sklepov in programov za bodoče delo. Pripadnost revoluciji in njenim ciljem je globoka. Kdor je v resnici bil revolucionar, je tudi ostal in bo tudi v bodoče — do konca.

J. KRAŠOVEC

Celje

PRORAČUN

Prepoved točenja alkoholnih pijač v zgodnjih jutranjih urah velja za vse — Sprejet je načrt graditve stanovanj v občini.

Začetek prve letošnje seje članov obeh zborov celjske občinske skupščine, v petek 9. t.m., ni bil spodbuden, saj se je redno delo zaradi nesklepčnosti zbora delovnih skupnosti začelo s približno tridesetletno zamudo. Ker postaja slaba udeležba članov zbora delovnih skupnosti na skupnih sejah že kronična, bi kazalo proučiti problem in spregovoriti o njem ne le s tistimi odborniki, ki so večkrat odsotni, marveč tudi s sindikalnimi organizacijami, ki so vodile vse priprave za volitve odbornikov v delovnih organizacijah in ne nazadnje z organi samoupravljanja.

Problem postaja mučen tudi za tiste, ki se zavedajo odgovornosti, ki so jo sprejeli z izvolitvijo za odbornika. Vrh tega pa takšna odsotnost negativno vpliva tudi na delo skupščine. Ali bo skupščina po vsem tem kos nalogam, ki jo čakajo letos?

Na predlog sveta za družbeni plan in finance je tokrat stekla prva razprava o oblikovanju dohodkov občine Celje in o predlogu ukrepov na področju proračunske potrošnje v letošnjem letu. Dohodki občinskega proračuna se bodo povečali za 6 odstotkov. Toda, ker so potrebe neprimerno večje, bo letos, bolj kot kdaj koli, nujno varčevanje na vsakem koraku. Ne glede na to pa bo proračun zagotovil optimalna sredstva za socialno in zdravstveno varstvo, za vzgojo in izobraževanje in še za nekatere druge dejavnosti. Sicer pa bo o letošnji razdelitvi dohodkov občinskega proračuna tekla beseda na zborih občanov od 18. februarja do 4. marca.

Skupščina je sprejela odlok o graditvi dela regionalne ceste »magistrala-vzhod« in tako odprla pot za normalno ureditev vseh zemeljskih zadev.

Odborniki celjske občinske skupščine so dali tokrat velik prispevek v ocenjevanju uresničevanja ustavnih dopolnil v delovnih organizacijah. Svoja stališča in predloge za boljše uveljavljanje ustavnih dopolnil bodo posredovali vsem delovnim organizacijam.

Četudi je družbeni dogovor o združevanju dela sredstva za razširjeno reprodukcijo v

stanovanjskem gospodarstvu še vedno v razpravi, so sprejeli program graditve stanovanj v občini do 1976. leta. Prav tako so sprejeli tudi štiri odloke s področja stanovanjskega gospodarstva, ki pomenijo začetek reševanja izredno zahtevne naloge v letošnjem letu.

Da bi pospešili plačilo zamujenih obveznosti in zagotovili nadaljnja dela pri regulaciji celjskega vodnega vozlišča, so se odločili za sklenitev družbenega dogovora.

Z odlokom, ki ga je posredoval svet za blagovni promet, velja odslej prepoved točenja alkoholnih pijač med četrto in sedmo uro jutraj za celotno gostinsko dejavnost, ne glede na sektor.

Skupščina je nadalje sprejela načela za ustanovitev telesnokulturne skupnosti pa tudi poročilo skupščine sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov o delu v lanskem in načrtih za letošnje leto. M. B.

NT ZA 24 DIN!

Žene, matere, dekleta, prijatelji!

Uredništvo Novega tednika se je odločilo, da vsem fantom-vojakom s celjskega območja pošlje NT za polovično ceno! Samo za 24 dinarjev na leto! Na dopisnici nam sporočite naslov in vojno pošto vašega moža, sina, fanta ali prijatelja, ki služi vojaški rok. Mi pa bomo uredili vse ostalo.

Da bo vašemu najbližjemu hitreje potekel čas v vojaški suknji!

Torej — odločite se nje-mu v veselje!

Uredništvo NT

OKROGLA MIZA — OKROGLA MIZA — OKROGLA MIZA

SOLIDARNOST ŠE ŽIVI

Solidarnost med nami. Kdaj, kje in v kakšnem obsegu? Je mar v času naporov za utrditve gospodarstva zamrla? Jo je morda manj, več? Kako se bomo obnašali v letu varčevanja na področju socialnega varstva? Kje smo v tistih pristnih človeških medsebojnih odnosih? Kako je z zbiranjem vseh vrst sredstev za uresničitev solidarnostnih akcij?

Takšna in podobna vprašanja je na pobudo uredništva Novega tednika in radia Celje odprl razgovor za okroglo mizo, v sredo, 7. februarja.

In odgovori? Presenetljivi!

Lahko se ponašamo s človeško vrlino, ki oblikuje plemenitost. Lahko smo ponosni na tisto, kar nastaja v medsebojnih solidarnostnih odnosih, ne glede na to ali gre za pomoč otrok, starejšim ali bolnim ljudem ali za velika komunalna dela, kjer je potrebno solidarnostno sodelovanje vseh prizadetih in neprizadetih ljudi.

In še nekaj! Solidarnost ni nikoli zamrla. Nasprotno, navzlic hitremu razvoju tehnike, navzlic zapiranju človeka v ozek krog, navzlic skrbem, ki jih nikoli ne zmanjka, živi in raste.

Dimic, predsednik sveta krajevnih skupnosti Smartno v Rožni dolini, Podjavoršek, tajnik krajevnih skupnosti Smartno v Rožni dolini, Jože Oštir, predsednik sindikalne organizacije v EMO, Zdravko Ivačič, predsednik sindikalne organizacije v železarni Store in Janez Golouh, donedavno predsednik sindikata v celjskem Prevozniku.

IZREDNE SO OBLIKE SOLIDARNOSTI

INŽ. DUŠAN BURNIK: Celje se lahko postavi s številnimi solidarnostnimi akcijami tudi v širšem, občinskem obsegu. Če bi ocenili samo zadnje šest do sedemletno obdobje, bi morali ugotoviti poleg ostalih izrednih akcij pri reševanju celjskega vodnega vozlišča, zatem v družbenem dogovoru za izgradnjo objektov posebnega družbenega pomena, v sprejemu samoprispevka za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov, v samoprispevkih v okviru krajevnih skupnosti in ne nazadnje tudi pri drugih akcijah.

Za ureditev obrambnega sistema pred poplavi, za re-

zgradb, športnih objektov pa tudi nekatere potrebe narodne obrambe. Družbeni dogovor je bil sprejet za dobo treh let. V tem času naj bi na osnovi solidarnostne akcije zbrali skoraj 1,2 milijarde dinarjev. Do konca januarja pa je bilo v sklad plačanih nekaj nad 700 milijonov starih dinarjev.

Nadaljnja in izredno velika, če ne doslej največja solidarnostna akcija pa se je začela s sprejemom krajevnega samoprispevka za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov. V petih letih naj bi zbrali 3,2 milijarde starih dinarjev. Glede na dosedanj priliv bo sklad zbral več sredstev.

V okviru številnih solidarnostnih akcij ne kaže prezreti tistih, ki se razvijajo v okviru krajevnih skupnosti. Občani in delovne organizacije zbirajo sredstva za reševanje perečih krajevnih komunalnih del. V teh akcijah sodeluje po različnih kriterijih tudi občinska skupščina s svojimi sredstvi. V te akcije pa niso zajeta večja komunalna dela, ki se financirajo iz proračuna. V zadnjih šestih letih je delež tako zbranih sredstev

akcije, v kateri je od 132 kar 105 delovnih organizacij izpolnilo svoje obveznosti. S pomočjo te akcije smo zgradili novo posebno šolo, namenili nekaj sredstev za vzgojno varstvene ustanove, uredili tartansko stezo na atletskem stadionu in delno izpolnili obveznosti do narodne obrambe.

Ker pa je sredstev za uresničitev nadaljnjega načrta zmanjkalo, smo se odločili za samoprispevek.

Glavni problem osnovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov v občini je tako rešen. Enaka solidarnostna akcija pa je stekla v zadnjem letu tudi na področju srednjega šolstva. V njej sodelujejo vseobčinske skupščine širšega območja pa tudi prizadete delovne organizacije, zlasti trgovinske in gostinske. Akcija namreč med drugim zajema gradnjo novega poslopja za potrebe šolskega centra za blagovni promet. Dosedanjo trgovinsko šolo pa bo dobila gostinska šola. Sredstva, ki se zbirajo v teh skladih, se trošijo strogo namensko, samo za tisto, za kar smo se zmenili in javno povedali oziroma objavili.

Skladno z rastjo življenjskih stroškov valoriziramo tudi družbeno pomoč. To je samo en vidik reševanja socialno varstvenih problemov.

Druge oblike, zlasti za otroke, pa se kažejo v dnevnem varstvu v vrtcih, katerih starši ne morejo plačevati celotne oskrbnine. Stroške za malice regresiramo 1050 otrokom, okoli 200 otrokom plačujemo kosila v celoti. Tu pa je še pomoč, ki jo nudimo okoli 400 otrokom iz kmečkih družin.

In ko govorimo o otrocih, bi rada s posebnim poudarkom opozorila na solidarnost, ki se kaže v rejniškem delu. Okoli 160 otrok je pri približno sto družinah! Tu so ti otroci našli nadomestilo za matično družino. Kaj za nas pomeni rejniška služba, je težko povedati. Cena je ogromna in ni denarja, da bi jo poplačali. Te družine služijo posebno družbeno pozornost in priznanje. To tembolj, ker z rejnino krijemo komaj dve tretjini stroškov. Vse ostalo, da ne omenjam vzgojnih prizadevanj, gre v breme rejniških družin.

Posebno poglavje v našem delu je občinski solidarnostni

bolj okrepljena in posebej utemeljena. Svojo konkretno obliko dobiva v ustanavljanju solidarnostnih stanovanjskih skladov. Pomanjkanje stanovanj je za Celje problem številka ena. S solidarnostnim sklepom bomo reševali socialne probleme, čeprav je povsem na dlani, da bo upravni organ sklada moral sprejeti tudi ustrezne kriterije za razdejevanje teh sredstev.

CELJE ŽIVI KOT ENA DRUŽINA

IVAN KRAMER: Solidarnost je močno razvita znotraj naših delovnih organizacij. Leta se kaže v pravilnih regresiranjih za letni odmor, zatem v prispevkih in pomoči zdravstveno in socialno šibkejšim članom kolektiva. Mnoge pošiljajo tudi na brezplačno okrevanje.

Solidarnost je prišla do vsej tudi na referendumu o izenačitvi pravic v zdravstvenem varstvu delavcev in kmetov.

Nadalje, tudi prispevek za poplavišeno Pomurje, je bil izreden znak solidarnosti. V tej akciji so sodelovale vse delovne organizacije v občini.

Od leve proti desni: Zdravko Ivačič, Janko Zevart, Tone Zimšek, Ivan Kramer, Dušan Burnik

»Danes jo je prav gotovo več, kot jo je bilo na primer pred desetimi leti.« sta skoraj istočasno ugotovila Mila Stamejčičeva in Zofka Stojanovičeva. Drugi so potrdili.

Kaj hočemo več? Negujmo to obliko medsebojnih odnosov in reševanja individualnih pa tudi skupnih vprašanj in potreb. To je naša, samo naša solidarnost.

Razgovor za okroglo mizo v uredništvu Novega tednika in Radia Celje na temo »Solidarnost med nami« je vodil glavni urednik Jože Volfand. V razpravi pa so sodelovali: inž. Dušan Burnik, predsednik celjske občinske skupščine, Janko Zevart, predsednik občinske konference ZKS Ivan Kramer, predsednik občinskega sindikalnega sveta, Jože Marolt, podpredsednik občinske skupščine, inž. Tone Zimšek, namestnik sekretarja občinske konference ZKS Celje Zofka Stojanovič, direktorica centra za socialno varstvo Celje, Mila Stamejčičeva, predsednica izvršnega odbora skupščine skupnosti otroškega varstva Celje, Jože

šejanje problema industrijske vode pa tudi za pridobivanje novih urbanih površin sodelujejo gospodarske organizacije s svojimi denarnimi prispevki že od 1966. leta dalje. Samo v teh letih je gošpodarstvo celjske občine zbralo za te namene skoraj poldrugo milijardo starih dinarjev. V prvih letih regulacijskih del je z znatnimi sredstvi sodeloval republiški vodni sklad, občinska skupščina pa je v vsem tem obdobju namenila vsako leto samo za ta dela po milijon starih dinarjev.

Ta, za Celje izredno pomembna solidarnostna akcija teče dalje. Solidarnost bo po novem dobila svoj odmev v družbenem dogovarjanju. Dela pri urejevanju celjskega vodnega vozlišča še niso končana.

Nadalje. V začetku 1970. leta so delovne organizacije in nekateri drugi sprejeli družbeni dogovor za financiranje določenih družbenih potreb. V načrt je prišla gradnja nekaterih otroških vzgojno varstvenih ustanov, šolskih

znašal skoraj milijardo starih dinarjev!

V oblike solidarnostnih akcij moramo zajeti tudi druge akcije občanov in delovnih organizacij za športno in rekreativno dejavnost pa tudi za športne in rekreativne objekte. V ta okvir sodi tudi izenačitev pravic zdravstvenega varstva med delavci in kmeti.

In na koncu kaže v ta okvir spraviti tudi delo stanovanjskih skladov, sklade za socialno varstvo, ki posegajo na izredno široko področje itd., itd.

SOLIDARNOST V VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU

JOŽE MAROLT: V obdobju zadnjih nekaj let je solidarnost prišla močno do veljave na področju vzgoje in izobraževanja. Akcijo je narekovala zlasti velika prostorska stiska v osnovnih in srednjih šolah ter pomanjkanje vzgojno varstvenih zavodov. Proračunska sredstva in krediti niso mogli rešiti tega vprašanja. Zato smo začeli solidarnostno

POMAGAMO SLEHERNEMU ČLOVEKU — STANOVANJA PROBLEM Št. 1

ZOFKA STOJANOVIČ: Ni naključje, da je solidarnost močno razvita na solidarnostnem področju in zlasti za skupino ljudi, ki ni več produktivna. Gre pa tudi za otroke. Moram reči, da je za to obliko pomoči, za to solidarnost, med našimi občani izredna pripravljenost. Tako je bilo prej in tako je danes. In še nekaj. Vsako leto se v povprečju zvišujejo sredstva za to področje za približno sto starih milijonov. Nikoli se ni pojavilo vprašanje — bo ali ne bo! Zato ima tudi naša služba lažje delo. Smo vsekakor na zgornji stopnici lestvice v poglavju socialnega varstva.

S sredstvi družbene pomoči krijemo najbolj nujne potrebe. So pa močno razvite tudi dodatne druge oblike pomoči. To velja za krajevnih skupnosti, za najrazličnejše zbiralske akcije, za sosedsko pomoč itd.

sklad za socialno varstvo starejših ljudi. 98 starejših ljudi je v domovih, pomoč pa dobiva tudi 95 upokoјencev.

Ob vsem tem moram povedati, da se pri reševanju teh vprašanj ni nikoli pojavila dilema zaradi morebitnega pomanjkanja sredstev. Pomagamo slehernemu človeku! Zato zmanjšujemo nekatere druge postavke v občinskem proračunu, da je denarja za to vrsto pomoči vedno dovolj. Seveda pa bi tudi naši kritični primeri, vendar ne zaradi nerazumevanja družbe, marveč zaradi stališča, ki jih ob reševanju teh vprašanj zavzemajo nekateri starejši ljudje. V mnogih primerih je naše delo težko, zlasti če ni razumevanja na tisti strani, ki bi jo naj reševali.

In za konec še nekaj. Pomanjkanje ter neurejenosti in neustreznosti stanovanjskih pogojev so v glavnem začetek vseh teh problemov. Zato si mnogi obetamo od pospešene gradnje stanovanj za delavce.

INŽ. DUŠAN BURNIK: Moram reči, da je solidarnost v stabilizacijskem obdobju še

Solidarnostni odnos delovnih kolektivov se prav tako kaže v politiki štipendiranja itd.

Prepričan sem, da s stabilizacijskimi ukrepi solidarnost ne bo manjša.

Celje živi kot ena družina. Zato članom te družine vseno, kako živijo drugi, ko živijo v drugih človeških skupnosti, kako delajo in vijo v delovnih organizacijah. Za celjsko družino veljajo urejene razmere, kjer vladajo vsi človeški in humani odnosi.

PATRONAT NAD SOLO

JANEZ GOLOUH: Tudi kolektivni poznamo različne oblike solidarnosti. Naš kolektiv, na primer, ima patronat nad osnovno šolo v Škri in tako skrbimo tudi za otroke, ki jo obiskujejo. tega sodelujemo pri reševanju socialnih in drugih vprašanj pri krajevni skupnosti Trnovlje-Ljubečna.

Znotraj kolektiva skrbimo za obolele člane, zlasti za

— OKROGLA MIZA — OKROGLA MIZA

Od leve proti desni: Milan Božič, Jože Oštr, Janez Golouh, Jože Marolt

ste, ki bolehalo dlje časa. Tisti, ki so več kot šest mesecev v bolniškem staležu, prispevamo 40.000 starih dinarjev. Poznamo sprejeme in obdaritev upokojencev. To zlasti ob zaključku leta.

Otrokom dveh smrtno ponesrečenih članov dajemo mesečno podporo po 40.000 dinarjev. Vse to do njihovega petnajstega leta.

Sprejeli smo tudi poziv kolektiva iz Kroke in se obvezali, da bo vsak član opravil po 30 prostovoljnih delovnih ur.

BLAGAJNE VZAJEMNE POMOČI...

JOŽE OŠTR: Solidarnostne občike v našem kolektivu se kažejo poleg ostalega v delu blaga'ne vzajemne pomoči, zatem v skladih za pomoč v delovnih enotah itd. V tej zvezi ne kaže prezreti trdne politične solidarnosti za uresničitev akcij, ki smo jih sprejeli.

Naša solidarnost je tudi v denarnem deležu, ki ga dajemo članom dveh naših dislociranih obratov.

Po našem mnenju bodo najmanj tudi solidarnostni skladi znotraj delovnih organizacij. Gre za pomoč med temeljnimi organizacijami združenega dela.

Tudi prizadevanje za ukinitve nočnega dela za ženske sodi v ta okvir.

POMEMBNA VLOGA ZVEZE KOMUNISTOV

TONE ZIMSEK: Lahko rečemo, da vlada v naši občini izostren posluš do solidarnosti. Korenine te odlike so tudi v dejstvu, da je Celje staro industrijsko mesto s sta-

ro delavsko tradicijo, in da prebiva proces preusmeritve gospodarstva.

Občinska organizacija Zveze komunistov je imela ob teh vprašanjih pomembno vlogo. Prva v Sloveniji je temeljito analizirala socialne probleme in problemom socialnega razlikovanja posvetila tudi svojo peto sejo konference. Pozneje smo v vseh organih temeljito spremljali pestro socialno problematiko. Lahko rečemo, da je imela aktivnost Zveze komunistov na tem področju velik odziv. To dokazujejo tudi akcijski programi na vseh nivojih.

Javnost ni bila dovolj kvalitetno obveščena o teh uspehih. Bolj kot to so se ponekod uveljavile nekatere senzacionalne oblike poročanja o socialnih problemih, medtem ko so pozabili na napore vseh delovnih ljudi pri reševanju socialne problematike.

C govorimo o teh problemih, bi morali še reči, da podjetje, naj ne bo samo poslovna, marveč tudi socialna skupnost ljudi.

ŽE PRI MAJHNJIH ZADEVAH POMEMBNA VLOGA ZVEZE KOMUNISTOV

JANKO ZEVAR: Ko govorimo o solidarnostnih akcijah v celjski občini, moramo opozoriti še na to, da so v Celju možnosti za takšne korake večje kot morda kje drugje.

Menim, da bi morali več napraviti na področju javnega obveščanja o solidarnostnih akcijah, o delu solidarnostnih skladov in podobnem. Seveda pa se pri tem pojavlja tudi vprašanje, kakšen je interes nekaterih ljudi, da iščejo te podatke in zvedo za

delo, ki je bilo opravljeno.

Lahko bi tudi ugotovili, da solidarnost med ljudmi bolj živi na podeželju, kjer se ljudje med seboj bolje poznajo kot v mestu. Človek sicer spreminja okolje, toda tudi okolje spreminja človeka.

Trdim, da solidarnost živi, kljub močnemu individualiziranju človeka. In če se vprašamo, kje se solidarnost začne, bi morali ugotoviti, da že pri majhnih zadevah.

POMOČ OTROKOM IZ KMEČKIH DRUŽIN

MILA STAMEJCIC: Solidarnost je močno razvita v otroškem varstvu. Družba daje veliko sredstev v te namene, saj je znano, da nihče ne plača celotne stroškovne cene. Poleg tega pa 70% otrok dodatno regresiramo. Najvišje plačilo stroškov za varstvo je 73%, najnižji prispevek pa znaša 24,3% celotne cene! Regres je torej velik.

Prav tako je izredna tista pomoč, ki jo dajemo otrokom iz kmečkih družin. Letos bo te podpore deležnih okoli 400 kmečkih otrok.

Posebne oblike solidarnosti bodo tako imenovani gostujoči vrtili v podružničnih šolah kot v Socki, na Svetini, v Črešnjicah, Šmartnem in drugod. Ti vrtili bodo delali dvakrat na teden. Stroške za to bo nosila skupnost otroškega varstva.

Jeseni pa bodo začele v obrobnih krajih naše občine tudi male šole. To bo redno delo.

SOLIDARNOST V KRAJEVNI SKUPNOSTI

ALOJZ PODJAVORSEK: Več del naših akcij ima so-

lidarnostni značaj, tako tudi graditev in vzdrževanje krajevnih cest. Izredna solidarnost se je pokazala pri gradnji krajevnih vodovodov: Rupe, Jezerca... zatem pri dograditvi šole, pri gasilskem domu in še kje. Zdaj se ubadamo z asfaltiranjem ceste med Celjem in Šmartnim.

Pri naši krajevni skupnosti dela tudi socialno varstvena komisija, ki bo v kratkem sprejela svoj akcijski program.

JOŽE DIMEC: Lahko rečem, da celotno delo v krajevni skupnosti sloni na solidarnosti. Primer. Samo lani smo za modernizacijo ceste zbrali devet starih milijonov dinarjev, letos jih bomo okoli dvajset.

Sicer pa imamo tudi v našem kraju dosti primerov, ko šolski otroci pomagajo stari in onemogli ljudem pri vsakodnevnih nakupih pa tudi pri drugih domačih delih. Solidarnost živi že med otroki. Tu je treba začeti!

ZAKLJUČEK

ZAKLJUČEK: Solidarnost živi in se veča. To je dejstvo. V ljudeh živi in je razvita tako do otrok kot do starejših. Začenja se v dobrih sosedskih odnosih in se razvija do oblik, ki pravzaprav ne poznajo meja. Kot je plemenita pomoč otrok pri starejših ljudeh, tako lahko z enako oceno ovrednotimo tisto, ki se kaže v delovnih kolektivih in krajevnih skupnostih in ne nazadnje v krajevnih in drugačnih samoprispevkih. V vseh primerih gre za človeka.

Zapis: Milan Božič
Foto: Berni Strmčnik

turizem

PRIZNANJE CTZ

Z načelnim pristankom in priporočilom občinskim skupščinam, turističnim gospodarskim organizacijam, zdraviliščem in turističnim društvom, da podpišejo družbeni dogovor o delu in financiranju celjske turistične zveze, je svet osmih občin celjskega območja izrekel tudi priznanje za delo in vlogo, ki jo ima ta področna turistična organizacija v celjski regiji.

Tako je končan prvi del razprave o bodočem materialnem položaju zveze pa tudi njenem delovnem načrtu. Svet osmih občin je o tej problematiki razpravljal na dveh sejah in tudi tako opozoril na pomembnost vprašanj, ki jih je sprožila turistična organizacija.

Družbeni dogovor predvideva, da naj bi podpisniki zagotovili zvezi dve tretjini sredstev za njeno delo oziroma deset starih milijonov dinarjev, medtem ko bo ostala sredstva zagotovila zveza sama.

Pomemben je tisti člen dogovora, ki pravi, da bo celjska turistična zveza izpolnjevala vsakoletni delovni načrt, ki ga bo sprejel njen upravni odbor po predhodnem soglasju sveta osmih občin. Tako se bo delo turistične zveze močno navezalo na stališča in politiko sveta osmih občin. To hkrati pomeni, da zveza pri izpolnjevanju svojega načrta ne bo osamljena, marveč da bodo njene akcije vsklajene z regijskim načrtom turističnega razvoja in v tem tudi s programi, ki jih bodo imeli v posameznih občinah.

In še nekaj — na zadnji seji sveta osmih občin je prof. Zoran Vudler še predlagal, da naj bi se sodelovanje med zvezo in svetom osmih občin uveljavilo tudi tako, da bi bil predsednik zveze vselej eden od predsednikov občinskih skupščin.

Ni naključje, da je svet osmih občin podprl prizadevanja in dejavnost celjske turistične zveze. Za ta korak se je odločil tudi po analizi delovnega načrta zveze za letošnje leto.

Program napoveduje izredno pisano dejavnost turistične zveze in to na propagandnem področju doma in v tujini ter pri reševanju organizacijskih in gospodarskih turističnih vprašanj. Turistična zveza za celjsko območje je namreč tudi tista, ki v večini primerov predstavlja posamezne turistične kraje doma in v tujini, pripravlja in izdaja večino prospektov, skrbi za stalno informacijsko službo in ne nazadnje za skladen turistični razvoj celjskega območja.

Potem ko sta sodelovala na seji sveta osmih občin celjskega območja, sta predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Danilo Dougan in tajnik Celjske turistične zveze prof. Zoran Vudler obiskala še direktorja Zavoda za napredek gospodarstva v Celju Fedorja Gradišnika in skupaj z njim izmenjala nekatere poglede na aktualno turistično problematiko celjskega območja. (Foto: D. Medved)

»Sklep oziroma priporočilo o podpisu družbenega dogovora o delu in financiranju celjske turistične zveze pomeni za to organizacijo izredno priznanje, saj ta odločitev hkrati zagotavlja materialno osnovo za najboljšo delo naše organizacije. Povedati je še treba, da je celjska turistična zveza doslej edina področna turistična organizacija v naši republiki, ki dela na čisti amaterski osnovi,« je na naše vprašanje odgovoril tajnik zveze prof. Zoran Vudler.

Odločitev je pomembna za celotno turistično gospodarstvo naše republike, saj je celjsko območje izredno pomembno središče slovenskega turističnega kompleksa. Vrh tega ima ta regija lepe pogoje za nadaljnji razvoj zdraviliškega in izletniškega turizma. Pogoji so izredni, zato bi se morali vsi skupaj zavzeti, da bi ne prišlo do morebitnih zastojev zaradi slabih investicijskih naložb,« je poudaril predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Danilo Dougan, ki je prav tako sodeloval na seji sveta osmih občin celjskega območja, ki je sprejela odločitev o nadaljnjem delu področne turistične organizacije.

VAS ZANIMA LEP ZASLUŽEK?

IŠČEMO ZASTOPNIKA

prav v vašem kraju!

Svoj naslov pošljite:

POMURSKA ZALOŽBA
69001 MURSKA SOBOTA
KOCLJEVA 7

RUDI GROSAR

Visok, tršat, kakor je zrastle na kraških tleh pri Kobaridu, je Rudi Grosar. Pravzaprav ni zrastle tam, saj je s starši pribežal

pred fašizmom v matično domovino že leta 1931, šest let star. Tudi tu mu niso cvele rožice. Stiri najstletni fantič je začel delati v laški tekstilni tovarni. Vse do leta 1944 je bil delavec, potem je šel v partizane. Po dveh letih se je vrnil kot partizanski oficir, šel spet v tekstilno, nato za personalca na okrajni ljudski odbor, od tam nazaj v »Volno« za načelnika in obratovodjo. V laškem »Boru« je bil direktor deset let, vse do leta 1971, ko je bil izvoljen za predsednika sindikata v občini.

In vmes? Same dolžnosti, kopica funkcij. Član okrajnega sindikalnega sveta, član okrajnega komiteja ZKS, prvi predsednik zbora proizvajalcev v okraju, bil je sekretar občinskega komiteja ZKS v Laškem, neprofesionalni predsednik sindikata v občini, več mandatov je bil odbornik občinske skup-

ščine, poslanec republiškega zbora, predsednik delavskega sveta in sindikata v »Volni«, predsednik občinske organizacije ZB NOV, v času od začetkov ustanavljanja splošnega ljudskega odpora ves čas aktiven tudi v tej smeri in je komandant partizanske enote v občini.

Tu je naštet le poglavito, s čimer si je Rudi Grosar v svojem življenju pridobil ugled in zaupanje med delavci, borci, pa tudi med gospodarstveniki, v samoupravnih strukturah. Rekli bi, to je človek, ki si je zaslužil majheno miru in spokojnosti po tolikšnih naporih in obremenitvah. Toda ne. Se ena, v tem času najbrž najbolj odgovorna naloga mu bržčas ne bo ušla. Politični aktiv občine in občinski komitej ZKS na svoji razširjeni seji sta Rudija Grosarja predložila kot možnega kandidata za

obrazi

predsednika občinske skupščine, ko se je začel kandidacijski postopek po odstopu dosedanjega predsednika občinske skupščine. Na kandidacijo ni prišel rad, storil je to kot komunist, po volji organizacije ZKS, katere član je že iz medvojnih let. Doslej so vse krajevne organizacije SZDL brez prihrankov podprle njegovo kandidacijo družno z vsemi političnimi organizacijami krajev. Več kot polovica sindikalnih organizacij je na kandidacijskih zbora v kolektivih storilo isto, čeprav vedo, da jih bo kot predsednik občinske organizacije sindikata zapustil. Vedo pa predvsem delavci, da je človek njegovega kova na čelu občinske skupščine v tem času najbolj potreben.

Bralci pišejo

SEDEM SOVRAŽNIKOV, SEDEM PRIJATELJEV

Od Celja do Zalca je ravno polje... Tako pravi pesem, stara savinjska pesem. Če bi bila rima pravšnja, bi peli: od Celja do Vranskega je dolina stoterih gostiln, bifejev, ponesnaženih vecejev, strežba skoraj ne pozna kulture, drage so pečene kure, pa da ne boš ob dobro slino, pij pod centimo servirano pretoplo vino...

Te pesmi dolina ne pozna, ni aktualna, ni zanimiva, še manj prepričljiva. Vsaka vas ima bife, gostilno, koliko le teh je po številu, toliko različnih cen je v jedači in pijači. Jedača res ni važna. Na prste prešteješ gostilne bifeje v dolini, kjer postrežejo gosta s pravkar kuhano jedačo, na prste prešteješ bifeje in gostilne, kjer gost postrežen (solidno in kulturno) je z izvirno pijačo.

Vse misli zlobne mi je našel tovariš Tone in prosil me je, da ne izdam njegovega priimka, dasi ravno je njegovo dejanje vredno najdražje publicitete. Tovariš Tone, delavec od nog do glave, je vodja pravkar ozdravljenih alkoholikov. Kdo pa jih je zdravil? Poslušajmo!

Ni prišlo znenada. Čeprav smo se že prej poznali, skupaj popivali nismo nikoli. Saj smo raztrošeni po podjetjih in ustanovah od Celja do Vranskega. Da smo zdaj desetina antialkoholikov in antinikotincev sem kriv jaz. Alkoholu sem bil predan kakih dvajset let. Dolga doba. Kar se denarja tiče, družine nisem oškodoval. Vedno sem našel še postranski zaslužek. Se pravi: totalni pijanec nisem bil bil pa sem že tako daleč, da sem moral vsak dan popiti liter ali dva dobrega vina. Služba odgovorna. Doma prepri, včasih tudi nerazumevanje. Namesto domov v gostilno. In tako tudi tistega dne. Bilo je lani 22. julija. Ze nekaj dni prej smo se spili v podjetju. Zaradi plač. Ena proti petnaest. Je to naše, socialistično? Pa še člani ZK so zagovarjali to politiko. Jaz sem se javno uprl. In sem bil med vodilnimi bela vrana. Glavni mi je obliubil knjižico. Pa mi jo daj! sem rekel. Podjetje sem še tisti trenutek zapustil. Knjižice nisem dobil. Dobil pa sem silno željo. Poplaval sem nekaj dni zapored. Tudi 22. julija, na dan vstaje. Bilo je nekako ob enaestih dopoldne. Za trenutek sem v sebi čutil silno nervozo. Vse bi grizel. Postal sem bled. Zmanjkalo mi je misli, razuma. Omahnil sem. In bruhal. Na tleh sem ležal nemočen. Ne gostilničar ne gostilničarka mi nista pomagala. Gostilničar je kričal: »Hudiča, kjer si se ga našel, tam pa kozla! Nik'ar druge nisem pil. Vsi so se zgrajali. Pijandura, propalica jedna! Na poglejte ga, v lastnih kozlih se valja. Vse sem slišal, dvigniti se

nisem mogel. Tovarišica Angelca je bila tista, ki mi je prva nudila pomoč. Mož jo je nahrulil: Kaj te pijanec brigal!

Odrinila ga je in mi pomagala. Nekajkrat sva se videla na sestankih in me je prepoznala. Sedaj pravi, da bi tudi brez poznavanja enako storila. Izvlekla me je na sveži zrak. Tam me je počistila in ko sem prišel k sebi, me je zvelkala v avto in me zapeljala domov. Zena pa v zrak, s kakšnimi vlačugami da se podim. Angelca je brez slovesa odšla. Jaz pa sem štirinajst dni čepel v hiši. Pri zdravniku sem si izposloval bolniški dopust: anginal Grlo je zares bilo vneto, ne pa toliko, da ne bi mogel v službo. In sem se zaklel: ne pijem in ne kadim! Dvoje odgovoril hkrati. Prerokovali so, da bo po meni. Zdržal sem. Ob prvi priliki sem posikal tovarišico Angelco in se ji zahvalil. Vpričo moža. Po nekaj dneh zabrni telefon. Angelca kliče. Zaupta mi da je tudi ona zabredla v opoj alkohola in nikotina. Obojega se hoče odvaditi. Obljubila mi je, da me bo vsak dan obveščala, kako samoodrekanje napreduje.

Mine mesec, ko dobim sporočilo, naj pridem v lepo urejeno gostišče v obrobju doline. Šel sem. Kako presenečenje! Čakal so me kar trije: Angelca in dva moža. Govorimo, kramljamo, razpravljamo, drug drugemu zaupamo. Sami alkoholiki, strastni kadilci. Sedaj ne pijemo alkoholnih pijač, ne kadimo dragih cigaret. Vso pozornost so posvetili meni. Prvi med njimi sem se odrekal, zato bom predsednik Vsak izmed nas mora v nekaj tednih pridobiti vsaj enega člana. Ostalim trem se je posrečilo, meni ne. Zda nas je sedem: tri ženske, štirje moški. Pol leta nihče ne pije alkohola, nihče od nas ne kadi. Izobrazba? Jaz imam osnovno šolo. Ostali pa od srednje do visoke. Shajamo se dvakrat tedensko, čeprav smo vsi poročeni. Doma se vsem čudno zdi, zakaj se vračamo trezni, dobro razpokoženi. Ne morem reči, kako bo takrat, ko bomo doma povedali resnico. Nismo moralni izprienci, po svoje smo pravi bratje in sestre. Drug drugemu vlivamo korajžjo, zaupanje vase, v novo življenje. Imamo skupen cilj: griči, hribi gore. Morda nas bo čez leto dni deset, dvajset, petdeset. Mogoče. V naše vrste bodo prihajali ljudje z močno voljo. Brez zdravnika, brez tablet smo se dokopali, da smo končno spet ljudje. Ko nas bo dovolj, številna armada (četa), bomo stopili pred javnost. In to s polnim imenom. Za zdaj pa naša imena zamočite. Lahko pa zapišete: Sedem sovražnikov, sedem prijateljev. Mi med seboj smo resnični prijatelji koliko si imamo povedati. Smo pa tudi resnični sovražniki ALKO. HOLA in NIKOTINA. Zda vsi vemo: Trezno življenje je nekaj lepega, je nekaj najdražjega!

Taka je izpoved predsednika antialkoholne in an-

tinikotinske desetine. Od Celja do Vranskega je ravno polje... Tako pravi pesem. Kje pa domujejo ti ljudje, naj za zdaj še nihče ne ve.

KDO SE BO DESETINI PRIDRUŽIL?

-dk-

O POSVOJENIH OTROCIH

Sem preprosta kmečka žena. Tudi pisala bom preprosto.

Novi tednik mi je zelo všeč. Pregledam ga zelo dobro. Zdi se mi vsakokrat zanimivejši. Ne morem pozabiti akcij o dvočkih. Najbolj je bil zanimiv konec. Kako so se socialno revni podali na potovanje po Sloveniji, tja do morja. Bila sem solzlih oči, ko sem to čitala. O mlinih in o materah sem tudi prav rada brala. Tudi moja mama je rodila 10 otrok. Jaz sem bila druga in marsikaj vem o trpljenju svoje mame. Mama še živi in je stara 72 let.

Imam eno drugo željo, da bi kdaj pisali o posvojenih otrocih. O mačehah. Mačeha so dobre in huobne. Ravno zato, ker že nekaj let trpi neka duševno revna žena poleg svoje mačeha, bi rada, da bi prišel novinar v našo vas in bi sam videl, kako se ji godi. Stara je približno 37 let. Tepejo jo vsak dan, spi zunaj na kozolcu brez odeje, pozimi pa v jasnih poleg živine, čeprav je hiša velika in ima tri sobe. Mnogo zahtevajo od nje. Pisali smo že na socialno v Sentjur, pa nič. Zima je zopet tu, a reva še vedno trpi. Ziva ne more v zemljo. Zelo rada bi govorila z novinarjem. Zato se obračam na vas, ker ne vem, kako priti do novinarja.

Vaša zvesta bralka

Odgovor: Naša novinarica se bo oglašila pri vas. Pismo pa smo objavili, ker je zanimivo in opozarja na pomembno družbeno problematiko.

ŽALOSTNA ZGODBA

Ze nekajkrat ste nas spodbudili, da vzamemo pisalo v roke in da napišemo, kakšne težave imamo, kaj nas muči. Moram reči, da tudi jaz obsojam mlada zakonca v Zalcu (Jok v izposojenih plenicah, op. urednika), ki ne skrbita dovolj za otroke. Dobro vesta, kaj otroci potrebujejo, pa jih vseeno trošita kot mravlje.

No, tudi meni se je tako zgodilo, ko smo imeli majhno stanovanje, mož pa je bil alkoholik. Večkrat je menjal službo, jaz pa sem hodila na socialno, da bi mi pomagali. Pa so mi rekli, da preveč skrbim za otroke in da mora tudi mož postati skrbnejši. Poklicali so ga na razgovor in malo je pomagalo, a je nato v službi spet vzdržal samo eno leto. Najraje je delal pri kmetih, saj so dobro plačali. Tudi sama sem hodila v taverh, a ni dosti pomagalo, pa čeprav sem vzela otroke s seboj. No, malo pa sem se razvedrila med ženskami. Pa so mi ženske rekle, da se mož zato malo trudi, ker sem sama preveč pridna in se name zanaša. Ampak potem bi morda rekli, da mož ni nič vreden, pa še baba je zanič. Ptice so nam lahko dober vzgled, kako moramo skr-

beti za otroke. V tako majhni glavi je toliko pameti! Mi, ljudje, se pa za vsako stvar razburjamo. Jaz sem toliko trpela, da sem možu rekla, naj gre od hiše. In da bom sama kljubovala usodi. Saj pravijo, da pride po sedmih letih vse prav. Pa se je nekega dne zgodilo, da me je oče poklical na dom, ker je star in bolan, da mu pomagam in da mu malo uredim stanovanje. Tako sem storila in sem moža pa otroke pustila nekaj dni same. Potem sem morala nazaj, čeprav je oče jokal, ko sem šla. Rekla sem, da pridemo vsi k njemu, pa se je bal moža. Prišla sem domov in mož se je tudi jokal. Rekel je, da je sedaj videl, koliko sem vredna. Ostro sem mu vse povedala in mu rekla, da se mora poboljšati, nato pa naj gre z nami.

No, sedaj je malo boljše. Zaposlil se je in ni več tako hudo. Sem mu pa povedala, da če se bo spet poslabšal, da ga čakajo kovčki. Kdaj pa kdaj grem tudi k sosedom in pri njih pozabim na vse tegobe, ki me spremljajo v življenju.

Vaša zvesta bralka
Tončka

SO RES BORCI POMRLI?

Tako vsaj pravi eden izmed starejših zdravnikov, ki že vrsto let zdravi bolnike v zdravstvenem domu občine Laško.

Ni mi bilo ravno prijetno pri srcu, ko sem poslušal starejšega moškega, ki se je pravkar vrnil iz zdravnikove ordinacije. Ze na obrazu si mu lahko opazil nezadovoljstvo, ki pa ni bilo samo od njegovih bolečin, ampak tudi od glasnega pogovarjanja (kreganja) z zdravnikom. Sicer pa smo to lahko slišali tudi ostali pacienti, ki smo še čakali na njegovo pomoč. Kolikor mi je znano, je treba vsem, še danes živčnim borcem nuditi največjo zdravstveno pomoč in varstvo, ne pa, da so zaradi tega še manj vredni, če so bolni in za določena dela nesposobni. Mislim, da ima vsak bolnik pravico, da se z zdravnikom pogovori o svojih bolečinah in težavah. Kajti zdi se mi, da so zdravniki zaradi bolnikov in ne bolniki zaradi njih. Ne pa, da zdravnik nad njim iztrese svoj bes, če mu pacient omenja, da je to še stara bolezen, dobijena morda že v naših temnih gozdovih za časa NOB, ter pride na dan celo z izjavo, da takšnih danes niti ni več med živimi.

Prizadeta sem se počutila celo jaz, čeprav sem se rodil šele nekaj let po koncu vojne in sem o teh grozotah samo čital, — kaj ne bi bil šele on, ki je bil sam priča in udeležen teh strahotnih doživljanj.

Vaš bralec Frenk Brečko
iz Laškega

ŠE »LE ENA GOSTILNA«

Na članek z gornjim naslovom v Novem tedniku z dne 1. 2. 1973 bi kot dober poznavalec stvari želel obrniti še drugo stran medalje, ki naj pokaže, da vsa stvar le ni tako huda, kot jo prikazuje članek na osnovi neobveščenih intervjuancev.

Gostilna Jelka v Zrečah se glede prometne točke

ne more primerjati z gostilnam ob glavnih cestah, kjer naj bi bili parkirani tovornjaki merilo zasedbe in dobre hrane. Takoj za gostiščem Jelka se poslovno življenje neha in poslovnih poti ni naprej. Vendar s prehrano ni težav. Ob vsakem dnevnem času se dobe topla in mrzla jedila, pripravljena v takih okoliščinah, kot praksa kaže, da bodo prodana. Za večje število nepredvidenih gostov je seveda potrebno prednaročilo, kar je običajno povsod. Lanskoletna realizacija prodane hrane kaže skupaj 243.795,30 din, h kateri so prispevali tako domači gostje kot tujci. O kvaliteti hrane in usluge so se tujci vedno pohvalno izražali in se priporočali za v bodoče.

Glede prenočitev tudi ni pomankanja. Gostilna ima na voljo štiri lepo opremljene sobe z osmimi posteljami. Nočitve v lanskem letu so realizirane z 9.745,30 din, kar je pa komaj tretjina zmogljivosti. Seveda — če se petične mu poslovnežu po opravljenem dnevnem delu za hoče zvečer kam v rekreacijski center, v Maribor, Velenje, Celje, je to njegova stvar — se pač potegne tja. Lahko pa bi prenočil v Zrečah in se odpeljal za delo naslednji dan. Podjetje je na željo tovarne opremilo tudi posebno sobo za poslovne ljudi tovarne in je bila na razpolago že meseca maja lanskega leta. Za opremo sobe je podjetje investiralo 40.455,20 din. Sedaj, ko je na voljo, jo tovarna zelo malo uporablja, ampak nosijo njeni uslužbenci naročilnice za gostinske usluge privatnemu sektorju. Tudi prostor za posebno razvedrila gostov ima gostilna na razpolago. V sklopu poslovnih prostorov se nahaja tudi lokal, ki ga domačini babato imenujejo bar. Ta prostor je na razpolago mladim in starim za razne prireditve in razne zabave.

Iz povedanega je razvidno, da stvar s prehrano in prenočitvami v Zrečah le ni tako huda. Strinjam se, da si ljudje žele prijetnega kotička, dobre hrane in dobre postelje in ne more se trditi, da tega v Zrečah ni.

Jože Vovk, računovodja
Jelka, Zreče

ŠE O PREDAVANJIH

Nisem se mislil oglašiti, ker sem bil pač prepričan, da bo nekdo drugi sprožil vprašanja o pred-

vanjih. Čital sem obe plati medalje, pa me čudi, da novinarji ob odgovoru direktorja Lojzeta Selana niste postavili nekaj vprašanj lanskoletnemu organizatorju predavanj.

Morda boste pomislili, da želim razprav in preprirov. Ne, vem le to, da sem v začetku oktobra srečal tega človeka, ki ga poznam le navidezno in to ravno iz Narodnega doma, pa sem se mu čudil. Nikogar ni bilo z ustanove, sam je sprejemal predavatelje, sam jih je spremljal na postajo, nosil temu diaporojektor, drugemu zopet filme. Ne vem, če je bil za to dodatno delo sploh plačan. Ko sem ga ustavil, mi je zagotavljal, da so ga naprosili, da naprej vodi predavanja, da je sicer pristal in da mora le k Lojzetu Selanu na razgovor. Potem ga nisem več srečal. Sledil je odgovor na vprašanje in ravno zato mislim, da bi morda kazalo postaviti tudi nje-mu vprašanje ali dva. Lepo ste pisali ob njegovem slovesu odnosno odhodu v penzijo, zakaj ne bi še danes storili tega in mu dali priložnost, da morda le pojasni, zakaj sprememba.

Hvala za prostor, ki ste mi ga prepustili. Upam, da ta zadeva zanima vse one stotine občanov, ki so redno obiskovali predavanja in razgovore v Narodnem domu.

Franček Lednik

Odgovor: Vsak ima možnost, da se oglašuje, torej tudi Drago Bradač, če mislite nanj.

GLAS IZ PRAPROTNEGA NA KOZJANSKEM

Cas je že, da se enkrat odkrito pogovorimo o problemu ter odstranimo vse, kar zavira nadaljnje delo pri gradnji ceste Planina — Praprotno na Kozjanskem.

Lani je bil objavljen članek pod naslovom Glas iz Praprotnega na Kozjanskem (št. 25, z dne 22. junija 1972). Ker pa kaže, da ta cesta še dolgo ne bo utrjena ali pod takimi okoliščinami najbrž sploh nikoli ne bo, tokrat še nekaj več kritike.

Kadarkoli slišim glas zaostaloz Kozjansko, se mi hote ali ne hote vsili misel, zakaj ravno Kozjansko, saj sem videl precejšen krog naše zemeljske oble. So kraji, ki so podobni našemu, pa so si vendar naložili križe in težave ter vlekli svoj voz s skupnimi močmi počasi naprej.

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Šele danes se zavedam, da nisem več dekletce. Dekle sem, odraslo deklet, ki je doživelo prvo ljubezen. Zvone mi je vtil voljo do življenja, voljo do karkoli. Počutim se neizmerno srečna, da lahko nekoga ljubim. Zvone imam rada, in ko sva skupaj, pozabim na vse grenkobe, ki me čakajo v življenju. Vsa sem njegova, zvesta in predana le najdražjemu.

Sedemnajst let mi je in Zvone me je vzel takšno, kakršna sem — nežno, nedolžno bitje. Ljubila sva se prvič v življenju. Ta noč je bila samo najina, da, najina. Drhtela sva drug ob drugem in si nežno zrla v oči. Oh, te njegove oči, ki so me očarale, ti nežni pogledi, ki so me premamili, kadar sem se mu zazrla v oči. Ta njegov topel, mehak glas, ki mi venomer šepetaje: »Ljubim te, Irena! Irena, ti si moje vse, ti moja mala!«

Premišljuje — ali bova ohranila to ljubezen, ali bova na večno srečna drug ob drugem?

I. G., Celje

Bralci pišejo

Moram ponoviti nekaj stavkov iz članka, objavljenega v lanskem letu, ker ni bilo na članek nobenih odmevov. Pa saj tudi ni kaj. Vse, kar je bilo napisano, je resnično. Pregovor pravi, da je molk najslabša obramba. Hočem povedati to, kar je res, če je prav, pa naj drugi presodijo. V slogi je moč — to je nedvomno resnica. Do sloge priti pa ni tako lahko, če ni pravičnosti, neizkoriščanja, dobre volje ter spoštovanja do bližnjega. Če tega ni, ne more biti nobenega napredka ne samo pri gradnji ceste, marveč povsod, kjer si vasi in zaselki želijo izboljšati svoj življenjski položaj. Eden najpomembnejših dejavnikov pa sta pravičnost ter neizkoriščanje.

Povedati hočem o drugi fazi gradnje omenjene ceste. Ker se je pokazalo nezaupanje do lastnika kamnoloma, smo se odločili, da odpremo novi kamnolom, last Kmetijskega kombinata Sentjur pri Celju, in sicer pogodbeno, da lahko petnajst let neomejeno izkoriščamo kamnolom za gradnjo in popravilo krajevnih cest na območju krajevnih skupnosti Planina pri Sevnici. Ker ni dal na sestanku, na katerem smo se pogovarjali o drugi fazi izgradnje ceste Planina—Praprotno, lastnik kamnoloma sprejemljive ponudbe, smo se morali truditi za odpiranje novega kamnoloma ter si zagotoviti nemoteno dobavo gramoz. Če govorimo o vaški ali krajevni cesti, vemo, da je to cesta, ki jo mora v pretežni meri vzdrževati kraj ali vas. Tu pa pride do sporov — če se cesta uporablja za prevoze težkih tovorov prodanega gramoz, s čimer se cesta nedvomno uničuje, jo mora nekdo drug vzdrževati. Kdo?

Ko smo odprli nov kamnolom, je postal pravi ojoj. Začeli so obsojati in obrekovati tiste, ki so si največ prizadevali, da bi bila cesta čimprej utrjena ter da bi služila svojemu namenu. Največja žrtev je bil uslužbenec Miha Romih, ki je namesto pohvale sprejel grajo. Preskromen in predober je, da bi se trkal po prsih. Nismo ga pri delu videli s prekrizanimi rokami, temveč od jutra do večera s krompom in lopato. Nikoli mu ni bilo žal svojega avtomobila, kar seveda ni zastonj. Trudil se je in se žrtvoval za cesto, od katere ne bo imel veliko ali pa nič koristi. Preskromen in predober je, pravi rodoljub, otroška leta je preživel v letih 1941—1945 s preganjanjem in zavedno slovensko družino v Srbiji.

Na seji krajevnih skupnosti Planina pri Sevnici je bila izvoljena štirčlanska komisija, ki naj bi raziskala vzroke sporov ter na prihodnji seji poročala o svojih ugotovitvah. Omenjena komisija pa ni začela s delom. Ko sem vprašal člana te izvoljene komisije, zakaj niso izvršili naloge, sem dobil odgovor, da je predsednik krajevnih skupnosti sam določil komisijo. Tukaj pa se mi zdi nekaj

narobe. Mislim, pa tudi vem, da je predsednik dolžan upoštevati sklep krajevnega odbora.

Omenil sem že, da je molk najslabša obramba, zato sem šel z besedo na dan. Danes, ko se govori o pismu tovariša Tita, je vsebina pisma znana tudi marsikateremu, ki ni komunist ter pozdravlja njegovo vsebino. V tujini sem spoznal ime Tito in tudi njegovo pravično borbo za lepše in boljše življenje našega naroda. Da pa danes pišejo in govorijo o zaostalem Kozjanskem, se sprašujem — le zakaj? Odpraviti moramo nekatere nepravilnosti, pa bo marsikaj boljše!

Ni lahko loviti ribe v kalni vodi, lahko pa je v njej ribariti. Pa še tako kalna voda se enkrat očisti, da lahko kdo pokaže s prstom nanjo.

G. F., Planina

ODGOVOR FRANCU DRAŽNIKU IZ PONIKVE

V januarski številki je bil objavljen v rubriki Bralci pišejo članek Francu Dražniku, v katerem nerealno prikazuje delo strokovnih služb, omalovažuje delo samoupravnih organov ter z neresničnimi podatki zavaja javnost. Da bi bila javnost pravil-

no obveščena, navajam naslednje podatke.

8. decembra se je Franc Dražnik oglašil na naši enoti zaradi denarne akontacije na pogodbeno proizvodnjo mleka. Pojasnjeval mu je bilo, da po pogodbi, ki jo je sklenil pri KK Hmezd PE Gotovlje, ni denarnih akontacij, ker se vrši obračun mleka mesečno, in sicer najpozneje do 15. v mesecu za pretekli mesec in da bo obračun mleka čez štiri dni. Po tej pogodbi nudi kombinat proizvajalcem reprodukcijski material in mu ga do mesečnega obračuna mleka kreditira.

Francu Dražniku je bilo v letu 1971 kreditirano za 2075 litrov mleka 4.697,45 din, v letu 1972 pa za 4010 litrov 2.420,50 din. Na dan 8. 12. 1972 je bil kreditiran v repromaterialu z 596,50 din. Če bi mu bila dana denarna akontacija 500,00 din, ki mu po pogodbi ne pripada, bi Franc Dražnik ostal še nadalje dolžnik. Verjetno je Dražnik že pozabil, da je v preteklih letih dobival denarno akontacijo za pitanje prašičev, pogodbeno vezane in kreditirane prašiče je prodal na prostem trgu, DE kooperaciji PE Gotovlje pa je iz tega naslova ostal dolžnik.

V kraju Podkraj, kjer živi Franc Dražnik, sodeluje DE kooperacija PE Gotovlje z vsemi kooperanti, ki gojijo hmelj, pitajo pitance in oddajajo mleko. Tudi na tem področju je bilo zgrajenih s sodelovanjem kombinata in kmetov precej žitnic. Ustanovljene so bile strojne skupnosti za siliranje krme, postavljajo se novi silosi, predvidena je strojna skupnost za obranje hmelja — vse z namenom,

da bi bila proizvodnja večja, lažja in cenejša. Niso redke 4—8 ha kmetije, kakršno ima tudi Franc Dražnik, da oddaja od 5—15 pitancev, od 1000 do 1500 kg hmelja, od 10.000 do 15.000 litrov mleka. Ali so ti kooperantje, ki v danih pogojih ob vse večjem pomanjkanju mesa, mleka in hmelja, pošteno proizvajajo, sodelujejo — bogataši?

Proizvajalca je treba videti tudi tedaj, kadar krmi živino, obdeluje hmelj, ne pa samo takrat, kadar pride k blagajni po svoj zaslužen izkupiček. Tudi z Dražnikom se je naša strokovna služba večkrat pogovarjala, da bi povečal proizvodnjo, vendar se za to ni odločil. Vsako sodelovanje je na prostovoljni podlagi. Franc Dražnik, tem poštenim sodelavcem se je treba res odkriti, priznati njihovo delo in se čimprej vključiti mednje.

Glede posojil bi objasnili, da imamo razvito hranilno kreditno službo, ki posluje po poslovnih področjih. Hranilno kreditna služba ima svoj kreditni odbor, svojega predsednika, za poslovanje te službe obstojajo pravila in pravilniki, po katerih se posluje. Vse prošnje za posojila se odobravajo na sejah kreditnega odbora, o tem se vodijo zapisniki, katere podpisuje predsednik hranilno kreditnega odbora. Strokovna služba pa poda k vsaki prošnji le mnenje, ali je kredit smotno namenjen.

Francu Dražniku bi želel, da bi se čimprej odločil za večje sodelovanje, za boljše proizvodnjo, kajti s tem si bo najprej izboljšal svoj položaj.

Neimenovanemu profesorju pa bi še želel, da bi raje svetoval, v kolikor ima vpogled v kmetijstvo in pozna razmere v njem, ter delo in težave, s katerimi se srečujejo kmetijski strokovnjaki. Posebno tisti, ki delajo na organizaciji proizvodnje v privatnem sektorju. In da z nepremišljenimi, neodgovornimi izjavami ne blati dela, ne vceplja neenotosti ter s tem zavrača ljudi od večje proizvodnje.

Upravnik PE Gotovlje, Vlado Kralj, km. ing.

ODMEV

V 5. številki Novega tednika na strani 4 je objavljen članek novinarja B. S. Veliko kršitev tudi pri nas. V poglavju »Zalostna struktura« je med ostalim navedeno naslednje: »...Med šolami v celjski regiji bi kar težko našli tako, ki v decembru ni opravila dviga osebnih dohodkov nad rednimi akontacijami...«

Da bi to žalostno strukturo malo popravili, sporočamo, da naš šolski center v decembru ni opravil dviga osebnih dohodkov nad rednimi akontacijami. Prepričani pa smo, da je v celjski regiji še več šolskih kolektivov, ki v decembru niso kršili odloka o zamrznitvi OD. Predlagamo, da navedete te šolske kolektive, ne da bi javnost mislila, kako težko je najti tiste, ki niso kršili predpisov na šolah.

Šolski center za blagovni promet, Celje
Predsednik ZDS prof. Marjan Lebič
Ravnatelj, prof. Ludvik Rebešek, mr. oec.

ODGOVOR: K tej tematici se bomo še vrnili.

PRIZADETI VAŠČANI ŽEPINE

Žepina je vas v raztresenih hišami. Ljudje živijo vsak svoje življenje in delajo načrte za bodočnost. Težko so se sprijaznili z vestjo, da nas bo že tako razdrobljene razdvajala še nova avtocesta Hoče—Leveč.

Ni dovolj, da smo se odpovedali velikim površinam zemlje. Priprave za gradnjo omenjene ceste so nam prinesle še nove težave. Imeli smo kar dobro vzdrževano cesto, ki pa je zdaj vsa razorana in polna mlakuž. Avtomobili so na njej prave gugalnice. Graditelji nove ceste pač niso pomislili korak na-

prej, sicer bi morali vedeti, da ne bo prenesla težko natovorjenih kamionov in cestnih strojev.

Vaščani se sprašujemo, kakšne dobrote nam bo ta avtocesta še prinesla. Mar bomo morali ves čas gradnje preskakovati mlače, gaziti blato, čistiti čevlje in misliti na lepe dni, ki jih za nas Zepljane več ni?

Vaščani

POSNETKI

Zanima me, če ima Radio Celje kakšne magnetofonske posnetke kvinteta Vikija Ašiča.

SLAVKO MERLAK,

S. Ložnica
pri Slovenski Bistrici

Zofija Jazbec

Pesmi

*Kot dekle brezskrbno odšla sem v tujino,
iskala sem srečo ljubezni drugod.
Zdaj skrušena iščem domačo ravnino,
ker srce in duša sta polna zablod.*

*Je lastovka drobna iz dalj priletela,
na okno je sedla, sklonila glavo.
Oj, dekle nesrečno, tako je zapela,
čemu zapustila si rodno zemljo.*

*Ti ptičica ljuba zakaj me vprašuješ,
ne vidiš, da solzne so moje oči.
Mar z mano v tujini za domom žaluješ,
saj sleherna misel mi k njemu hiti.*

*Ce moreš, poleti tja v mojo dolino,
tja v hišico belo na koncu vasi.
Pozdravi mi mater, saj njeno milino
pogrešam v tujini vse dni in noči.*

*Sporoč, kar moje srce ti naroča,
ki zopet domov se vrniti želi.
Morda izpolnila se želja bo vroča,
da truplo v domači mi zemlji strohni.*

*Je ptičica žalostno pesem zapela,
na grob priletela in stresla z glavo.
Življenje ti mlado tujina ti vzela,
na grobu domače ti cvetke cveto.*

*Pozdravljam te tiha, prelepa dolina,
pozdravljam te ljubi domači moj kraj.
Me k sebi privablja vsa tvoja milina,
bil moje mladosti presrečen si raj.*

*Na vasi med drevjem vsa tiha in bela,
pa hiša kot nekdanj stoji še sedaj.
Tam moja otroška so leta cvetela,
življenje bilo je edino le maj.*

*Pozdravljene ljube ve ptičice male,
ki v gozdu zelenem ste našle svoj dom.
Pred burjo in dežjem ste skrite ostale,
pregnala vas nista ne toča ne grom.*

*Ti trata domača prijetno duhteča,
ljubeče si božala moje srce,
ob misli na te so vsa čustva plamteča,
spomini nenehno le k tebi hite.*

*Pozdravljeni vsi, ki ste tamkaj živeli
in z mano preživljali mlade ste dni.
Spomini na vas pač ne bodo zbledeli,
červno premnogi od vas že trohni.*

*Bele meglice hitijo v daljavo,
ena za drugo se rahlo pode,
topel pozdrav mu neso čez planjavo,
njemu, ki ljubi ga moje srce.*

*Ljube meglice ve, ne pozabite,
kar vam naroča ljubeče srce.
Tiho, narahlo se tjakaj spustite,
kjer je življenje in upanje vse.*

*Samo želim, da bi z vami vzletela,
zrla nenehno bi njemu v oko.
Čustva vsa moja so v prsih vkipela,
ker ga ljubila bom vedno zvesto.*

*Sive meglice pa mrko molčijo,
same hitijo tja preko poljan.
Moje oči le za njimi strmito,
mislil pa same združijo čez plan.*

ZK o kulturni akciji

Sedaj kasnimo

Kaj storiti, da bomo kulturno dejavnost še bolj približali delovnim ljudem? Kako doseči, da bodo muzeji, gledališča, likovni saloni in drugi hrami duhovne ustvarjalnosti še bolj polni? Da bo v njih obogatilo svoj prosti čas in žejo po kulturni rasti še več delavcev, občanov. To, a ne samo to, je bilo v ospredju razprave na seji komiteja občinske konference ZKS Celje, kjer so pred dnevi govorili o angažiranosti Zveze komunistov za uspešno izvajanje kulturne akcije.

Razmišljanja o položaju delovnega človeka v samoupravno organizirani kulturi niso bila naključno postavljena v čas, ko smo manifestativno počastili slovenski kulturni praznik in Prešernov dan. Pomenijo smiselno nadaljevanje razprav, ki se jim tudi celjska kulturna skupnost ne izogiba. Za kaj gre? Za spremenjen položaj delovnega človeka gre. Za to, da mora delavec tudi na področju kulture postati oblikovalec in nosilec celotne kulturne tvornosti in dejavnosti. Da postane dejaven, da začuti potrebo po kulturnem delu in po kulturnih vrednotah, da postane

bolj kulturno osveščen. Ali po domače — da bo sam preskočil jarek, ki ga sedaj loči od knjige, muzeja, gledališča, knjižnice...

Katera pot nas lahko vodi do tega cilja? Odgovorili smo — kulturna akcija. Z njo naj bi presegli odmaknjenost dela delovnih ljudi od sadov kulturne tvornosti.

Kulturna akcija ni samo samoupravno, organizacijsko in vsebinsko utrjevanje dela kulturne skupnosti. Kulturna akcija kaže več obrazov spodbujanja — hoče, da so predstavniki delovnih organizacij aktivno navzoči v kulturni skupnosti. Da ponovno oživimo delo družbenih organov pri posameznih kulturnih zadevah (pri knjižnicah, kinopodjetju, muzejih ipd.), pa četudi bi se morali zadovoljiti z nekakšnimi sosveti delovnih ljudi. Da nadalje v neposrednih razgovorih med delovnimi organizacijami in kulturnimi ustanovami dogovorimo redne kolektivne obiske predstav, razstav in drugih prireditvev. Da samoupravni organi v delovnih organizacijah razpravljajo tudi o kulturnih potrebah in željah de-

lavcev, o njihovem izpolnjevanju prostega časa. Ali kot je nekdo rekel — naj tudi kulturnemu izživljanju delavcev namenijo toliko skrbi kot športni rekreaciji. Enako v krajevnih skupnostih.

Odgovornost za takšno kulturno vrenje in usmeritev je nedeljiva. To pomeni, da morajo skrb za izvedbo kulturne akcije prevzeti poleg kulturnih ustanov in samoupravnih organov v delovnih organizacijah ter krajevnih skupnostih tudi vsi družbeni organizmi. Vsak bi si moral začrtati program kulturne akcije. Zlasti pa bi moral opredeliti svoje mesto v družbenem dogovoru o izvajanju kulturne akcije. Osnutek tega dogovora bosta pripravila celjska kulturna skupnost in občinski sindikalni svet.

Na seji komiteja so razpravljali poudariti vlogo šole v kulturnem oblikovanju človeka. Nakazana je bila zahteva po zaposlitvi animatorjev kulturnega dela v delovnih organizacijah. Animatorji bi lahko mnogo prispevali tudi k razvijanju amaterske kulturne tvornosti. Predlagano je bilo, da bi v

celjski občini ugotovili, do koga vse seže sedanje razgibanje kulturno življenje. Kritike pa je bila deležna sedanja davčna politika, ki preprečuje mecenstvo delovnih kolektivov nad kulturnimi manifestacijami. Ali točneje — ga obremenjuje, kar seveda ni prav.

Na seji komiteja so razpravljali Juro Kislinger, Franjo Puncer, Stefan Zvižej, Ivan Bele, Danica Bresjanec, Milan Bratec, Anton Aškerc, Jože Valenčak, Tone Zimšek in Jože Volfand.

Komisija za idejnopolično usposabljanje pri komiteju občinske konference ZKS Celje bo pripravila povzetek razprave in ga bo posredovala vsem družbenim, samoupravnim in kulturnim organizmom, da bodo zavzete in načrtnje uresničevale kulturno akcijo.

Kajti res je — z izvajanjem kulturne akcije v Celju kasnimo! Morda je tudi to dobra spodbuda za razmislek, kaj moramo v našem delu spremeniti, da bomo še pred sprejemom družbenega dogovora o izvajanju kulturne akcije (septembra letos) dosegli mnogo več.

Iz dnevnika SLG

Priprave na premiero Gombrowiczeve komedije *IVONA, PRINCESA BURGUNDIJE* grede v tretjo fazo izdelovanja. Po branju za mizo in podrobni postavitvi na oder je ta teden v znamenju začetnih, še grobih premikov od besede do odrskega gibanja, ki pa že dobiva razvidne konture končne ustvaritve. Režiser predstave je Dušan Jovanović, v eni glavnih vlog pa se bomo srečali s Pavletom Jeršinom, ki je s prvim januarjem tega leta podpisal ponovni angažma s celjskim gledališčem. V komediji — premiera bo drugega marca — bo nastopil ves ansambel. — Prelimnari študijski pogovori med ansamblom in režiserjem Francijem Križajem so prav tako že intenzivno zastavljeni. Konec aprila bo namreč že zadnja premiera letošnje sezone, Sofoklejeva *ANTIGONA*. Zasedba je naslednja: Marjanca Krošova v naslovni vlogi, njeno sestro Ismeno bo igrala Ljerka Belakova, Kreon bo Stanko Potisk, Stražar Bruno Vodopivec, Haimon Borut Alujevič, Teiresias Bogomir Veras, Glasnik Janez Bermež, Evridika Jana Smidova, Vodja zbora Sandi Krošl, v zboru pa Ivo Ban, Marjan Dolinar, Pavle Jeršin, Miro Podjed, Jože Pristov, Marko Simčič. Stefan Volf in Matjaž Arsenjuk. Upriporitev bo skušala biti čimbolj verna duhu antičnega avtorja — delo je bilo napisano pred poltretjim tisočletjem — vendar ne v smislu idealizirane podobe ali rekonstrukcije, niti v smislu modernizacije ali po sili aktualiziranja. Skušala bo posredovati zgodbo iz njene realnega sveta, razmišljala bo o smislu človekovega dejanja in njegove usodne povezanosti z minljivostjo, tehtala bo njegove odločitve in skušala odgovoriti na vprašanje, ali je moč določiti, racionalizirati, doumeti, razumeti (nenapisane) večne zakone, po katerih se ravna človek v urah svoje človeške preizkušnje, mimo zakonov, ki si jih postavlja.

J. Z.

AC „Železar“ Celje - Štore

Dalje od osnove

Minul teden so se zbrali člani amaterskega gledališča »Železar« Celje-Štore na rednem občnem zboru in pregledali svoje dosedanje delo. Po podanem poročilu predsednika Stefana Gerkeša je stekla zanimiva razprava, ki je odprla številne že nakazane probleme pri delovanju omenjenega amaterskega gledališča. Pokazala je na tiste probleme, s katerimi se najčesteje srečujejo tisti, ki delajo na tem področju iz entuziazma, z ljubeznijo, in če vsega tega ne bi nosili v sebi, jih tudi na odru ne bi nikdar srečevali. Domenili so se, da bo novi repertoar vseboval manj del a bodo tista še kvalitetnejše pripravljali kot doslej, čeprav so že sedaj, v komaj enoletnem obdobju popolnoma opravičili svoj obstoj. Zaupano jim je bilo sodelovanje na zveznem srečanju amaterskih gledališč v Prizrenu, kjer so poželi izreden uspeh. Se vedno pa jim predstavljajo pro-

Ponovno izvoljeni predsednik upravnega odbora Stefan Gerkeš podaja poročilo o opravljenem delu.

blem kadri — tako režiserski kot igralski. Razveseljivo je to, da med njihovim vrstami srečujemo precejšnje šte vilo mladih.

Na občnem zboru so si dali tudi eno pomembnih nalog. Skušali bodo še bolj pritegniti k svojem delu več članov kolektiva železarne v Štore in pa tudi še bolj razviti še celotno kulturno življenje v svojem kraju. To jim je deloma uspelo še sedaj, prizadevanja bodo usmerjena k še večji aktivnosti na oblikovanju kulturnega življenja v Štore. To pa je v danem trenutku neprecenljive vrednosti, saj so v svojem poslanstvu kot amatersko gledališče neposredna in konkretna vez med umetnostjo in na širši množici občanov. Zdej, ko smo že v samem startu kulturne akcije, predstavljajo celoten kolektiv amaterskega gledališča aktivne in neposredne kulturne animatorja.

DRAGO MEDVED

Koncert orkestra „Žabe“

Jutri, v petek zvečer ob 19.30, bodo v dvorani Narodnega doma spet zazveneli zvoki celjskega plešnega orkestra »Žabe«, ki bo nastopil na svojem drugem celovečernem koncertu. Orkester, ki po daljšem premoru sedaj že dve leti pridno vadi pod okriljem ZPD »France Prešerena« bo imel tudi na letošnjem koncertu v gosteh nekaj znanih gostov. Tako bo nastopila Majda Sepe, poleg nje pa še Oto Pestner in New swing kvartet. Gost med instrumentalisti pa bo kitarist Mile Ferlež.

Poleg popevk bo orkester predstavil tudi nekaj skladb iz repertoarja znanih jaz orkestrorv Glenna Millerja, Ray Anthonyja in drugih. Pod vodstvom dirigenta Edvarda Goršiča pa bodo poleg gostov sohisti tudi člani orkestra

Stane Jarm razstavlja

V januarju in februarju je v celjskem likovnem salonu razstavljal akademski slikar in likovni pedagog iz Kočevja Stane Jarm. Uspešen likovni pedagog je hkrati tudi zelo plodovit ustvarjalec, saj je iz obdobja zadnjih dveh let razstavil kar preko 40 lesenih plastik. Ker za vse ni bilo prostora v razstavišču likovnega salona, so jih spretni aranžerji pri celjskem podjetju Tkanina nekaj prav posrečeno »vkomponirali« v izložbe, kar je vsekakor smiselno in tudi estetsko zblizalo les s tekstilom ter tako na nevsihljiv način leseno plastiko približalo mimoidočim.

Jarmova razstava je bila za Celjane in okoliške ljubitelje likovne umetnosti pravo doživetje. Vodstvo likovnega salona je tako izpričalo svoj posluš za kvalitetne sodobne likovne dosežke. Jarmova dela so v Celju naletela na ugoden sprejem, saj so Celjani veliko del tudi odkupili.

V. K.

„Apetit“ do kulture

Na zadnji seji komiteja občinske konference ZKS Celje so razpravljali o angažiranosti ZK za uspešno izvajanje kulturne akcije. Med drugim je tudi Danica Bresjanec spregovorila o približevanju kulture delovnemu človeku. Pa je rekla, da ni dovolj, če samo pripeljemo delavca v gledališče ali kam drugam uživati duhovno ustvarjalnost. Ampak da mu moramo s ponujenim programom tudi vzbuditi »apetit«, da se bo še vrnil v kulturne hrame. Najbrž je Danica Bresjanec s tem mislila tudi na celjsko gledališče, ki je v letošnji sezoni (če izvezememo gostovanje Mestnega gledališča ljubljanskega) nekam hudo resno...

Kmalu bo Karneval

V torek se je sestal na svoji tretji seji pripravljalni odbor za organizacijo letošnjega pustnega karnevala. Prizadevni člani prosvetnega društva Zarja iz Trnovelj so pregledali dosedanje delo in ugotovili, da kažejo celjske gospodarske in družbene organizacije dokajšnjo mero razumevanja za sodelovanje in tako je sedaj že dve tretjini karnevala finančno in materialno zagotovljenega.

Samo ime letošnjega karnevala naj bo zaenkrat še skrivnost, ki pa jo bomo že pravočasno izdali. Včerajšnjemu sestanku sta se odzvala tudi dva predstavnika celjskih gostincev in sicer predstavnik Evrope in slaščičarne Zvezda. Finančno in materialno pomagajo karnevalu tudi nekateri privatniki, sploh pa so organizatorji veseli vsakega dinarja ali praktičnega darila. Dokajšnji delež bosta prispevala tudi celjsko olepševalno in turistično društvo in Celjska turistična zveza.

V Slovenskih Konjicah so še posebno slovesno proslavili kulturni praznik slovenskega naroda. V nabito polni dvorani konjiškega kulturnega doma je v petek zvečer spregovoril o pomenu Prešernovega dela predsednik Kulturne skupnosti Slovenske Konjice Franc Selih, za njim pa je povzel besedo predsednik občinske skupščine Franc Tepej, kjer je pozdravil rojaka, mladinskega skladatelja in pedagoga Maku Pirnika, mu čestital ob sedemdesetletnici in mu izročil posebno priznanje občinske skupščine. Skladatelj se je zahvalil rojakom in poudaril, da kljub letom, ki jih preživlja v Tolminu, ni pozabil na konjiške rojake in je označil Konjice kot zibelko mladinskega zborovskega petja in ustvarjanja. Sam je leta 1937 v Konjicah ustanovil društvo zborovodij. Nepozaben večer pa so pripravili pevci mladinskega mešanega pevskega zbora »Maribor« pod vodstvom Branka Rajšterja in navdušili številne poslušalce, ki so doživeli enkratni kulturni dogodek. Na sliki: Predsednik skupščine občine Slovenske Konjice ing. Franc Tepej izroča skladatelju in jubilaru Maku Pirniku posebno priznanje. Foto: D. Medved

Ob obletnici pohoda XIV. divizije

BREZ POKA MIMO CELJA

Pred 29 leti se je legendarna XIV. divizija na svojem pohodu premikala tesno mimo Celja, pravzaprav kar precejšnji kos po današnjem ozemlju celjske občine. Po bitki v dolini Gračnice se je divizija s švabskimi enotami za petami prebila čez Olešje in Sv. Peter, Breze proti Štoram. Kolona se je vila po krajih, kjer se je tolkla in bila uničena I. celjska četa ter proti jutru prišla do bližine Štor.

ČE BI TAKRAT VEDELI, BI ŠLI SKOZI CELJE

Anton Mavrič, vodja obveščevalne v Tomšičevi se takole spominja dogodkov: »Ko smo obveščevalci in predhodnica pretipali teren, ko so bile postavljene zasede v smeri Celja in Szentjurja, se je začel prehod. Po borbah prejšnjih dni je bila divizija precej pomešana in ni šla čez Voglajno, železnico in cesto v zapovrstnem redu brigad. Spominjam se, da je med prehodom bilo treba spustiti skozi dva vlaka. Zares smo se čudili, da je tako blizu Celja, močne postojanke švabov, šlo tako gladko in brez strela. Seveda smo pozneje zvedeli, da je bilo Celje malone prazno, ker so švabi vse svoje sile razporedili ob cesti proti Zidanemu mostu. Bitka

v dolini Gračnice prejšnji dan jim je dala misliti, da se bomo prebili pri Rimskih Toplicah v Zasavju, v revirje in proti Mrzlici. Tak namen je do tistega dne tudi bil. Če bi takrat to vedeli, seveda če bi poveljujoči takim obvestilom verjeli, bi mogla divizija narediti pravi politično-propagandni pohod skozi Celje. O tem je danes, ko so na voljo dokumenti, lahko govoriti, a takrat...«

IZTIRJEN VLAK — ŠVABOM ZA SPOMIN

Obveščevalec Anton Peric, Šercerjevec, se spominja, da je Šercerjeva v predhodnico poslala del svojih čet in z njimi zasedla most, progo in cesto, razporedila zasede in utrdila mitraljezka gnezda v

stavbah za ovinkom iz Štor proti Szentjurju. Spominja se, da so zadnji borec XIV. divizije šli čez Voglajno, železnico in cesto, ko se je že dani- lo. Tudi njemu se zdi čudno, da zasede niso naletele na nobeno patroljo.

Značilna je tudi izjava Toneta Muca, ki je bil med pohodom borec v Tomšičevi, torej v koloni, ki je sicer pospešenega koraka forsirala most, progo in cesto. Pravi, da se marsikatega okolja iz pohoda bolje spominja, ker se pač ni nič posebnega zgodilo. Spominja se le komandantov, ki so priganjali, naj se hitreje premikajo, to pa se je dogajalo pri vsaki cesti, ob vsaki železniški progi, pri vsakem mostu.

Divizija, ki so jo švabi sledili v snegu, pa vseeno ni nepazno šla mimo Celja. Za

to je poskrbel minerski vod, ki je prej nemočno opazoval vlake, ki so jih zaradi varnega prehoda kolone morali spustiti mimo. Ko pa so zadnji borec ležli v nasprotni breg, so jadrno nastavljali »čokolado«, vžigalne vrvice in sprožilce. Dan se je beil, ko je za hrbtom divizije, spodaj pri Štorah, strahovito počilo. Lokomotivo je raztreščilo, vlak je iztiril. Tako so minercji štirinajste zgovorno zabeležili kraj, kjer je divizija med pohodom prišla najbližje Celja.

Po borbah na Konjski gori, v grapah okoli Lindeka, se je divizija prebijala na Paški Kozjak. Letos, po 29. letih, bo po njihovih stopinjah iz Doberne krenila velenjska mladina in skupaj s preživetimi borci XIV. divizije obujala spomin na tiste slavne, vendar nadvse težke dni, ko je na okupiranem področju štajerske vplamtela vera, da je blizu konec krvave vladavine hitlerjevih hord.

J. Kr.

Minuli teden je bila v Narodnem domu v Celju svečanost, ki jo je pripravila celjska občinska skupščina ob kulturnem prazniku slovenskega naroda in življenjskem jubileju častnega meščana in književnika Frana Roša. Zbranim kulturnim in prosvetnim delavcem je spregovoril podpredsednik občinske skupščine prof. Jože Marolt, za njim pa še predsednik skupščine celjske Kulturne skupnosti prof. Anton Aškerc. Podeljena so bila tudi priznanja umetnikom za njihovo delo iz sklada za pospeševanje individualnega umetniškega ustvarjanja in znanstvenega dela. Nagrade so prejeli: Vera Kolšek, Marjan Dolinar, Ivan Stopar, Zdravko Božičnik, Darinka Pavletič-Lorenčak, Avgust Lavrenčič, Jure Šarlah, aranžerska skupina zlatarske razstave celjskega obrtnega sejma in društvo oblikovalcev. Na sliki: prof. Anton Aškerc izroča darilo književniku Franu Rošu ob njegovi petinsedemdesetletnici. Foto: D. Medved

Akcijski program „GRADNJE“

V INDUSTRIJO

O nekaterih uspehih kolektiva gradbenega podjetja »GRADNJA« Žalec, o njegovi preusmeritvi na proizvodnjo Schiedel dimnih cevi, smo v našem časniku v preteklem letu že pisali.

Kot ključna naloga sprejetega akcijskega programa pa se postavljajo naloge v zvezi z nadaljnjo razširitvijo proizvodnje dimnih cevi, s katerimi se je podjetje na tržišču že močno uveljavilo. Gre za to, da se v tej dejavnosti v celoti preusmerijo v industrijsko proizvodnjo, kajti v podjetju so ugotovili, da v sami gradbeni operativi, ki je nekoč predstavljala osnovo podjetja, v bodoče ni ustrezne perspektive.

Gradbeno operativno je v minulem obdobju spremljala vrsta težav. Tržišče je narekovalo pogoje, ki so jih s težavo zmagovali ali pa sploh ne. Pri vsem tem pa je stanje omogočilo le nizko akumulativno ter ni zagotovilo nikakršne večje perspektive. Zaradi tega se je kolektiv odločil za preusmeritev. Prve težave so bile kmalu premagane in proizvodnja Schiedel dimnih cevi je stekla.

Nova proizvodnja je hitro našla kupce. Tržišče jo je več kot dobro sprejelo. Zaradi tega je razumljivo, da si bo kolektiv v letošnjem letu prizadeval, da poveča obseg proizvodnje v sodelovanje se je vključila tudi Cinkarna Celje, ki izdeluje notranji del dimnih tuljav ter organizira tudi prodajo. Že dosedanje sodelovanje je pokazalo odlične rezultate, zato sta kolektiva tudi že podpisala pogodbo o bodočem sodelovanju. V letošnjem proizvodnem načrtu si je kolektiv postavil nalogo, da doseže kar 450 milijonov starih dinarjev prihodkov, za kar pa bodo potrebni mnogi napori. In ravno po teh je govor v njihovem akcijskem programu.

Akcijski program zadoljuje vse službe v delovni organizaciji, da se z vso odgovornostjo lotijo vseh nalog v zvezi z organizacijo proizvodnje. Urediti bo treba več zadev, ki so neposredno povezane z organizacijo dela in proizvodnjo, nabaviti še nekatere stro-

je ter zagotoviti tako organizacijo dela, ki bo omogočila dosedanje optimalne proizvodnje. Podobno kot v drugih delovnih kolektivih tudi v Gradnji ugotavljajo, da je na področju izkoriščanja delovnega časa še veliko rezerv. Stalež bolnikov je po njihovem mnenju previsok, zato ga je treba znižati. K temu bodo prispevali izboljšani pogoji dela. Tudi disciplina ni vedno takšna, kot bi morala biti in kot si jo želijo, zato so jo sklenili zaostri. Prav tako pa so si v svojem stabilizacijskem programu zastavili nalogo, da zaopustijo odnose do kupcev, da nemudoma izterjajo vse dolžnike ter v bodoče zagotovijo selektivno politiko tudi v prodaji.

Izboljšano poslovanje terja temeljit pregled in analizo stroškov. Veliko skrb pa bodo posvetili tudi varčevanju in to na vseh področjih — od kilometrin, dnevnice do racionalne uporabe reprodukcij skega materiala. Da bi kolektiv dosegel v letošnjem letu še boljše likvidnost, bodo veliko svojih naporov usmerili na področje izvoza, kjer imajo letos v načrtu, da bodo izvozili svojih izdelkov za okoli milijon šilingov. Izbira kupcev po njihovih plačilnih sposobnostih ter uvedba notranjega posojila, o katerem razmišljajo v svojem akcijskem programu, in prostovoljno delo ob prostih sobotah, pa so nadaljnji ukrepi,

ki naj bi v letošnjem letu utrdili položaj delovne organizacije v sklopu celotnega gospodarstva v žalski občini.

Razumljivo pa je, da v svojem programu postavljajo tudi naloge s področja delitve dohodka in nagrajevanja delavcev. Ponovno bodo preanalizirali merila ter zagotovili kar najbolj objektivno nagrajevanje po delu, pri čemer pa bodo seveda izhajali iz določil samoupravnega sporazuma. Ne nazadnje so si postavili naloge s področja izobraževanja delavcev, pri čemer bodo organizirali vrsto oblik dodatnega usposabljanja delavcev. Pregledali bodo še dosežke dosedanjega štipendiranja in postavili konkretne naloge tudi na tem področju.

Kot pomembno nalogo v svojem akcijskem programu pa je kolektiv postavil vprašanje integracije. Industrija gradbenega materiala je po njihovem mnenju preveč razdrobljena. To velja tudi za gradbeno operativno. Program zahteva od vodilnih delavcev, da takoj pristopijo k analizi ranju možnosti za povezovanje s sorodnim podjetjem, kar bi brez dvoma pogojilo še večjo perspektivo v razvoju industrije gradbenega materiala, še širše odprlo pot na tržišče ter zagotovilo v bodoče še hitrejši razvoj kolektiva, ki je z velikimi napori dosegel to, kar danes ima.

BERNI STRMČNIK

Film

NOVE MOŽNOSTI

Teden slovenskega filma je za nami. V šestih dneh so si ljubitelji domačega filma lahko ogledali šest filmskih del, in sicer Amandusa, Zaroto, Družinski dnevnik, Nevidni bataljon, Nočni izlet in Nejoči, Peter. Po številu gledalcev, bilo jih je 2.111, teden slovenskega filma ni v celoti uspel. Vendar pa je res, da je bila to prva taka filmska manifestacija v Celju in da je za začetek tudi ta naklonjenost občinstva dober znak. Izbor filmov zaradi več razlogov gledalcem ni mogel ponuditi atraktivnejših srečanj s slovensko filmsko ustvarjalnostjo. Tako je odpadla tudi slavnostna premiera Hladnikovega dela Ko pride lev, ker ni bilo na voljo nobene kopije. V program so bile uvrščene manj znane in tudi manj komunikativne stvaritve, vendar pa zanimive in dragocene, saj smo na nekatere že skoraj povsem pozabili.

Posebno privlačnost Tedna slovenskega filma je predstavljala posvet o nekaterih problemih slovenske kinematografije. Ze udeležba filmskih delavcev iz Ljubljane (France Stiglic, Milan Ljubič, Matjaž Klopčič, Boštjan Hladnik, Jane Kavčič, Demeter Bitenc, Mako Sajko in drugi) je pokazala na pomembnost in raznovrstnost problemov, s katerimi se srečuje slovenski film v zadnjih letih.

Na katere dileme je opozoril celjski posvet? Film mora postati družbeno enakovreden del slovenske nacionalne kulture. Po vojni se je moral razvijati kot svojstvena industrijska veja, v zadnjem obdobju pa bi se naj, kot so nekateri želeli, podrejal tržnim razmeram. Če želimo pravi odgovor na vprašanje, kaj hočemo s slovenskim filmom, potem moramo opredeliti njegovo vrednost v slovenski kulturi. V družbeni miselnosti bodo nujne spremembe, saj zahteva kva-

litetna filmska proizvodnja prav toliko družbene skrbi (materialne, finančne in druge) kot gledališče ali katera koli kulturna dejavnost.

Samoupravno organizirana kultura daje filmskemu ustvarjanju nove možnosti razvoja. Finansiranje filmskih projektov bo vse manj omejeno na sklade ali proračunske kvote. Neposredno povezovanje kinematografije z združenim delom, temeljnimi kulturnimi skupnostmi, občini in zainteresiranimi bo omogočilo realizacijo novih del in morda povsem lokalnih filmskih pobud, ki pa bi bile pomembne za celotno nacionalno tvornost. Ali kot je nekdo v razpravi vprašal — zakaj delo Celjskih grofov ne bi doživelo filmske upodobitve?

Da bo področje kinematografije hitreje prebrodilo sedanje krizno stanje, mora ustvarjalne iskati možnosti sodelovanja med filmsko proizvodnjo, reproduktivno kinematografijo in distribucijo. Če hočemo zaščititi domačo filmsko tvornost moramo tudi razbrati razmere, v katerih se koplje reproduktivna kinematografija. Enostransko gledanje na usodo in položaj slovenskega filma (samo na proizvodnjo ali samo na kinematografijo), bo samo poslabšalo in podaljšalo sedanje stanje. Zato ni lahko zavreči misli, da bi morali znatraj slovenske kinematografije podpisati družbeni dogovor, ki bi zagotovil spremeno družbeno izvrednotenje domačega filma. In s tem tudi podaril možnost dolgoročnega načrtovanja in razvoja slovenskega filma.

Celjski posvet o filmu je razgrnil tudi nekatere druge vidike sedanjega stanja v slovenski kinematografiji. Na primer — zakaj ne zagotovimo filmskega dokumentacijskega gradiva o važnejših pojavih in dosežkih v razvoju naše družbe. Zakaj ne posta-

ne filmska vzgoja ena izmed rednih oblik vzgoje v učno-zgodnjem procesu? Kakšen dogovor bi moral veljati med kinematografijo in TV, ki je sedaj v privilegiranem položaju kot prikazovalec velikega stevia filmskih stvaritev? Kaj bi morali spremeniti v davčnem sistemu, da bi lahko kinematografiji uspešneje opravljali poslanstvo množičnega komunikativnega medija. V večini slovenskih občin so namreč ponovno predpisali prometni davek na kinematografske vsopnice. Dalje — zakaj so delovne organizacije kaznovane, če želijo z mecenstvom izkazati svoj posluš za kulturno tvornost. Režiser France Stiglic je v razpravi na posvetu dejal, da se slovenskemu filmu navzlic vsemu obetajo jasnejše zarje. V okviru kulturne skupnosti so prizadevanje za načrtnejše urejanje razmer v slovenski kinematografiji že dala prve rezultate. Tako živo zanimanje za film, kot je v zadnjem času izraženo v nekaterih občinah, pa bo seveda samo omogočilo, da bodo postale razvojne perspektive domačega filma manj črne, kot so bile v zadnjih letih.

Ni naključje, da so filmski delavci iz Ljubljane poudarili vrednost takih delovnih posvetovanj in da so tudi predlagali, naj bo Celje gostitelj »filmskih srečanj«. Kakšna bodo ta srečanja, bo potrebno še domisliti. Vendar pa je že ta prvi celjski posvet o poteh slovenskega filma pokazal na bogastvo problematike, s katero bo organizator posveta (NT in RC, celjsko Kinopodjetje in Kulturna skupnost) seznanil slovenske družbene in kulturne dejavnike.

Zapišemo lahko, da se Tedni slovenskega filma ponuja lepa priložnost. Priložnost, da postane izjemno zanimiv kulturni dogodek na celjskem območju.

J. V.

Vrttiljak dogodkov

ŠENTJUR

Nov vrtec

Te dni se bodo v nov otroški vrtec v Šentjurju že preselili malčki, ki so do zdaj bivali v neprimernih in premajhnih prostorih. Uradna otvoritev bo za 8. marec — Dan žena. Nov vrtec je montažni, sprejme pa lahko 120—130 otrok. Prostora bo dovolj tudi za oddelke šolskega varstva. Z izgradnjo tega vrtca so krite potrebe za varstvo v Šentjurju, medtem ko bo za okoliška naselja Hruševci in kasneje Novo vas potrebno odpreti še po en oddelkec.

Letos je predviden v sklopu dozidave k šoli v Slivnici en oddelkec za približno 20 otrok, prav tako tudi v Ponikvi pri Grobelnem, kjer bi bilo možno vključiti v varstvo 30 do 35 otrok. Za ureditev prostorov oziroma dozidavo varstvenih oddelkov v Slivnici, Ponikvi in na Planini ter za naselja Hruševci in Nova vas v skupni zmogljivosti za 125 otrok bodo v šentjurski občini potrebovali okoli 2.700.000 dinarjev. Od sredstev, zbranih iz prispevne stopnje, bodo za ta namen porabili 950.000 din, razliko oziroma manjkajoča sredstva za izvedbo tega programa pa bodo krili s kreditom, katerega naj bi odobrila Republiška skupnost otroškega varstva. Računati morajo s tem, da bodo sredstva TIS-a po prispevni stopnji 0,45 odstotka obremenjena s precejšnjimi anuitetami.

D. POS

CELJE

Aero za Bangladeš

Prvi veleposlanik LR Bangladeš v naši državi Aminur Rahman Samsud Doha, ki je prejšnji četrtek obiskal Aero, je v pogovoru s predstavniki tega kolektiva izrazil pripravljenost svoje države za razvoj poslovno-tehničnega sodelovanja z Aerom. Bangladeš, ki si je šele lani izboril neodvisnost, rabi za razvoj svojih državno-pravnih in diplomatskih služb velike količine pisarniškega materiala, katerega glavni proizvajalec v naši državi je Aero. Vendar Bangladeš ni zainteresiran za to, da bi kupil te proizvode. Gre jim zlasti za razvoj kemične in grafične industrije doma, prav tu pa lahko Aero stori veliko. Veleposlanik Bangladeša je zato odprl vprašanja poslovno-tehničnega sodelovanja in skupnih vlaganj v razvoj te industrije v Bangladešu. Obe strani sta bili s pogovori izredno zadovoljni, vendar konkretnih odločitev za sedaj še ni. V Aeru so nam povedali, da bodo vzpostavljene stike razvijali naprej, saj so izredno zainteresirani za sodelovanje s to državo, ki šteje preko 80 milijonov prebivalcev.

B. S.

FRANKOLOVO

V spomin žrtvam

V ponedeljek, 12. februarja, se je ob osemindvajseti obletnici najgrozovitejšega okupatorjevega zločina na Slovenskem zbralo ob grobovih talcev na Strančah več kot sto svojcev žrtv, zatem članov Zveze borcev iz Slovenskih Konjic, Celja in bližnjih krajev, šolski otroci iz Stranice in drugi.

Svečanost je začela godba na pihala iz Slovenskih Konjic, perški zbor pa je zapel nekaj žalostnih in borbenih pesmi. Šolski otroci iz Stranice so spomin sto talcev počastili z lepimi deklaracijami. Med nastopajočimi je bila tudi mladinka iz Slovenskih Konjic.

V spominskem govoru je domačin Konrad Sodini orisal tragičen dogodek tistega dne, ko so gestapovci vzeli v tej ozki dolinici življenje sto slovenskim možem in fantom.

Po žalni svečanosti je občinski odbor Zveze borcev iz Slovenskih Konjic povabil ožje svojce žrtv na kosilo. Goste je pri tem srečanju pozdravil predsednik občinskega odbora ZB in se med drugim spomnil pokojne Skaletove mame, ki se je vsako leto udeleževala te svečanosti. Letos pa je ni bilo več med njimi.

S. KRAJNC

ŠMARJE

Več pomoči

V Šmarju pri Ješah je imelo preteklo soboto svoje II. redno skupščino Društvo telesnih invalidov. Pregledali so dosedanje delo in poslovanje društva ter izvolili nov upravni in nadzorni odbor in delegate za II. skupščino Zveze društev telesnih invalidov Slovenije.

Društvo je bilo ustanovljeno 1969. leta. Ob ustanovitvi je bilo v izrednih finančnih težavah, pa tudi primernih prostorov za uredovanje ni imelo. Kasneje jim je Stanovanjsko podjetje Šmarje pri Ješah priskrbelo prostor v Rogaški Slatini, kjer se danes delujejo. Danes imajo članjenj preko 600 članov, vključili pa jih bodo še 700. Številka 1300 je za to občino zaskrbljujoča, saj je razmeroma siromašna, ima pa toliko več revčkov, ki so potrebni vsestranske moralne in materialne podpore. Društvu tudi zdaj primanjkuje sredstev, zato prireja srečelove, katerih čist dobiček namenja za sanacijo socialno šibkih članov. Glede na številne nesreče pri delu in na cestah se bo število članov brez dvoma iz leta v leto večalo. Če bi društvo uspelo vključiti kot podporne člane vsaj 12 večjih podjetij, bi si finančno lahko znatno opomoglo. Namen društva je zavzemati se pri vseh upravnih organih, zavodih in gospodarskih organizacijah za take odnose do invalidov, da bodo le-ti z lastnim delom lahko preživljali sebe in svoje družine.

Vsekakor je Društvo invalidov v občini Šmarje pri Ješah poleg RK ena najbolj humanih organizacij in zasluži vso družbeno pomoč in podporo.

SLOVENSKE KONJICE

ZK se bo sestala

Pred durmi je seja občinske konference ZK. Med osrednjimi vprašanji, ki jih bo obravnavala, bo analiza o uresničevanju ustavnih dopolnil, ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela in nadaljnja krepitev samoupravljanja v delovnih organizacijah. Potrebno gradivo je pripravila posebna delovna skupina, v kateri so bili člani občinskega komiteja ZKS in občinskega sindikalnega sveta. Z anketnimi vprašanji so zajeli vse delovne organizacije na območju občine.

V. L.

V „Rogli“ podnevi

V pekarni Rogla so s prvim februarjem pričeli delati po novem delovnem času, ki bo po sporazumu veljal samo za dnevni čas. Kruh bodo pekli prejšnji dan, zjutraj pa ga bodo razvažali potrošnikom. Tem je bilo posebej objašnjeno in tudi zagotovljeno, da ne bodo potrošniki v ničemer oškodovani.

V. L.

Naše šole vsepovsod

KAJŽICA RES NI VELIKA

Tako pravi pesem, a tako pravijo tudi Ponkovljani. Otroci in šolniki, ki se stiskajo v šoli, ki je bila zgrajena 1898. leta, prenovljena 1926, zdaj pa čaka na razširitev ali pa na svojo mlajšo sestro v bližini zdajšnjega športnega igrišča. Sicer pa na Ponikvi pri Grobelnem šolstvo ni nekaj novega, ni posledica modernizacije časa. Šolstvo so poznali kmalu po letu 1700, ko so bojda neki menihi učili branje in pisanje v nekem starem trdnjanskem stolpu.

Toda zdaj smo v dvajsetem stoletju. Februarso jutro se budi, od Ožbolta proti Hotunjam že rdeče sonce steguje svoje žarke in preko vasi sega na cesto. Po njej capljajo v šolo male postavice in na glavah ima vsak po en majhen košček sonca. Toplo jim je — tukaj zunaj in v šoli, kamor so bili namenjeni. Kljub temu, da je šola že stara in tesna, je v njej toplo. Morda zaradi tega, ker so toliko v tej svoji šoli naredili sami. Zdaj jih je 256. Toda pred sto leti jih je bilo skoraj za sto več.

RAVNATELJ JE V ZBORNICI

«Je ravnatelj v šoli», vprašam punčko s kitami na hodniku, ko si sezuva čevlje. «Ja, v pisarni!» Krenem po stopnicah navzgor. Ob steni so zloženi čevlji, škornji, gozjerji. Hodnik je širok. Po zidovih vse polno risb. Na eni je v akvarelu naslikana šola. Prav takšna, kot je zdaj, vsa kopajoča v soncu, rumena kot cekin. Na vratih piše zbornica. Odprem. Iščem ravnatelja. Učitelji se pripravljajo na prvo uro. V kotu zagledam znan obraz. Sedem. Pišem v beležnico. Medtem časom se zbornica sprazni, utihne. Z ravnateljem ostaneva sama. «Vidite, niti pisarne nimam, če kdo pride, ga nimam kam peljati, da bi se pogovorila. Če imam kakšno delo, da potrebujem mir,

Okroga, Podgaja, Zagaja, Srževica, Luterij, Sloma, Ostrožnega in Slatine. Če jim bo uspelo, bodo z novim šolskim letom vozili s šolskim avtobusom v šolo na Ponikvi še otroke iz Dolge gore, Pobočja in ostali del Ostrožnega. To željo so izrazili že nekateri starši sami.

Zbornica je tesna. Na levi knjižne omare, od tal do stropa, vse polno. Na zgornjih policah knjige, spodaj avdiovizualna pomagala, aparati. S temi pripomočki so dobro opremljeni, le ustreznega prostora nimajo, kamor bi to vse lepo spravili. Toda kljub veliki prostorski stiski se je predvsem od leta 1968. na šoli marsikaj spremenilo.

Deske na tleh je zamenjal lep, svetel parket. Spodaj pri vhodu so po tleh lične ploščice. Hodnik je lepo prepleaskan z oljnato barvo. Po hodnikih so omare. To so otroci naredili sami. V izredno aktivnem tehničnem krožku. Kaj bi brez njega?!

POMAGAJ SI SAM IN ...

V šestem razredu je skoraj 40 učencev. Po stenah so risbe. Na levi strani je omara. V njej so učila. Veliko učil, ker je tudi omara velika. Razred tako služi kot nekakšen kabinet. Omara so mladi tehničniki naredili sami. V naslednjem razredu prav tako omare, lastno delo, vse polno, zloženo, stlačeno, a skrbno ure-

jeno. Razred igra dvojno vlogo: učilnica klasične oblike in kabinet. V zgornjem nadstropju so stranišča preuredili v skladišča učil. Za globuse, karte itd.

V naslednjem razredu je fizika, Matematika. Velika omara od tal do stropa. Tudi lastno delo. Motorji, baterije, transistorji, prenosniki. Modrost dvajsetega stoletja se je preselila v omaro, ki so jo izdelali otroci, ker nimajo kabineta. Prava šola za življenje. V nekem razredu je tudi telovadnica. Grede, koza in skrinja so delo otroških rok. Preobleke pa jim je sešil vaški krojač. Pravijo, da so Elanova konkurenca.

Fenomen pa je podstrešje. Prijetno diši. Kaj ne bi, saj je tam kuhinja, sicer brez vode, a bodo tu montirali majhen hidroforček. Dobili so tudi hladilnik. Na podstrešju je tudi razred. Sami so ga preuredili. Tabla je narejena tako da je pomična in se odpira kot vrata. Pa se tudi mora, ker so zadaj dimnične odprtine, dimnikar pa mora od časa do časa očistiti črne luknje. V kotu je še nekaj prostora, tam bo omara. Zelenne elemente je po nizki ceni dal Alpos. Na stropu gorijo svetle luči. Sami so jih naredili. Kajti v razredu je samo eno okno. Skozenj sicer vidiš Savinjske Alpe, a je tako majhno, da bi mladim očem samo škodovalo. Zato je v razredu cel dan v službi električna luč. In tako naprej. Zdaj pripravljajo, da bo-

Ravnatelj Maks Kovačič

do zadnjo luknjo na podstrešju porabili še za nekaj. Ze za kaj, prav jim bo prišlo. In tako ne bo prostora na podstrešju niti za miši!

11 članov kolektiva z ravnateljem vred. Trije predmetni, sedem učiteljev, trije od njih studirajo. Pretežno mladi ljudje, šest komunistov. Tako jeseni bi rabili še enega učitelja za razredni pouk pa fizikurnika, saj imajo na šoli izredno aktivno šolsko športno društvo. Pred dvema letoma so uredili igrišče. So vnet: košarkaši, rokometaši, atleti, strelci, šahisti in igralci namiznega tenisa. Ponosni pa so na svojo folklorno skupino, literarno-dramsko, glasbeni krožek, pevski zbor in harmonikarje. Vse polno izvensolskih aktivnosti poznajo in vedno še ostane nekaj časa za najrazličnejša sodelovanja na vseh področjih. In mnenje je enotno. Vse bi slo, ko bi le imeli več prostora. Radi bi imeli vsaj govorilnico. Kadar je seja šolskega sveta, gredo v kakšen razred.

IN OBETI ZA JUTRI ...

Da, obeti so. Kar dva. Dozidati obstoječo šolo ali pa zgraditi povsem novo poslopje nasproti šolskega športnega igrišča. Sedanja šola bi potem služila za kabinete ali kaj podobnega. Nova šola pa bi morala imeti vse dodatne prostore, med katerimi je vsekakor najvažnejša telovadnica. In na stari šoli bosta ostali tudi dve pisni plošči. Prva govori v spomin Antonu Martinu Slomšku, odličnemu učencu, prav tako Blažu Kocenu, svetovnemu kartografu. Dve plošči na desni strani od vhodnih vrat, ni črnen marmorju. Vsak dan gre mimo njiju skoraj tri sto otrok, ki si žele svetlobe na svojih abecednikih in zvezkih. In na Ponikvi pravijo, da bodo tam nekje, leta 1980 tu di to imeli.

BESEDILO IN SLIKE
DRAGO MEDVEJ

Razred in kabinet. V šestem razredu je 40 učencev za klopmi ...

ga nesem domov in doma opravi. Tako imam pol stvari v šoli, pol doma v stanovanju. Povprašam po prostoru. «Zdaj imamo osem razredov — osem oddelkov», povzame ravnatelj Maks Kovačič, «imamo dve vzporednici. Potrebujemo bi še eno vzporednico. V šestem razredu imamo 39 učencev, v petem pa 44. Sreča je v tem, ker so razredi veliki in je kljub velikemu številu učencev v prostoru dober zrak.»

V belem predpasniku vstopi v zbornico in prinese na pladnju velike skodelice za kavo.

VELIKO ZASELKOV

Po hodnikih je mir, le tu in tam skozi kakšna vrata vzklik. Ob stenah pa počiva obuvala najrazličnejših oblik in barv. Ti čevlji so pripeljali iz Hotunja, Boletine,

Na zunanji ni videti prizadevanj, ki so za temi zidovi

Njihovo življenje je materinstvo

VEDNO SREČNA MED OTROKI

Stal sem pred vrati nizke kmečke hiše, ki je po svoji simpatičnosti že od zunaj naznanjala, da je v njej lep in prijeten dom. Zaman sem trkal na duril in kljub temu, da se je iz dimnika veselo kadilo, ni nihče prišel odpirati. Tudi v sosednji hiši, kasneje sem zvedel da je tam doma hči z možem, ni bilo nikogar.

Cez kakšno uro sem se vrnil in tokrat nisem prišel zaman. KATARINA PURNAT, oziroma Gmajnarjeva mama, kot jo tod boljše poznajo, je ravno kar prišla domov. Hči, njen mož in mala Breda so mi vneto pomagali, da smo družino prebili led, kajti Gmajnarjeva mama je na vse višje zadrževala, »da v časopis pa že ne nara«. Na mojo srečo je popustila in kmalu je stekla pripoved o njenem življenju. Z možem sta se, kot je rekla sama, poročila takorekoč pod »marelom«. Prav ničesar ni bilo. Mož France je bil kovač in ko sta se leta 1926 vzela, sta takoj pričela pripravljati za dom. V Devčah pri Bočni sta kupila nekaj malega zemlje in si v rekordnem času, zidali so le dobre tri mesece, postavila lep in prijeten

Gmajnarjeva mama z vnučko Bredo, eno izmed sedemindvajsetih, kolikor jih ima.

dom. Sestero otrok se je že rodilo, ko sta živela še pri moževih starših, preostalih devet pa je zavekalo na svet že pod njuno streho. Skupaj je Gmajnarjeva mati rodila 15 otrok, od katerih jih danes še 13 živi. S ponosom mi je povedala, da so si vsi postavili svoje domove. Kruha je bilo pri hiši vedno dovolj. Najslabši čas si so jim pisali med vojno, pa še takrat so tisto bore, kar so imeli, delili s partizani, ki so bili pri hiši pogosto gostje.

Prihajali so tudi Nemci, posebno ob hajkah, toda imeli so srečo in domačije jim niso požgali, tako kot mnogim v Zadrebki dolini. Njeni otroci so se seve razkropili, toda vedno se vračajo domov. Vsako nedeljo stoje pred hišo po štirje ali tudi več avtomobilov, ko prihajajo družine njenih otrok na obisk k mami, ki je že sedmo leto vdova. Otroke je vedno imela rada, rada pa ima tudi svojih 27 vnukov. Nemalokdaj ji ta ali oni izmed njenih otrok pripe-

lje vnuke, da prežive pri njej po nekaj dni, včasih pa gre tudi ona na obisk, čeprav se najraje kar doma drži. Gmajnarjeva mama se kljub letom, 67 jih je izpolnila decembra, zelo dobro drži in tudi zdrave ji še kar streže. Ko ji otroci ob rojstnem dnevu voščijo še na mnoga leta, se rada pošali, da bi le do prihodnjega rojstnega dne bila zdrava. Potem bodo voščili za naprej. Si-cer pa je povedala še to, da se ob njenih praznikih vaška poštarica kaj rada pošali, da ves teden prenaša pošto s čestitkami in željami le zanjo.

Gmajnarjeva mama je srečna ženska. Ljubezen, ki jo je tako neizmerno poklanjala svojim otrokom, ji jo le-ti sedaj na stara leta v polni meri in s hvaležnostjo vračajo. In tega je najbolj vesela. Na to je tudi ponosna, čeprav tega ne pove rada.

Pa naj ta zapis tudi mi sklenemo z željo še na mnoga srečna leta, Gmajnarjeva mama, vso srečo do prihodnjega osebnega praznika pa še naslednje in še in še... Naše želje so tudi želje vaših številnih otrok!

BERNI STRMČNIK

DINAR ZA PROMILO

Pozabavajoči ples na cesti je pri potnikih lokalnega avtobusa, ki pelje do Vojnika, vzbudil veliko nejevolje. Premetavnje je bilo tako očitno, da niso tega opravičile niti velike luknje na cestah.

Vsako je bil zatopljen v svoje težave, zato je malokdo opazil, da je vstopil močno vinjen mož. Bil je že v letih in ščetinasta brada je obrobljala njegov rdeči obraz. Zavahnil se je na najbližji sedež in tam obsedel. Vsako mimoidoče deklet ali ženo je pobožal po zadnji plati, potem pa spet mirno nadaljeval vožnjo. Pri nekaterih je to vzbudilo ogorčenje, pri drugih pa pomilovalni nasmeh. Dvoje oči se mu je tako poredno bleščalo iz za zanemarjenega obraza, da človek ni spravil skupaj jezika in misli. Kdo ve, kaj so že videle in koliko so zmogle prenesti ničevosti današnjega sveta! Kazalo je, da prav malo ali pa je bilo že vsega preveč.

Opiti možki ne bi vzbudili nobene pozornosti več, če se na njega ne bi spomnil sprevoznik. Zahteval je, da naj plača vozno karto ali pa zapusti avtobus. Denarja mo-

žakar ni imel, čeprav je obrnil vse žepe, pa še v aktovko je segel. Kaj zdaj? Sprevoznik je zahteval izstop in že je avtobus upočasnil vožnjo. Pa se je zasmil dekletu, ki je vse to slišalo in videlo. Položila je dinar na sprevoznikov pult in možakar je dobil karto. Pogledal je dekletu izpod hudomušnih oči in se ji zahvalil. Lepo in vljudno, čeprav jo je pred nekaj minutami še pobožal po plašču. To je bila zahvala za razumevanje, za takt, ki ga je pokazalo neznanu dekletu. Ne zahvala za dinar, ne zato, ker bi moral pešachi po hudi brozgi. Nekaj več je bilo v tej zahvali, nekaj tistega, kar gradi medčloveške odnose, ki se kujejo v tišini vsakega človeškega srca. Če se kujejo!

Pri sprevozniku tega nismo opazili, saj je bil pripravljen postaviti vinenega človeka na cesto. Pri tem ni pomislil na ničesar drugega, kot le na dinar, ki bi ga moral plačati iz svojega žepa. Če bi ga!

Z. Stopar

sosed sosеду

Velenje - srečanje z nagrajencem

OB PRIZNANJU POŽAR V LEVCU

Ob obisku je bil v knjižnici. Stane Zula, direktor velenjske knjižnice, je znan širši javnosti kot kulturno prosvetni delavec. Pred kratkim ga je republiška Zveza kulturno-prosvetnih organizacij nagradila z odličjem Svobode s srebrnim listom.

»Kako dolgo že delate na tem področju?»

»Od 1947. leta dalje.«

»Od kdaj ste predsednik občinskega sveta Zveze kulturno-prosvetnih organizacij v Velenju?»

»Od 1956. leta.«

»Katero interesno področje v kulturnem življenju vam je najbližje?»

»Delo z mladino.«

Res. Uspehi so vidni. Samo v zadnjih letih sta zrastle društvi, v katerih delajo predvsem mladi ljudje.

»Kakšen bo letošnji delovni načrt občinske zveze?»

»Za osmi marec bomo pripravili koncert mladinskih pevskih zborov, nato teden drame in teden klubskih večerov. Več nastopov bo imela Saleška folklorna skupina. Njena dejavnost se je razši-

nila v šestih osnovnih šolah. Letos pa bomo pripravili tudi festival pionirskih folklornih skupin Slovenije.

V poletnih mesecih želimo organizirati srečanje godb na pihala, jeseni, za dan republike, pa srečanje odraslih pevskih zborov ter srečanje ansamblov zabavne glasbe.

»Kaj je v tem delu najpomembnejše?»

»Vsekakor množičnost kulturnega osveščanja. Zato želimo s svojim delom še bolj prodreti v delovne organizacije.«

— V —

Nesreče

V torek dopolde se je v Levcu pri Celju vnel kozolec J. Kudra, ki je stal v neposredni bližini gospodarskega poslopja. Da bi bila nesreča še večja, je bilo na kozolcu okoli deset kubikov desk, pod kozolcem pa kmetijska mehanizacija. Vse je uničeno, škoda pa znaša okoli 12 starih milijonov dinarjev.

Ljudje, ki so prihiteli na pomoč, so se pridružili gasilcem iz Celja, Levca in Zalca ter poskušali izpod kozolca rešiti, kar se je rešiti dalo. Traktor, s katerim so vlekli nakladalni stroj, dela ni zmogel, ker se mu je preveč udiral v razmočeno zemljo. Kot kres so gorele tudi v bližini kozolca zložene hmelovke. Vzrok požara še ni znan.

(foto: Berni Strmčnik)

ŠMARJE

PROBLEMI MLADINE

V torek, 13. februarja, je bila v sejni sobi Skupščine občine Šmarje pri Jelšah IV. seja občinske konference ZK. Na seji so pregledali dosedanje delo komiteja, komisij in organizacij ZK pri izvajanju akcijskega programa. Posebno pozornost so, glede na III. sejo konference ZKJ in razmere v občini, posvetili problemom mladine in vlogi mladih v družbeno političnem življenju občine Šmarje pri Jelšah.

KONJICE

SLO V PRIPRAVAH

V tem ni v naslednjem mesecu bodo v občini pripravili več seminarjev o nalogah na področju splošnega ljudskega odpora. Sodelovali bodo vse družbene vale bodo vse družbeno politične organizacije kakor tudi krajevne skupnosti osnovne sindikalne organizacije ter ravnatelj in osnovnih šol. Na seminarjih bodo predavanja, ki bodo seznanila poslušalce z zgodovino splošnega ljudskega odpora in predavanja, ki se bodo nanašala na konkreten akcijski program.

KONJICE

SKLAD ŽE DELA

Solidarnostni sklad za stanovanjsko izgradnjo se je že sestel na svoji prvi delovni seji. Člani skupščine, ki so jih v sklad imenovala delovne organizacije, so na ustanovitveni seji sprejeli statut skupnosti in izvolili izvršni odbor in predsednika skupščine. Izvolili so diplomiranega ing. gradbeništva JANEZA POLICARJA iz Industrijskega kombinata Konus.

V. L.

SOSEDOVA TONČKA

Ustavila sem se pred veličastno stavbo starega gradu.

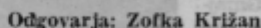
»Pri malici so,« mi je dejala bolniška sestra, ko sem ji povedala, s kakšnim namenom sem se oglasila pri njih. »Tončko pa bom poklicala, kar v ordinacijo stopite. Pri nas se je lepo živelo. Zredila se je in popravila

Bila je precej podhranjena, ko je prišla k nam.« Kmalu je vstopila rdečelična mlada ženska, me začudeno pogledala in se malo nezaupljivo vsedla na bližnji stol. V rokah je držala kos kruha in ga pridno nosila v usta. Vsako drobtinico, ki ji je padla na predpasnik, je pobrala in jo pojedla. Razgovorila se je in mi povedala marsikaj. Ko sem jo vprašala, če je rada tujak, je dejala: »Rada. Boljše je kot doma.« »Vas kdo obišče?« »Oja, ata pridejo. Me imajo radi, «ona» pa ne.« »Ona» je njena mačeha. »Koliko ste pa stari?« »Tega ne vem. Ko sem bila majhna, sem padla in dobila pretres možganov. Tega pa ne vem.« Ko je pospravila kos kruha, je vstala in rekla: »Televizijo

Cloveku je hudo pri srcu, ko vidi še tako mlado žensko v domu starčkov, kako vdano prenaša svojo usodo in se niti ne zaveda, koliko let življenja, in to kakšnega, je še pred njo. Pa zanjo je tako bolje. Po svoje je tudi srečna, kakor toliko drugih, ki dočakajo svojo zadnjo uro v Domu obnemoglih.

D. POS

TUDI

Si poročena? Sem. Že z devetnajstimi leti sem se omožila, hčerka pa hodi v prvi razred. Pri sedemindvajsetih letih inam kar lep zakonski staž, kajne?

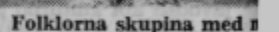
To te izžrpa. Tu je pa drugače. Ni tako težko, čeprav je dela dovolj. Imaš kvalifikacije za to delovno mesto? Lani so me tu v podjetju rekli, naj napravim dvomesečni gostinski tečaj, pa sem ga naredila. Boš ostala tu? Ne vem, veš, že od nekdaj me je veselila administrativna šola. Bom se videla, če se bom vpisala. Zdaj težko kaj rečem. Kaj pa v samoupravnem življenju podjetja? Se kaj udeležuješ? Ne. Nimam časa. Kdo bo

nikih delati. Kdaj je največ dela? Takoje pred predstavami ga je največ. Takrat moram biti zelo urna. Imas kdaj težave z gosti? Ne. Včasih že kdo malo positnari, ampak vsem naenkrat pa res ne morem stredi. Naj se postavijo na moje mesto.

Večkrat »pogoltnem« tudi kakšno pikro na svoj račun. Pa kaj hočem, gost je gost. Moram biti tiho. Če bi vsakemu povedala, kar mu gre... Sicer pa, vsak poklic ima svoje dobre pa tudi slabe strani.

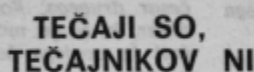
Od vseh teh skupin je najbolj zanimiva klorna. Ni se mi zdelo oddaljeno, malo bliže spoznati se z njimi, uspehi in težavam skupine. O vsem sem prapršel kar Draga Jančiča, je najstarejši med plesarji in skrbi za to, da vaje ne bodo potekale.

Pri gasilcih so se odlo-
za ustanovitev folklorne
pine predvsem zaradi tega,
bi pritegnili čim večje
vilo mladih in jih po-

RAZ

Iz poročila predse
društva Franca Kovaca
nika Franca Ježovnika
vidno, da je PD Zabulj
najbolj delovno v občin
lec. V minulemu letu se
vilo članstva povečalo
članov na 994, s tem
bila izpolnjena glavna
društva v preteklem let
di druga naloga — mar
Savinjske poti je za
od članov veliko požr
nosti, saj so to delo o
v dveh mesecih. Pri t
se še posebno izkazali
ci Florjan Son s 154
voljnimi urami, Stanko
nik ima 139 ur, Tevž
124 in Edi Petek 109.

LUTKE ZNOVA NA POHODU

Za kulturni praznik je lutkovni krožek pripravil igrico Janko, Metka in Pavliha. Tako so poleg redne proslave, ki je bila skrbno pripravljena in lepo izvedena, videli učenci prvih razredov in učenci posebne osnovne šole še lutkovno igrico. Nato pa so se vrstile predstave vsak dan za en razred, na koncu pa še za otroke iz vzgojno varstvenega zavoda. Morda pa jih bodo povabili še kam drugam, saj inajo zločljiv oder, ki se ga da prepeljati že s kombijem.

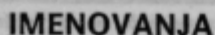
Niso se še pa iztekle predstave prve letošnje igrice, ko se mladi igralci že pripravljajo na novo. Radi bi jo igrali v maju, najraje na dan mladosti. Če bodo našli dovolj razumevanja, bodo dali Rogaški Slatini še en kulturni dogodek več.

ŠOLA V NARAVI

V šmarnski občini teče akcija za šolo v naravi na dveh frontah. Medtem ko nekatere šole izkoriščajo to malo snega, kolikor ga imajo na razpolago, pa svet za šolstvo, kulturo in telesno kulturo išče vse možne poti, da bi v poletno šolo v naravi poslali vse otroke četrtnih razredov. Teh pa je okrog 550.

Z drugo in tretjo vlečnico (v Rogaški Slatini in Šmarju) so se precej povečale možnosti za uspešno zimsko šolo v naravi. Pri tem so najuspešnejši v Bistrici, Kozjem in Podčetrtku, medtem ko so v Šmarju dobili vlečnico nekoliko prepozno. V Rogaški Slatini pa je bil smučarski tečaj za učence osnovne šole v organizaciji Partizana, prav tako pa tudi tekmovanje. Osnovna šola je organizirala razredna in medrazredna tekmovanja na športnem dnevu 5. petek, medtem ko šole v naravi za učence petih razredov niso organizirali.

Nedvomen uspeh lanske poletne šole v naravi za učence četrtilih razredov (pol občin) pa je spodbudil svet za šolstvo, da je začel načrtovati za letos šolo v naravi za vse učence četrtilih razredov. Ponovno želijo odpeljati čim več učencev na skupno bivanje ob morju, kjer bi se poleg plavanja naučili še marsikaj drugega, kar jim bo koristilo v življenju. Ker za takeva organizacija take šole v naravi mnogo sredstev, so se obrnili na nekatere zainteresirane skupnosti. Tako je izobraževalna skupnost izrekla vso podporo organizaciji šole v naravi, a tudi sindikati so obljubljali znatno finančno pomoč. Že do konca meseca bodo vedeli, kje bo šola v naravi in kakšen bo proračun, tako da bodo lahko šli na šolah pospešeno v akcijo priprav.

Člani obeh zborov celjske občinske skupščine so na

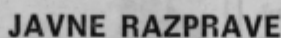
zadnji skupni seji potrdili predloge komisije za volitve in imenovanja.

Glede na to, da se je odločil za advokaturo, je bil Franc Novačan na lastno željo razrešen funkcije sodnika občinskega sodišča. Vida Grafenauer pa je bila te dolžnosti razrešena zaradi upokojitve.

Na novo je bil za sodnika občinskega sodišča izvoljen Franc Dušej, za namestnika javnega pravobranilca pa Nada Fink.

Sprememba je nastala v svetu za telesno kulturo, kjer je bil namesto Ervina Belaka za novega člana imenovan Tone Goršič.

Odborniki so se strinjali tudi s predlogom komisije za volitve in imenovanja, da se vršilec dolžnosti ravnateljev v šolskem centru Borisa Kidriča (Ivan Leskovšek), v domu Dušana Finžgarja (Franc Gajšek) ter v Kajuhovem dijaškem domu (Pavla Novak) podaljša doba vršilcev dolžnosti za nadaljnjih šest mesecev. Na vprašanje, zakaj takšna odločitev, je podpredsednik skupščine Jože Marolt povedal, da gre pri tem za usklajevanje razpisov s koncem oziroma začetkom novega šolskega leta. Razen tega gre v primeru šolskega centra Borisa Kidriča za možnost, da dosedajni vršilec dolžnosti ravnatelja še opravi nekatere naloge in si tako pridobi večje pogoje za ponovno imenovanje na mesto ravnatelja. Podaljšanje mandata v obeh dijaških domovih pa je povezano tudi z razpravo o združitvi vseh celjskih dijaških domov in bi potemtakem imenovanje za nekaj mesecev ne imelo posebnega smisla.

V šentjurski občini bodo ta teden pričeli z javnimi razpravami o novem zakonu o dedovanju in kmetijskem

zemljišču. V ponedeljek so se sestali vodje razprav za vsako krajevno skupnost v občini in se podrobno pogovorili o poteku in pomenu teh razprav, ki naj bi sezna- nile vse občane o novih pred- ložih zakona o dedovanju in kmetijskem zemljišču. More- bitne pripombe in dopolnilne predloge bodo zabeležili in poslali v razpravo pristojnim organom.

O POMOČI OGROŽENIM

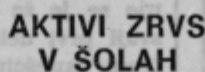
V. torek je bila v Senthurju pri Celju seja krajevne skupnosti Senthur-okolica. Na seji so sklepali o bodoči organizaciji te krajevne skupnosti in pregledali program dela za letošnje leto. Obravnavali so tudi pomoč socialno ogroženim in ostarelim osebam na tem področju.

OBČINSKI PRAZNIK V LOKI

Letos bo občina Sentjur pri Celju proslavila svoj krajevni praznik v Loki pri Zusmu. Jutri, v petek, 16. januarja, bo imela krajevna skupnost Loka pri Zusmu sestanek, na katerem se bodo pogovorili o pripravi na letošnji občinski praznik in o drugih krajevnih problemih.

CESTNI SKLAD

Danes, v četrtek, 15. febru-
arja, je imel v Sentjurju pri
Celju sejo upravní odbor
cestnega sklada. Na seji so
obravnavali predlog statuta
sklada in predlagali program
dela za letošnje leto. Cestni
sklad predvideva, da bo raz-
polagal letos z 1.300.000 din
sredstev. Od teh sredstev bo
650.000 din porabil za vzdr-
ževanje lokalnih cest, za iz-
delavo načrta za moderniza-
cijo ceste Sele—Ponikva bo
namenil 100.000 din, za ure-
ditev ceste Zamerk—Dobrina
100.000 din, za izgradnjo ceste
Loke—Ledinščica 100.000 din
in za dotacijo krajevnih skup-
nosti v občini za vzdrževanje
cest III. kategorije 200.000
din. Razen tega ima cestni
sklad v programu tudi izvr-
šitev označbe vseh lokalnih
cest na območju občine.

V SOLAH — Občinski odbor Zveze rezervnih vojaških starešin je že sprejel delovni načrt za letos, njegove komisije pa ga bodo pripravile do junija.

Sklenili so, da bodo na vseh šolah v občini ustanovili aktivne ZRVS in tako namenili posebno pozornost delovanju mladine.

Za poživitev dela med organizacijami bodo tudi letos pripravili več tekmovanj.

OLKLORA!

ali v svoje vrste. Po strani pa so bili gasilci, da ne bi bilo slabe, bi na veseljem večeru, ga priredili, nastopila njihova folklorna skupina me, kdo vas vodi, vte in kako vadite?

Nuša Vrečkova, ki našim obvladanju največ zasluga in smo ji eno delo in prizadevanje hvaležni. Vadimo pa no v dvorani kulturne, kamor smo se pre- ga garaže gasilskega do- je premrzla za vaje. smo vadili kar na ro- nem igrišču. Vse ples- o ob spremljavi har- e.

o je z nošami?

ih noš še nimamo, ta- si jih moramo za na- imposojevati proti pri- odškodnini. Pri kultur- nosti so obljubili, da jih bodo kupili. Nekaj bomo sešili kar sami.

o je na ustanovitve v- upine gledala šentjur- vnost in kulturna skup-

Javnost je to z navduše- njem sprejela. Tudi pri kul- turni skupnosti so bili zado- voljni, vendar so postavili vprašanje, zakaj se nismo priključili k njim. Kljub temu pa s kulturno skupnost- jo zelo tesno sodelujemo, če- prav še vedno vadimo v ok- viru gasilskega društva.

Drago je kar sam nadalje- val: »Da ti povem še nekaj o dosedanjem delu in o načrtih za prihodnost, ker je o us- pehih zaenkrat še preuranje- no govoriti. Prvi nastop smo imeli na Planini, ko so otvo- rili novo šolo. Nastopili smo tudi na veseljem večeru, ki so ga pripravili gasilci. So- delovali smo pri odkritju spomenika bratom Ipavcem, kjer smo prodajali plošče s posnetki skladb teh sklada- teljev. V načrtu imamo še sodelovanje na recitalu v po- častitev Prešernovega prazni- ka. Pripraviti pa mislimo tu- di celovečeren nastop pred šentjursko publiko.

Drago Jančič bi mi lahko po- vedal še marsikaj, toda mu- dilo se mu je k ostalim čla- nom skupine, ki so že ne- strpno čakali na začetek va- je.

B. OSET

otvortivni nove šole na Planini

RITI DOM!

aslužijo še drugi. Tudi ki vodita na Dragarjev ko sami popravili.

drji planinci so s po- Občinskega komiteja za Zalcu pripravili po- Gozdnik, kjer imajo žig ob 80-letnici pred- Tita. Pohod je vodil Čilenšek iz Griž, ki je al mlade od spomenika menika iz NOB. Sode- so v akciji »Očistimo kolov« in na pohodu ob ju na Zadobrovo in na to. Povedati je treba še, organizirali še več eno- h in večdnevni izle-

Zbor planincev je potekal v znamenju živahnih razprav in izmenjav mnenj, kar vse- kakor kaže, da člani PD Za- bukovića do svoje organiza- cije niso ravnodušni in da hočejo po svojih močeh pri- spevati za njen razvoj.

TONE TAVCAR

Srečanje

OD VALČKA

Zadnje dni januarja se je v Celju končal začetni plesni tečaj, ki ga je organizirala domača plesna šola. Ta dogo- dek je bil tudi povod za po- menek z direktorjem šole, Lojzom Borincem.

»Kako dolgo ste že direk- tor plesne šole?«

»Od ustanovitve, to je štiri- najst let.«

»Kdo vodi plesne vaje?«

»Vsa leta od ustanovitve diplomirani plesni mojster iz Maribora Ludvik Simončič.«

»V začetnem tečaju ste učili standardne plesne. Zakaj to ime?«

»K standardnim plesom so- dijo tisti, ki jih več stoletij učijo enako v vseh državah. To so med drugim angleški valček, lunajski valček, tan- go, hali gali, blues.«

»Koliko tečajnikov je bilo na pravkar zaključenem te- čaju?«

»Stalnih je bilo 311 učen- cev, poleg njih pa še tisti, ki so sproti kupovali vstopnice za ples. Razveseljivo je, da se za plesni tečaj zanimajo že mladi v osnovnih šolah. To še zlasti velja za tretjo osnovno šolo.«

»Kako ste bili zadovoljni z vedenjem plesalcev?«

»Vesel sem, da na tečaju ni prišlo do izredov.«

»Kdaj se bo začel nadalje- vati tečaj?«

»Takoj po polletnih šolskih počitnicah. Trajal bo trinajst sobot.«

»Kateri plesi so vključeni v ta tečaj?«

»To so latinsko ameriški kot foxtrot, boogie, rumba, samba, paso doble, jumb

LOJZE BORINC, direktor celjske plesne šole

best, boy-boy, sloft-best, cha- cha-cha.«

»Kje se kandidati lahko pri- javijo za ta tečaj?«

»Redno vpisovanje je že za nami, sicer pa se kandidati lahko vpišejo tudi tri ure pred pričetkom tečaja. Stro-šek bo od 70 do 75 novih di- narjev, plačljiv tudi v obro-kih.«

»Ali se plesnega tečaja ude- ležujejo le dijaki srednjih šol?«

»Sestav plesalcev je zelo zanimiv. Med njimi je okoli 38 odstotkov celjske mladi- ne pa približno 7 odstotkov vaske.«

»In vaša želja?«

»Teh je več. Ena med nji- mi je, da si tisti, ki so v Celju odgovorni za kulturno dejavnost, ogledajo naše de- lo. Doslej je to storil le pred- sednik sveta za kulturo, Gu- stav Grobelnik.«

BOGDAN PODPLATAN

LJUDJE MED SEBOJ

Poročila sta se. Zenin, delavec in nevesta gospodinja sta sklenila živeti pod eno streho. Ne vemo, če je bilo vmes kaj ljubezni, navadila sta se drug na drugega in se prebijala skozi skromno življenje. Mož je delal v tovarni, žena je bila večinoma doma ali pa je tu in tam pomagala sosedom. Kljub skromnim dohodkom nista razmišljala o ženini zaposlitvi. Takrat to ni bilo v navadi. Vse je potekalo enolično, dokler ni pretrgalo to nit rojstvo prvorojenke. Kako bosta živela poslej? Sklenila sta, da bosta tudi vnaprej živela sama. Dete je romalo od družine do družine in končno našlo svoj novi dom na neki kmetiji na Kozjanskem. Stiri leta, vso vojno, ni bilo na spregled niti matere niti očeta. Otrok je odrasčal, matere in očeta ni poznal. Medtem sta se zakončema rodila še dva otroka: deklica in deček. Začuda, oba otroka sta os- tala doma, starša sta zanj skrbela po svojih zmožnostih in vzgajala po svojih sposobnostih. Odtujena deklica je bila pri dobrih ljudeh do svojega 15. leta. Nekaj obiskov ji je pomenilo veliko: spoznala je starše in upala, da jo bodo vsaj zdaj vzeli v Celje, kjer se bo izučila za šiviljo ali frizerko. Prišel je oče, jo odtrgal od skrbnikov in jo vtaknil v tovarno z željo, da bi čimprej zaslužila in mu je bilo kaj malo mar za lepšo prihodnost prvorojenke. Spet je bila pri tujih lju- deh, se z osemnajstimi leti poročila, si ustvarila družino in ni iskala pomoči ne pri pravih starših, ne pri rejnikih. Zadovoljna je bila, saj je skušala dati pravo ljubezen svo- jima otrokoma, ljubezen, ki jo je sama pogrešala vse živ- lenje.

Prišlo je vabilo. Socialna delavka jo je vabila na razgovor o vzdrževanju roditeljev, kajti še dokaj mlada in zdrava si srčno želila v novo zgrajen dom upokojujencev, sama pa ne zmoreta plačila, saj znaša mesečna oskrbovalnina okoli 3.000 dinarjev. Kdo bo plačal razliko med njunimi dohodki in vzdrževalnino? Cigava je moralna dolžnost? Ali je dolžna hčerka, mati z dvema otrokoma in bolehnim možem, sofi- nancirati življenje staršev, ki ji nista nudila v življenju ni- česar, razen da sta ji podarila golo življenje in jo vrgla v svet? Kje je moralna dolžnost? Na čigavi strani? Taka in po- dobn vprašanja so ji rojila po glavi, ko se je vzpenjala v drugo nadstropje celjskega centra za socialno delo. Nervoza in na pol omotična se je spominjala življenja brez prave materinske ljubezni. Ista vprašanja je zastavila tudi prijazni uslužbenki. Prišli sta do zaključka, da je potrebno prenesti to pripoved v zapisnik, brez olepšav in solza, ki so ji same stilele v oči. Teh oči in grenkobe v srcu pa mati ni videla, saj je bila povabljena ob drugi uri.

S. Z.

mala anketa

ZA REFERENDUM

Na svoji zadnji seji so se tudi odborniki mozirske ob- činske skupščine odločili, da bodo v občini razpisali refe- rendum o uvedbi samoprispevka za obnovo in izgradnjo šolskih zgradb. Stanje na področju šolstva je nujno terjalo tudi takšno odločitev, kajti skupščina s sredstvi, ki se ste- kajo v njen proračun, še dolga leta ne bi bila kos števil- nim problemom na tem področju. Stanje pa je tako, da terja takojšnje ukrepanje. Še zlasti v nekaterih krajih je pomanjkanje učilnic problem, ki resno ogroža potek normalnega šolskega dela. Napotili smo se med občane mozirske občine ter jih pobarali, kaj oni mislijo o tem, da se uvede samoprispevek.

KRISTINA POCIVAVSEK, poslovodkinja iz Rečice ob Savinji: Osebo mislim, da je zelo v redu, da se tudi v na- ši občini odločimo za samo- prispevek in da bomo pri- spevali vsi, odvisno od tega pač, koliko kdo premore. Pri nas smo za našo šolo že zbi- rali, pa se je zgodilo tako, da so nekateri, ki premorejo več, dali manj kot drugi. Si- cer pa je v samoprispevku edina rešitev, le tako bomo v vsej občini prišli do prepo- trebnih šol, drugače itak ne gre.

JOZE MAROLT, uslužbenec iz Ljubnega ob Savinji: Zadi- nji čas je, da probleme šol uredimo tudi v naši občini in samoprispevek občanov je edina pot do rešitve. Na Ljub- nem so razmere nevzdržne, učitelji pa morajo tu uresni- čevati enak program kot v ti- stih šolah, kjer imajo vse na voljo. Danes so zahteve veli- ko večje kot nekoč. Jaz se v celoti strinjam s samopri- spevkom in prepričan sem, da ljudem ne bo težko odri- niti tistih nekaj dinarjev, ka- dar gre za šole.

JOZE JERŠE, mizar iz Gornjega grada: Seveda sem za to. Imam štiri otroke, od katerih še trije hodijo v šolo. Le kdo ne bo rad prispeval kadar gre za vzgojo in šola- nje naših otrok? Kolikor sem seznanjen, so potrebe na tem področju resnično zelo velike in tako kot v drugih občinah bomo to lahko uspešno ure- dili le s samoprispevkom ob- čanov. Druge poti najbrž ni. Kdo pa nam bo postavil šo- le, če ne sami, saj gre za na- še in naših otrok otroke.

RAFAEL SEMPRIMOŽNIK, upokojeni gozdni delavec iz Bočne: Mislim, da so naši ljudje pač taki, da jim ni po- trebno ne vem kako razlaga- ti, kadar gre za skupno do- bro. Če se odločijo — dajo. Osebo se popolnoma strin- jam s samoprispevkom in mislim, da bo večina obča- nov enakega mnenja. Potrebe so velike, občina ima prema- lo denarja, stvar pa je kori- stna in nujna. Če referendum ne bo uspel, ne vem kako bo- mo rešili te stvari. Po mo- jem bomo uspeli — moramo!

FRANC BRINOVSEK, po- slovodja iz Nazarij: Večina občin je že zdavnaj uvedla samoprispevke za katere so se odločili občani, zato mi- slim, da je prav, da se zanj odločimo tudi mi. Pred voli- ce bo treba priti s konkret- nim programom, kajti seda- nji čas je malo nenaklonjen takim stvarim. Saj veste, stabilizacija. Ljudje so pri nas že imeli veliko krajevnih samoprispevkov, toda upam, da bomo tudi tokrat pokazali solidarnost in da bo refe- rendum uspel.

Podpora je torej enotna. Ko bodo v prihodnjih tednih stekli zbori občanov, bo treba le pojasniti program, druge- ga skoraj nič. Vsi so si edini v tem, da je za šole treba tudi nekaj prispevati in prepričani so, da bo referendum v mozirski občini uspel. O tem smo prepričani tudi mi, kajti neštokrat doslej so ljudje v teh krajih že dokazali svojo solidarnost ob skupnih akcijah in naporih.

Tekst in slike: BERNI STRMCNIK

Kmetijstvo

CENA KVALITET ZA PRAZNIK KZ

ČE BRANJEVKA NI NEUMNA, TUDI MESARJI NISO IN NE PORABNIKI MESA, NITI ŽIVINOREJCI

Rekel je, da ne more razumeti, kako bi mesarji prodajali boljše meso po nižji ceni kot slabše. To je res težko razumeti. In vzlic temu so predlagali tako. Kaj bi si ljudje mislili o branjevki, ki bi prinesla na trg jabolka ali kaj drugega, zlagala boljše sadeže na en kup, slabše pa zraven na drugo. Dejal je, da naše branjevke niso tako neumne. Tudi mesarji niso. Torej se za njihovim predlogom nekaj skriva.

Kaj bi se lahko skrivalo? To je bilo zanj uganka. Verjetno je bila uganka še za mnoge druge, ki so razmišljali o predlogu podpisnikov sporazuma o oblikovanju cen živine in mesa, o katerem so prebrali v Dolenjskem listu ali slišali kje drugod. Vsaj prvi hip.

Mesarji so namreč predlagali da bi meso od najboljših mladih ptičjih goved, ki so jih imenovali tudi baby beef, prodajali po enotni pov-

prečni ceni 24,20 din kg, čeprav bi plačevali za njih po kakovosti od 14,50 do 16 din za kilogram. Meso od starejših goved, imenovano govedina I. in II. vrste, pa bi prodajali po 28,80 din kg, čeprav bi za kg živali plačali le 11,50 do 13 din.

Kako bi prodajali meso po takih cenah, če bi jih pristojni organi odobrili? Ali bi kdo kupil pri branjevki slabša jabolka po višji ceni, če bi dobil boljše po nižji. Če branjevke niso tako neumne, da bi tako prodajale — kot je povedal preprost kmet — potem gotovo tudi ljudje niso tako neumni, da bi tako kupovali. Torej bi vsi kupovali le boljše in cenejše meso. Ali bi jim mesarji lahko ustregli? Ali bi imeli dovolj najboljšega mesa za vse kupce, če bi jim pristojni organi odobrili predlagane prodajne cene?

Mesarji v svojem predlogu ne obljublajo tega. Iz izkušenj pa lahko sklepamo, da bi mesarji ponujali v svojih mesnicah le slabše in dražje meso. Drugače tistega ne bi mogli prodati.

Zakaj potem želijo, da bi za najboljše goveje meso bile odobrene nižje cene kot za slabše? To bi morali vprašati njih. Ker resnega odgovora ne bomo dobili, lahko le ugibamo.

Pri nas veliko govorimo o povprečnem zvišanju cen mesa. Če bi za najboljše meso določili nižje cene, bi bilo povprečno zvišanje vseh cen nižje, kot bi bilo dejansko zvišanje za naše porabnike. Mesarji so menda upali, da bodo nekatere premošili z 32-odstotnim zvišanjem cen tistega mesa, ki ga v mesnicah ne bo, da bodo spregledali 44-odstotno zvišanje cen tistega mesa, ki ga bodo mesnice imele. Tako bi jih laže pridobili za svoj predlog. S takimi cenami mesa bi menda radi prepričali tudi živinorejce, naj jih podprejo, čeprav bi dobili za tista goveda, katerih meso naj bi se podražilo skoraj za polovico, le 10 ali 20 % več.

Ne zanikamo, da sedanje razmere niso ugodne za mesarje. Cene mesa bo treba popraviti. Podpiramo jih, kadar se zavzemajo za enotne ali dogovorjene cene mesa, ki naj bi veljale za vsa država, da ne bi bilo špekulacij pri preskrbi z mesom. Enako naj bi se oblikovale odkupne cene živine, da živinorejci ne bi v negotovosti čakali, kdo bo plačal več, ali ugibali, po kakšni ceni bodo sploh lahko prodajali. Za take predloge pa se je treba zavzeti z resnimi utemeljitvami in čistimi računi.

JOZE PETEK

Slovenske konjice

Ko so člani osnovne sindikalne organizacije pri Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah na nedavnem obecnem zboru oblikovali svoj delovni program za naslednje obdobje, so vanj vnesli tudi nekatere naloge ob letošnjem praznovanju in praznovanju 25. letnice obstoja ter zelo uspešnega delovanja te, za tolikšen razvoj in napredek kmetijstva, zelo pomembne gospodarske organizacije.

Že v prvih povojnih letih so se tudi na območju gornje Dravinjske doline in zahodnega dela Pohorja začeli kmetje združevati v zadruge. Tiste prve so bile razmeroma majhne, saj so zajemale le po nekaj vasi. Zato je popolnoma razumljivo, da jih je bilo kar dober ducat. Nekatere večje in gospodarsko močnejše, druge zopet nekoliko slabše, vse pa so imele isti cilj — organiziranje kmetov.

Ukvarjale so se z različnimi dejavnostmi, od pospeševanja kmetijstva do trgovine. Sprva so imele dobrih deset let v svojem upravljanju tudi določen del gozdov. Kot na mnogih drugih področjih, je tudi tu čas prinesel svoje. Manjše zadruge so se začele združevati ali priključevati svojim večjim sosedam in tako so bile v letu 1958 le še štiri, to je v Slovenskih Konjicah, Ločah, Vitanju in Zrečah. Vendar pa so tudi te v letu 1959 sklenile, da se združijo v eno kmetijsko zadrugo, kot dokaj močno gospodarsko organizacijo. Njej se je kmalu zatem priključilo še nekdanje kmetijsko gospo-

darstvo, v ta čas pa spada tudi nastanek lastne in kooperacijske proizvodnje kot dveh temeljnih smeri nadaljnjega delovanja.

Letos bo torej poteklo četrto stoletje organiziranega povezovanja kmetov v konjiški komuni. Sedanji direktor zadruga Jaka Zidanšek je na obecnem zboru sindikata med drugim povedal, da v njenem vodstvu že razmišljajo o konkretnem programu proslave, ki ga bodo obravnavali na eni izmed prihodnjih sej in predlagali zadrugnemu svetu v potrditev. Čeprav so prvotno menili, da bi to pripravili v mesecu oktobru, pa so kasneje od tega načrta odstopi-

li. Takrat je namreč najverjetneje pripravi pridelavo zlasti sadja in grozdja, pa tudi vsaka odsotnost z dela močno poznala. Zato predlagajo, da bi bil mnogo pomembnejši mesec junij, praznik začetka sezone. Osnovni praznik ob tem pomembnem jubileju bo moral biti na pregledu razvoja kmetijstva 25 letih. Sem spada razvoj mehanizacije in kmetijskih strojev, pripravi želijo tudi živinorejsko razstavo, ki je običajni ni bilo že okoli 15 let celotno prireditve pa želijo popestriti še s kulturnim programom, tekmovalnim koscev in podobnimi aktivnostmi.

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA CELJE — CELJE, ULICA XIV. DIVIZIJE 4
P. P. 104, TELEFON 71-45, 71-46

Velike zavarovalne vsote, vsakoletna udeležba pri presežku življenjskega zavarovanja, brezplačno zavarovanje otrok so prednosti, ki jih je vredno premisliti

Vsak zavarovanec otrok od izpolnjenega enega leta do izpolnjenih 15 let starosti je brezplačno zavarovan za smrt po dopolnilnih pogojih za življenjsko zavarovanje. Ta dodatna zavarovalna vsota znaša 10 % od osnovne zavarovalne vsote, toda največ 1.000,00 din.

Zavarovalnica takoj izplača zavarovalno vsoto ob doživetju dogovorjene zavarovalne vsote vam, v primeru smrti pa svojcem.

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

FERDO GODINA
BELE
TULPIKERoman poklanja bralcem
slovenija

avto

Artemotor

CELJE

Zunaj je bila noč, prava jesenska noč. Oblaki so zopet zagrnili zvezde. Bliskalo se ni več. Okrog luči se je opletala metelica z velikimi, prašnatimi krili in nekaj mušic je drselo po toplem steklu.

Pri najmanjšem nemiru zunaj sem se zganil. Naslonil sem se nazaj, se napravljal brezskrbnega in se sklonil nad časopis. Z očmi sem obvisel na steni in prisluškoval, kdaj se bodo zaslišali koraki.

Današnji dogodki so se potopili v morje. Življenje na faroju me preveč prevzame, da bi sploh mislil na kaj drugega. Samo pazil sem, koga bom srečal, kako pozdravil in kako pogledal. In zdaj pričakujem ves na trnju Trezo, da bo prišla, da bo segla z velikimi delavnimi rokami po posodi. Gledala me bo. Jaz bom sklonjen nad časopis in bom bral. Vse najino srečanje se bo odigralo v navideznem miru.

Kaplan Šernek je odprl vrata iz obednice. Večerja je bila končana. Stopal je počasi po hodniku. Ko je šel mimo

mojih vrat, ni niti za spoznanje spremenil svojega koraka. Zaprl je vrata v svojo sobo. Podrsal je s stolom in odprl knjigo. Spet je nastal prežet mir.

Sedel sem na divan in se poskušal spraviti v položaj, ki bi me kazal Trezi čimbolj malomarnega. Hotel sem ji vzbuditi vtis, da mi je dekanovo ravnanje čisto prav. Treza mu bo povedala vse do potankosti.

Na divanu si nisem našel pravega mesta. Vstal sem in spet sedel na stol. Nogo sem odtegnil pod mizo, naslonil sem se nazaj, palec sem vtaknil v telovnik, z drugo roko pa sem držal časopis. Treza ni neumna. Vse bo opazila.

Vrata v kuhinjo so se odprla. Treza je prihajala po hodniku. Potrkala je hrupno in ni niti čakala, da bi ji odgovoril.

»Posodo bi odnesla, če ste povečerjali.« Mislila je, da se večerje nisem dotaknil. Čutil sem po govoru, da ji igra smehljaj na ustih. Sklonjen nad časopisom sem ji mirno rekel:

»Sem. Lahko odnesete.«

Ni mi odgovorila. Vzela je krožnik izpred mene, pobrala z ropotom vilice in žlico, zaloputnila vrata in odšla.

z r r

Bartol, šolski upravitelj v Petiševcih, me je vedno, kadar sem končal v šoli pouk, pridržal pri sebi. Povabil me je v svoje stanovanje. Bil je dobra duša. Veselje sem mu bral na uvelih, bledih licih, če sem se mudil pri njem.

Po končanem pouku me je vedno počakal v sobi. Njegova žena ni bila učiteljica. Najfinih pogovorov se ni nikoli udeleževala. Prinesla nam je na mizo, kar je Bartol želel, potem je šla iz sobe. Tiha je bila kot senca.

»Oprostite, moja žena je take narave,« mi je mnogokrat omenil Bartol. »Družbe ni navajena.«

»Nič hudega,« sem se smejal. On je dvignil košate, sive obrvi, zožil trepalnice in gledal skozi okno ter z očmi iskral med breskvami in nizkimi jablanami svojo ženo.

»Se takrat, ko prideta fanta domov, ne posedi med obiski pri nas,« je rekel. Vedej sem, da je omenil fanta samo zato, da bi o njiju spet govorila. Poznal sem ju. Starejši je bil Miha, že učitelj, mlajši pa Tomaž. Tomaž je končal medicino in praktičiral v Zagrebu. Ker sem bil tudi jaz nekaj semestrov v zagrebškem semenišču, so se najini pogovori sukali skoraj vedno okrog zagrebškega življenja, katerega jaz niti nisem dobro poznal.

»Tako je tiha naša mama,« je dejal, ne da bi nehal gledati skozi okno. Prekrižal je suhe noge, kadil cigareto in si podpiral glavo z roko.

Neslišno je spuščal dim in od časa do časa otresal pepel v pepelnik, ki je stal sredi mize.

Sedel sem na stolu, obračal sem med prsti škatlo z užgalicami. Pred mano je bila skodelica kave.

Medlo jesensko sonce se je razlilo na polje, na drevje in na hiše, ki so se lepo videle skozi okno. Zadaš so bili lendavske gorice, rumene in puste. Grozdje je bilo pobno. Drevje je bilo golo. Veter se je igral z listjem na tleh ga vrtil in nosil iz sadovnjakov med njive. Ljudje so v zili po mehkih, zvoženih poteh repo. Beli piramidasti vrzovi so se pomikali med praznimi njivami proti hišam. Malo ljudi je delalo na zemlji, ki jim je dajala svoj pridelni blagoslov v tem letu.

Tudi Bartolova žena je delala pripognjena na gred. Midva sva molčala. Le ura je motila ta mir.

Ti trenutki so blagodejno vplivali name. Veter, ki je tulil okrog voglov, je delal ozačje še bolj topo.

Bartol je sedel nepremično za mizo, zrl je skozi okno in ni niti trenil z očmi. Premišljeval je seveda o svoji fantiji. Star, upognjen, je bil med črnimi pohištvo in doben mrliču. Cesa se je pravzaprav še veselil? Pokoj! Ne! Pre, ga bo pobrala smrt, kakor bo šel v pokoj.

»Vse mineva, vse mineva,« je dejal, kakor da me nimam namena motiti v počitku. »Mi gremo, drugi prihajajo. I se ponavlja vsa tisočletja, odkar se je začelo življenje na zemlji.«

Nisem mu takoj odgovoril. Delal sem se, kakor da pr mislim o njegovih besedah. To je imel rad. Tudi razmeti nisem mogel smisla te trde besede, ki sem jo v zneišem življenju tolikokrat občutil. Bil sem takrat premlad, da bi mislil na konce. Zrl sem na črno mizo na kateri je bil pritekel iz temne svile.

»Veste, gospod kaplan, da smisla življenja brez svoj otrok ne bi mogli najti,« se je vzdramil. Počasi se je gnjal k mizi in ugasnil cigareto v pepelniku. Nagubal usahlo, blede čelo in me zrl z blagimi očmi.

Blagorval sem tega starca, ki je med poljem in mizo mi kočami postal siv.

»Da, Bog je vse tako uredil,« sem dejal in povsili o Bartol se je počutil prijetno. Veter je nekje v šoli zaloputnil z oknom.

»Pravzaprav žrtvujete veliko za svoj poklic.« Hotel je prodreti vame in mi videti v dušo. Ali bi on razumel, če bi se mi razkril?

»Gospod Bartol,« sem mu rekel. »Ne more doum našega življenja tisti, ki ga ni okusil.«

»O, seveda,« mi je pritrdil. Gube na čelu so mu osle. Mogoče me je le skušal razumeti.

»Moj konec ni daleč,« je počasi nadaljeval Bartol. »Kaj bi v poslednjih trenutkih, ko boga dušo toliko stoka kaj bi bilo, če ne bi bilo vas, ki bi nam vdahnili moč pot v posmrtnost? Jaz to razumem bolj kot vi, ki ste mladi, gospod kaplan.«

SODOBNO SKLADIŠČE AVTOSTROKE V CELJU na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice

PRODAJA NA VELIKO — REZERVNI DELI za Zastavo, Citroen, Škodo, NSU, mopede in kolesa, avtoelektro in splošni material

VAŠI LEPOTI
V DAR

INNOXA PARIS LONDON

NAMA LJUBLJANA
DROGERIJA LJUBLJANA, Nazorjeva 3
DROGERIJA LJUBLJANA, Copova 5
EMONA — MAXIMARKET,
Ljubljana, Trg revolucije 18
KOKRA, Veleblagovnica, Globus,
Kranj, Koroška bb
NANOS, Postojna
GROSIST, Gorica
SOCA, Koper — drogerija — Čevljarska 12
MODA, drogerija, Celje, Prešernova 4
TEHNOMERCATOR,
Celje — Blagovnica — Gubčeva 2
JEKLOTEHNA — MERKUR,
Maribor, Vetrinjska 22
TANIN, Maribor — drogerija

Oseba tedna: IVAN FISTRIČ

SRCE ZA GASILSTVO

Naši bralci so izbrali za osebo tedna Ivana Fistriča iz Zalca. Ivan Fistrič je invalidski upokojenec že deset let, zato se mi je zdelo najprimerneje, da se zanj pozanimam v upokojenem bloku v Zalcu. Točajka v bifeju tega bloka mi je prijazno povedala, da ga pozna in da stanuje v sosednjem bloku v zadnjem nadstropju.

Ko sem vstopil v stanovanje, mi je bilo kar malo žal, da nisem prišel malo pozneje, saj sem zakonca Fetriča zmotil prav pri kosilu. Pa sem bil takoj pomirjen, saj sta se mi kot v dobrodošlico prijazno nasmejala in me povabila, naj sedem. Seveda sem Ivana Fistriča takoj zasul s številnimi vprašanji. Potem pa mi je povedal tole: »Kot oseba tedna se počutim malce nenavadno, saj sicer vem, da me pozna veliko ljudi, da pa bi prav mene na tistem posnetku iz občnega zbora gasilcev v Zalcu spoznalo največ bralcev Novega tednika, me je le presenetilo. Sem že 10 let invalidsko upokojen, saj imam s svojim zdravjem velike težave. Precej sem si nakopal v dobi NOB, ko sem partizanil v Tomšičevi brigadi. Delovna leta sem si zbral v mlinu v Vrbju, po-

tem v Ferralitu in na Strojni postaji v Zalcu. Vsa ta leta pa sem bil predvsem gasilec, saj sem za to društvo žrtvoval ves svoj prosti čas. Trideset let gasilstva je dolga doba in človek mora imeti poleg telesnih moči tudi veliko ljubezni do tega dela, saj drugače ne bi vzdržal. Trenutno sem pri našem društvu v Zalcu gospodar, kar ni tako, saj je to odgovorna in tudi nenaporna funkcija. Da svoje delo opravljam vestno, dokazujejo odlikovanja Gasilske zveze Slovenije in medalja za Zasluge za narod, ki pa

sem jo dobil že pred leti. No, tudi danes še pomagam tu in tam pri gašenju kakega požara, toda le če je to nujno, kajti moje zdravstveno stanje mi tega ne dopušča več v polni meri.

Tudi danes sem nekoliko nestrpen, saj sem že od zgodnjih jutranjih ur v dvorani Kmetijskega kombinata v Zalcu, ker prirejamo maškerado. Opazil sem, da se mojemu sodelavniku hudo mudi, zato sem ga povprašal, če se po njegovih osebnih in »gasilskih« željah. Povedal mi je, da si zase, in tu sta všteti tudi njegova žena in hčerka, želi zdravja in da cene ne bi previsoko poskočile, saj je splošno znano, da invalidnine bolj počasi rastejo. Dejal je še: »Star sem 56 let in nikoli ne bom pozabil vojnih grozot. Zato je moja osebna in iskrena želja, da ne bi ne jaz ne kasnejši rodovi tega znova doživljali. In moja gasilska želja? Da bi končno pričeli graditi nov gasilski dom, ki bo nam vsem omogočil, da bomo svojo nalogo še bolj hitro in vestno opravljali.

Ko sem se poslovil, sem vedel, da si ta mož zasluži, da je oseba tedna, saj je kljub številnim tegobam ostal mož, kakršnih danes ni veliko.

TONE TAVČAR

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Spoznamo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo NOVI TEDNIK vsak teden razdelil tri nagrade:

1. 150 DIN
2. 100 DIN
3. 50 DIN

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Prejšnji teden smo objavili fotografijo kvarteta Vasovalci, ki pojejo z ansamblom Borisa Terglava. Prav vse štiri fante ste prepoznali, kaže pa, da je najbolj znan Franci Noner. Torej — Franci Noner je postal oseba tedna.

Izžrebali smo tudi tri nagrade, ki vam jih bomo poslali po pošti. Nagrade prejmejo: 150,00 din Marija Sekirnik, Kačji dol 38, Podplat; 100,00 din Elica Plajher, Tomaž 1, Vojnik; 50,00 din Marjanca Pejha, Ulica 29. novembra 9, Celje.

Dragi bralci, kupone z označbo in prepoznano osebo z današnje fotografije pričakujemo do ponedeljka, 19. februarja 1973!

KUPON 21

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

NAGRADNA IGRA NOVEGA TEDNIKA — NAGRADNA IGRA

Sindikati

OROŽNE VAJE PRED OFENZIVO

Cas je sindikalnim delavcem nagradil nalog, problemov in dolžnosti. Po pismu predsednika Tita in izvršnega biroja CK ZKJ, po 29. seji CK ZKS, v drugem letu uveljavljanja ustavnih sprememb je vseh teh nalog toliko, da je bilo treba sindikalne delavce temeljito oborožiti. K temu so silili tudi več ali manj upravičeni občutki, da je sindikato članstvo v bazi premalo razgibano za nove, poglobljene samoupravne cilje. Tega se niso zavedali le v občinskem sindikalnem svetu v Celju, marveč tudi sindikalni delavci v osnovnih organizacijah. Med slednjimi jih je velika večina letos prvič prišla krmilo sindikalnega vodstva v roke. Po vsem tem ni nič čudnega, če se je na štiridnevni seminar v Dobrni zbralo nad 70 predsednikov sindikalnih organizacij, članov izvršnih odborov. Na seminarju se je v štirih dneh zvrstilo enajst predavanj, zaključili pa so jih z razpravo in anketo o uspešnosti seminarja. Pred slušatelji so se zvrstili: Jože Globačnik, ki opravlja dolžnost predsednika slovenskih sindikatov, člana republiškega predsedstva Slavko Grčar in Mitja Švab, nadalje Bojan Volk, Risto Gajšek, Ludvik Gorenjak, Franc Šlander, Franc Berginc, Vili Končan, Stefan Korošec, Zdravko Troha, Igor Ponikvar in Tone Erjavec.

Teme predavanj, ki so se zvrstila in razprave, ki so sledile, so obravnavale pomen in vlogo sindikatov, spremembe političnega sistema, ekonomski sistem in stabilizacijo, razvoj samoupravnih odnosov, splet vprašanj okoli TOZD, dohodek TOZD, kadrovske politike in izobraževanje v TOZD, življenjske in delovne pogoje delavcev, samoupravno sporazumevanje, delitev dohodka in osebnega dohodka, vprašanja socialnega razlikovanja, metode pripravljanja in vodenja sestankov ter organizacijo in način delovanja sindikatov. Vse to v štirih dneh.

In kaj menijo udeleženci?

JOŽE PAVLOVIČ:
SEMINAR ŽE ZA
EVIDENTIRANE

Jože Pavlovič je že drugi izvoljeni predsednik sindikata v prometni sekciji celjske železniške postaje in o seminarju v Dobrni takole pravi:

»Doslje sem nisem bil na takšnem seminarju in pravim, da bi vse, kar sem tu slišal, moral vedeti že prej, da bi bil v svoji funkciji lahko uspešnejši. Res sem že drugi predsednik sindikata, vendar sem o vlogi sindikata

zvedel veliko novega. Tudi o metodah dela o vodenju organizacije in sestankov sem vedel premalo. Za mene je bilo novo in presenetljivo recimo to, da naj bo temelj službe varnosti pri delu v poučevanju, v preventivi, ne pa zgolj v kontroli in ugotavljanju vzrokov nesreč. Vse to, kar smo na tem seminarju poslušali, bi morali sindikalni aktivisti vedeti, preden prevzamejo dolžnosti. Zato bi bilo prav, če bi v bodoče bili seminarji že za evidentirane občane, ki naj bi se pripravljali za prevzem vodilnih funkcij.«

JANKO REBOV: VSAK
DAN PRINAŠA KAJ
NOVEGA

Janko Rebov je član izvršnega odbora sindikata v Cinkarni. V Sindikatu dela vseh 22 let, odkar je član tega kolektiva. Dvakrat je bil že predsednik sindikata, enkrat predsednik centralnega delavskega sveta. On takole pravi:

»Tudi za že preizkušene sindikalne delavce seminar, kot je tale v Dobrni, ni odveč. Vsak dan prinaša kaj novega in vedno znova se moramo česa učiti. Recimo o TOZD smo se tukaj prvič zares dobro seznanili. Pa tudi sicer je tak seminar osvežitelj. Če dolgo delaš v sindikatu, se navlečeš navad in ustaljenih metod. Takole pa te spomni, da bi lahko storil marsikaj tudi drugače, bolj učinkovito. In korajže so nam vili. Tudi to je nekaj vredno, mar ne?«

SLAVKO DROBEŽ:
PREMALO ZA MAJHNE
KOLEKTIVE

Slavko Drobež, novoizvoljeni predsednik sindikata v obrtnem podjetju »Nega«, v celoti dobro ocenjuje seminar na Dobrni, razen seveda dejstva, da je program zelo zgosten in da po 10 in 12 ur na dan človek težko sledi:

»Na seminar sem šel rad, ker sem ga tudi pričakoval, potem ko sem bil izvoljen za predsednika. Ni še ves program šel mimo nas, vendar moram reči, da je bilo za večje, predvsem proizvodne organizacije bolj poskrbljeno, kot za nas majhne kolektive, ki smo že ves čas pravzaprav TOZD, ki smo vsi kot kolektiv v vlogi delavskih svetov. Pri nas, kjer je zaposlenih okoli 30 ljudi, bi se neposredno samoupravljanje najbolj izoblikovalo. V tej smeri pričakujem v bodoče več pomoči občinskega sindikata.«

MARIJA SELIČ: TU SEM
SPOZNALA VLOGO
SINDIKATA

Marija Selič je bila pred mesecema izvoljena za predsednika sindikata v podjetju »Kreator«. Po poklicu je krojačica in sta jo z nekaterimi nalogi sindikata seznanila ob prevzemu funkcije direktor in bivši predsednik sindikata. Kaj pravi?

»Zame bi bilo mnogo bolje, ko bi tak seminar končala

že v decembru, kajti v januarju sem morala voditi že prvo sejo, ko smo sprejemali program dela, izvolili komisijo. Moram reči, da pri tem nisem kaj prida sodelovala. Danes bi mnogo lažje. Tudi o nalogah sindikata, predvsem političnih, sem bila premalo seznanjena, o vseh njegovih pravicah, dolžnostih. Vse to se mi je zdaj odprlo in moram reči, da

me je kar nekam strah, vsekakor bolj kot takrat, ko sem privolila v izvolitev. No, sicer pa so nam vili vsi po vrsti tudi korajže. Da bi le ne splahnela.«

IRENA ŠTRAUS-IVAČIČ:
VENDAR PREMALO
O PRAKSI

Ivačič Štravs Irena, analitik na Upravi javne varnosti v Celju, je bila član izvršnega odbora sindikalne po-

družnice, od novembra lani pa je predsednica sindikata. O seminarju tole:

»Na seminar sem šla rada, saj sem prej videla program. Kot novoizvoljeni predsednik sem doslej vodila že tri seje, ker smo ravno zdaj sredi samoupravne reorganizacije. O tem seveda na seminarju nisem mogla veliko pridobiti, ker je zadeva preveč specifična. Veliko si obetam od predavanj o vodenju sestankov, metodah dela. To mi precej manjka. Predavanja so kvalitetna in prej na previsoki kot na preizkusi ravni. Sem bi morali ljudje, ki že imajo določeno podlago. No moram reči, da sem pogrešala konkretnih izkušenj o TOZD, saj so prve že ustanovljene in delajo. Tudi o sedanjih političnih razmerah po pismu je bilo premalo povedanega. Sicer pa je program za tako kratek čas zares prenatrpan.«

JANEZ ŠEPETAVC: PRI
NAS START IZ OSNOV

Janez Šepetavc, aranžer pri trgovskem podjetju »Mo-

da« je prav tako novi predsednik sindikata v svojem kolektivu. Bil je zelo odkrit in kritičen:

»Moram reči, da o vlogi, nalogah sindikata nisem imel kaj dosti pojma. To pa zato, ker sindikat v našem kolektivu že dolgo ne pomeni kaj dosti. Zanimivo, da je v našem primeru bil za boljše delo sindikata najbolj zagret nedavno imenovani direktor. Zame in za izvršni odbor to pomeni, da je treba med zaposlenimi v kolektivu sindikatu izboriti pravo mesto in veljavo, da ne bo opomb, kot tista, češ, kaj bo sindikat, saj še denarja za udeležbo na seminarju nima. Sindikat smo pri nas čutili le ob občnih zborih in takrat, ko je organiziral izlet. V samoupravljanju ima vse preveč odločilne vloge upravni odbor in strokovni kolegij. Tudi po zaslugi mladenosti zaposlenih do svojih samoupravnih pravic. Pri nas bomo morali začeti iz osnove. Seminar, kar mene zadeva, zelo veliko pomeni.

To so izjave šestih udeležencev seminarja na Dobrni. Namenoma smo se pogovorili s predstavniki različnih delovnih organizacij. Najbrž bi bilo še več dohrlj ocen, če bi vprašali zgolj udeležence iz proizvodnih organizacij, ki jim je bilo spričo strukture vseh udeležencev posvečenih največ programskih tem.

Zanimivo je še nekaj. Vse dni je bila svečana dvorana v zdraviliškem domu polna. Nobenega osipa ni bilo. Narobe. Iz dneva v dan jih je bilo več. Bilo pa bi prav v bodoče razmisliti, če je prav, da stiska s časom in denarjem diktira tako obremenitev udeležencev.

J. KRASOVEC

Pionirske hranilnice

NAJPREJ VZGOJA

Pot, ki jo je pred leti ubrala bivša celjska kreditna banka, je tudi na področju pionirskega denarnega varčevanja hvaležno nadaljevala celjska podružnica Ljubljanske banke.

Pionirsko varčevanje v šolah je postalo ne le pojem denarnega varčevanja, marveč še pomembna šola v vzgoji mladega človeka-samoupravljalca. Pionirske hranilnice v šolah so namreč zaživele kot samostojni denarni vodil s svojimi samoupravnimi organi. Tu so se in se še otroci srečujejo z vprašanji organizacijskega in samoupravnega značaja. Sveti pionirskih hranilnic namreč samostojno odločajo o delitvi lastnih sredstev. Samoupravljanje ima v teh svetih tudi materialno osnovo, in tega se otroci dobro zavedajo, zato tudi izredna zavzetost, resnost in odgovornost pri delu,

Lani je število pionirskih hranilnic na območju celjske podružnice Ljubljanske banke naraslo od 31 na 35. Vse te hranilnice vključujejo okoli 4.000 mladih varčevalcev. Skupne vloge ob koncu decembra lani pa so znašale okoli 31 milijonov starih dinarjev.

Če bi na kratko ocenili njihovo delo, bi morali priznati izredno organizacijsko učvrstitev pa tudi iskanje novih oblik v poslovanju. Značilna je odločitelj, da se v mnogih pionirskih hranilnicah vse bolj nagibajo k temu, da svoja prosta sredstva namenja tudi v človekoljubne potrebe. Tako dajejo svoja sredstva tudi starim in socialno ogroženim ljudem!

Pomembno vlogo v delu pionirskih hranilnic imajo mentorji-učitelji V okviru celjske podružnice Ljubljanske banke dela tudi svet mentor-

jev pionirskih hranilnic, ki se redno sestaja in zlasti vsebinsko usmerja dejavnost, ki postaja vse bolj potreba mladega človeka.

Delo, ki so ga začeli na celjskem območju, je postalo vzor in spodbuda tudi drugim. Zanimiva je vest, da je Ljubljanska banka kot celota sprejela to obliko mladinskega varčevanja in ga v nekoliko izpopolnjeni obliki razširja na celotno območje, to je na območje vse države.

MB

Šmarje

Nova
šola
v Šmarju

Za osnovno šolstvo celjskega območja sta bila v torku v Ljubljani in Mariboru dva pomembna sestanka. Sestali so se namreč predstavniki občin in temeljnih izobraževalnih skupnosti ter odločali o sredstvih, ki jih bodo letos sprejele proračunske dopolnjevalne temeljne izobraževalne skupnosti. Ker bo Republiška izobraževalna skupnost razpolagala z manjšim obsegom sredstev, bosta na seznanju dopolnjevalnih temeljnih izobraževalnih skupnosti letos dve manj, osim pa bodo sredstva zmanjšali za desetino. Tako med dopolnjevalnimi temeljnimi izobraževalnimi skupnostmi letos ne bo Zalc, za desetino pa bodo zmanjšali sredstva laški in konjiški občini, ker so v

letu 1971 v teh dveh občinah že dosegli narodni dohodek na prebivalca v vrednosti 9.500 dinarjev. Vendar pa z obeh teh srečanj v Mariboru in Ljubljani tudi vesela novica za kozjansko območje. Vsi predstavniki občin in temeljnih izobraževalnih skupnosti Slovenije so se dogovorili, da bodo novo osnovno šolo v Šmarju pri Jelšah gradile vse izobraževalne skupnosti v Sloveniji. Kakor je znano, se je v šmarnski šoli lani porušil strop. Predlog je, da bi tretjino sredstev za prvo etapo gradnje te šole zbrale temeljne izobraževalne skupnosti cele Slovenije, dve tretjini pa bi dala Republiška izobraževalna skupnost, in sicer v dveh delih.

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

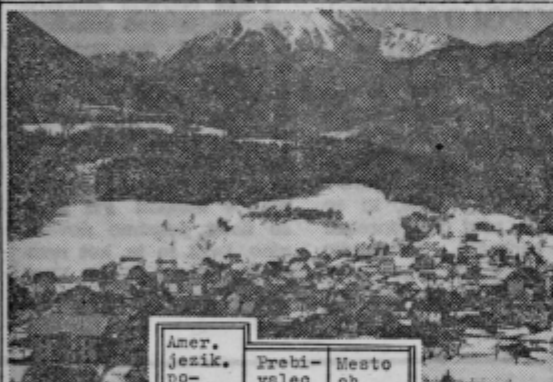
KOMUNISTI ZA ZGLED

NOVI TEDNIK: Imate v
vaši organizaciji program
dela?

Razgovor pripravil:
Berni Strmčnik

NAGRADNA KRIZANKA NOVEGA TEDNIKA

Amer. jezik. po- sebnost	Prebi- valec doline	Mesto ob Marici	Nefrit	Izrek	Igralna karta	Na- strešje	Kraški svet	Svi- tanje	Korošec	Opomba	Zvezna republ. Memčija (orig.)	Pisa- telj O'Pla- herty	Pri- padnik Aztekov	Rusko E. ime
Pega, lisa				Srbski pisa- telj Copic				Ibidem Pritisk		Avtori- teta				
Stara Lju- bljana				Drvar- stvo Del obraza						Geome- trijsko telo Letalo				
Majhen želodec					Burkež Malajsko bodalo					Navedba časa				
Sare- nica v očesu		Eugen Dühring 100		Kasija Stran				Ivan Vasov		Zivilje- njska teko- šina	Del noge Strelni jarek			
Kositer		Slo- venski Nezna- mec		Primer Kraj v Istri	Obo-ro- žen poznik	Teniški klub Pod	Moško ime Marezan del			Cmir. zaimsek Abakus				
Okras- korint- skih stebrov							Irma Polak Ptis sever. mori.j Nosek						Radij It. kolesar	
Risal- in se- stavil Z.koren	Ital. reka Osnovna mera		Vrsta organizma Prvovrs- no blago						Antalo- va hči Kraj v Indiji					Moško ime Kompa- triot
Glavni števniki		Veznik	Visok hrab	Mir, tišina Ati		Vojaske poročila Stara mati				Bakhova palica	Magač Kis			
Reka v sev. Ameriki					Oznaka Barija Sera- bljen		Ednina Tuje E. ime	Fakt v JV Amij				Bicikel Pozdrav starim Rimljan.		
Vrsta Sele- znice													Koroški ples Erbi.j	
Kate- netična resnica					Vrsta muhe				Mernik, drvenka					
Anton Medved		Friska- nišče v Israelu			Belgar. letoviš. ob Črnem morju			NOVI VEDNIK	Fiškar- ska svez- dica					

Nagrade so tele: 1. nagrada — 100 ND ter 5 nagrad po 50 ND. Rešitve pošljite do 22. februarja na naslov Novi tednik, Celje, Gregorčičeva 5, s pripisom NAGRADNA KRIZANKA.

Spomini

VEST JE ŠLA NA SEVER

Spominjam se sneženega morja, kjer sem pred devetindvajsetimi leti okusil vso grobost zime v skrajnem severnem kotu sveta.

Kakor potuhnjena tat me je okupator kot sedemnajstletnega fanta prisilno mobiliziral in iztrgal iz domačega kroga. V Sloveniji se je tisti čas vse bolj pogosto sušljalo o Osvobodilni fronti, partizanih...

Odvedli so me na okupirano ozemlje severne Norveške, daleč od ljubljene slovenske zemlje. Svet je bil poln bajnih zanimivosti. Več kot tri mesece zavij v temo. Le tu in tam nas je osvetljeval polarni sij. Za mene je bilo to življenje grozno. Vojašnica nam je bila mrzel bunker, dva do tri metre pod večnim snegom. V notranjosti tega brioga je brlela smrdljiva karbidovka. Disciplina je bila ostra, hujša kot v šoli. Bil sem nemočen. Bolečino, ki sem jo trpel, sem nosil sam. Če je šlo vse po sreči

nam je letalo enkrat na teden pripeljalo pošto.

Tudi tisti dan sem z velikim veseljem sprejel pošto od doma. V pismu sta mi oče in mati pisala o pohodu Stirinajste divizije na Paškem Kozjaku.

Potem sem pri smučanju poškodoval puško. Vzeli so me na piko. Dali so me v rešeto in dognali, da sem iz »Banditenlanda«.

Kmalu za tem sem se moral javiti orožarju. Strah me je tresal do kosti. Pa mi je le izročil popravljen puško in dejal: »Rešil sem vas najstrožje kazni. Zaupljivo vam povem, da je tudi meni znan pohod Stirinajste divizije na Štajerskem. Vojne bo kmalu konec!«

Krepko mi je stisnil roko. Solze so mi stopile v oči. Ne tajim. To je bila moja najlepša noč v Skandinaviji.

Resnica je, da se je vest o pogumni Stirinajsti diviziji širila po vsem svetu. Tudi do nas je prišla, na skrajni sever. SM

JAKOPIČEV OBISK

Pred dnevi je občino Slovenske Konjice obiskal komisar glavnega štaba za splošni ljudski odpor Slovenije tovariš Albert Jakopič-Kajtimir. Potem ko se je dopoldne pogovarjal s predstavniki občinskega odbora SLO in partizanske enote ter obiskal posamezne delovne organizacije in kraje, je popoldne imel širši pogovor z občinskim političnim aktivom, vodilnimi funkcionarji splošnega ljudskega odpora, zveze rezervnih vojaških starešin in nekaterih drugih organizacij.

Komisar slovenskega glavnega štaba SLO je tu zlasti poudaril vlogo delovnih in političnih organizacij, krajev-

nih skupnosti in šol, otrok, žena in deklet. »Prav te skupine prebivalstva so nam izredno veliko pomagale pri številnih akcijah v času NOB in jih torej ne moremo izločiti. Zato nam tudi ne sme biti žal denarnih in drugih materialnih sredstev, ki jih bomo dali v ta namen. V delovnih organizacijah bodo delavski sveti morali postaviti ustrezne komisije za splošni ljudski odpor, ki bodo delovale prav tako kot ostali izvršilni organi. Naša skupna naloga je, da čuvamo samoupravljanje in zato so delavski sveti dolžni, da tudi temu vprašanju posvečajo primerno pozornost,« je dejal Albert Jakopič.

DECEMBRSKI BOJI KOZJANCEV LETA 1943

DVA SPOPADA NA EN DAN

PO ZAPISKIH MILANA KOSTEVCA-MARKA

V prejšnji številki smo opisali naključni spopad skupine borcev Kozjanske čete pri »Sokolu« blizu Bistrice ob Sotli. Kozjanci so se pod vodstvom svojega komandirja Modrasa pripravljali na večjo akcijo skupaj s hrvaškimi partizani onstran Sotle. Vsa borbena dejavnost v decembrskih dneh je bila podrejena temu cilju. Zanimivo je, da so Nemci ves čas računali, da je na tem območju Kozjanskega vsaj tri do štirikrat več partizanov, kot jih je v resnici bilo.

Danes po zapiskih Milana Kostevca povzemamo, kaj se je godilo v Pavlovi vasi 16. decembra 1943.

V noči na 16. december se je kozjanska četa premaknila iz Zdol v Pavlovo vas. Tu naj bi se četi pridružili slovenski partizani, ki so bili dotlej onstran Sotle v Zagorju in območju Kalnika. Četa se je torej zgodaj zjutraj ustavila v Pavlovi vasi pri Keneju, kakšen kilometer in pol od pišeške žandarmerijske postaje. Žandarji bržkone niso vedeli za partizane, kajti drugače se z njihovo patruljo ne bi zgodilo, kar se je.

Osem žandarjev v patrulji je zagledal stražar in o tem obvestil Modrasa ter komisarja Kostjo. Odločila sta se za napad, in naglo, kolikor se je dalo, peljala četa k Škofovi domačiji, kjer je bilo zemljišče ugodnejše za napad. Žandarji so partizane zagledali zadnji hip, ko so se znašli že pet do deset metrov proč. Šest orožnikov se je umikalo nazaj, dva pa sta se pomešala med partizane in streljala. Z njima sta opravila Ivan Agrež in Milan Kostevc z ročnima bombama, medtem pa je komandir Modras podil bežeče orožnike po travnikih, njivah in vinogradih vse tja proti Pišecam in Dednji vasi. Eden od žandarjev se je ranjen zatekel v Ogorevcovo hišo, kjer ga je našel Martin Vretnič pod posteljo, a ni streljal nanj, ker je le-ta moledoval, da je

Slovenec in da ima otroke. Komisar Kostja ga je zaslislal, potem pa naročil gospodarju Ogorevcu, naj ranjenca odpelje v bolnišnico.

Žandarmerijska patrulja je bila povsem razbita. Trije žandarji so bili mrtvi, dva ranjena. Partizani niso imeli izgub, pač pa je bila ranjena Anastazija Knez v Škofovi hiši, v katero so žandarji streljali.

Kaj so žandarji iskali v Pavlovi vasi? Imeli so nalogo preiskati Pintaričevo domačijo zaradi domače hčere Ivanke, ki je pobegnila s prisilnega dela. Kot vedno, so nastopali grobo in grozili, da bodo Miho Pintariča zaprli, če se sestra ne bo javila.

BESEDA O PIŠEČKI ŽANDARMERIJ

Kozjanska četa je 16. decembra 1943, v dveh spopadih, ki ju opisujemo, hudo razredčila vrste žandarmerijske postaje v Pišecah. To je bilo le delno plačilo za strahote in zločine, ki so jih pripadniki te enote povzročili v okolici.

Julija leta 1943 je njihova patrulja zaradi nepomembnega preprička odpeljala s seboj na postajo Jožeta Habjana in njegovega sina Franca. V župnišču, kjer je bila žandarmerijska postaja, so oba

strahovito mučili. Kako je mučenje potekalo, nihče ne ve, ljudje pa so povedali, da so si žandarji v potoku spirali okrvavljene uniforme in krvave roke. Mrtva ali napol mrtva so oba potem blizu Pavlove vasi pri Kočevarjevi kapelici ubili s strelji v hrbet ter pokopali na »sejmišču« pri pokopališču. Žandar Ferencak je pozneje pretepal in mučil tudi Antona Preskarja, ker ni hotel čistiti krvavega poda v župnišču. To je potem moral storiti Pepi Habjan, ki ni vedel, da je kri na tleh očetova in bratova.

Preskarja so odgnali na prisilno delo v Senovo, kjer je prvi dan ušel in se priključil partizanom. V Pavlovi vasi je sodeloval v napadu na žandarje. Med ubitimi žandarji je bil tudi Ferencak.

Kot že rečeno, pišečka žandarmerijska postaja je 16. decembra imela med 12 možni posadke štiri mrtve in tri ranjene.

POPOLDANSKI NEENAK BOJ

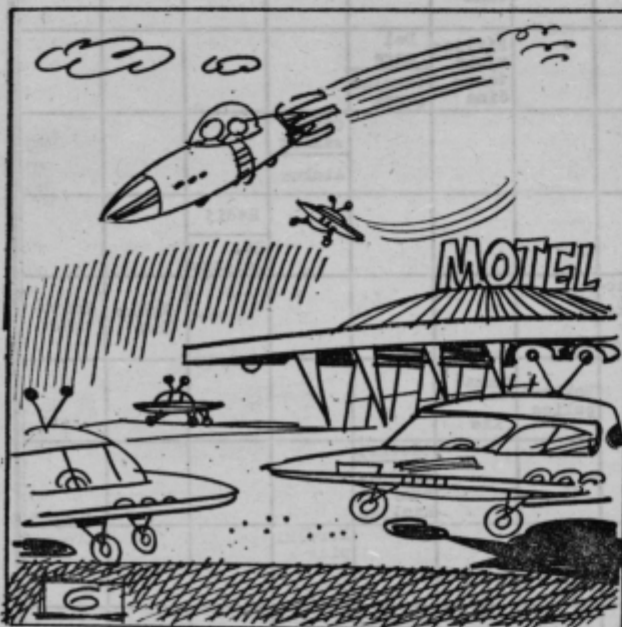
Kozjanska četa je po spopadu z žandarji ostala v Pavlovi vasi. Mitraljezca Martin Sumrak in Viktor Lipar sta obstreljevala preostale žandarje, ki so zdaj tu, zdaj tam oprezali za partizani. Komandir Modras in komisar Kostja sta predvidevala, da bo

dopoldanskemu spopadu sledil povračilni napad Svabov. Nanj sta četo tudi pripravila. Sovražniku je v kratkem času uspelo zbrati iz okolice Brežic okoli 150 mož, med njimi tudi deželne strelce. V premoči šestih švabskih obo-rožencev proti enemu partizanu so imeli Svabi na voljo tudi izvidniško letalo in radijsko zvezo. Svabi so nastopali iz Pišec in Dednje vasi. Pri tem napadu ni bil sovražnik odločen. Držal se je bolj ali manj varne razdalje in njegov ogenj je bil sicer neprekinjen, vendar manj uspešen. Sovražnik je mislil, da je partizanov več, zato ni niti poskušal obkoliti. Šele ko je mogel letalski izvidnik ugotoviti, da nas ni 200 do 300, kot so računali, je Modras ukazal neopazen premik proti Sv. Jodrti. Kozjanci so imeli v tej popoldanski borbi enega mrtvega in enega ranjenega. Ko je bil ranjen mitraljezec Sumrak, mu je orožje vzel Anton Agrež-Brkič. Nekaj časa je streljal leže iz zaklona, potem pa drzno vstal in žgal na sovražnika stoji. To je bilo zanj usodno. Zadelo ga je v trebuh. Pozneje mu je, ko je bil ranjenec že v agoniji strahotnih bolečin, skrajšal muke njegov brat Ivan Agrež.

Poleg četrtega žandarja iz Pišec je imel sovražnik popoldne še dva mrtva in 8 ranjencev. Spotoma so partizani ujeli še Albina Hledeta iz Pavlove vasi, ki je zjutraj odšel v Brežice javit prisotnost partizanov in popoldan vodil sovražnika v napadu. Pri njem so našli posebno dovolilnico. Imel jo je, kot nemški sodelavec. Bil je likvidiran. (Se nadaljuje)

SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE
MARJAN BREGAR

6. Se trenutek, in cigara je pristala ob prijaznem motelčku. Doktorja sta zaklenila vozilo in se zatekla v bife. Dolgo in naporno znanstveno potovanje jima je osušilo grla. Krepko sta nagnila kozarček, v hipu postala židane volje in se kmalu preselila za eno nadstropje niže — v bar. Debelih pet ur jih ni bilo od tu...

Jezus, primerka se nama bosta odtajala! se je slednjič udaril po čelu doktor Cu. Vrgla sta iz naročij ljubki striptizeti in planila v svojo cigaro. Odfurjala sta izpred motela z dva tisoč petsto na uro — še dobro, da jima »leteča« ni vtaknila balončkov v usta!

No, prepozno je bilo, da bi odšla v svoj laboratorij in

doktor Cu je rešil problem z odtajanjem elegantnej vtaknil je poltrda Paradižnika in Paradižnico v doma hladilnik. Jutri ju pač pretovori v laboratorij...

Natrkan doktor se je po tej »operaciji« splazil v »konsko spalnico. Smrtna tišina je zavladala po stanovanju kar pomeni, da valjar ni stopil v akcijo...

med štirimi očmi

IŠČEM PRIJATELJA

Kako naj povem svojo stisko, da me boste razumeli? Poskušala bom!

Pred leti smo se presečili v Celje iz manjšega kraja. Kot otrok sem imela družbo in preživljala svoje otroštvo srečno. Potem sem vstopila v srednjo šolo, prijatelji in prijateljice so se razgubile in vsak se je zapletel v svoje skrbi. In tu se pravzaprav začne moja težava. Pogrešam nekoga, ki bi me lahko razumel in bi govorila z njim o svetu. Saj ni težko dobiti fanta, a prijatelja zelo težko. Poizkušala sem že na razne načine. Bila sem nekajkrat v mladinskem klubu, toda brez uspeha. Navdušena sem nad moderno glasbo, a težko gledam plesoče pare.

Ko sem začela hoditi v prijateljično družbo, sem bila razočarana, ona pa me ni razumela, da sem iskala prijatelja.

STANKA

Draga Stanka,

si že kdaj pogledala vase in se analizirala? Morda pa ti sama niša pravega

ga pristopa do družbe, kateri dolžiš, da je plehka in tebi neprimerna? Ne verjamem, da ni v grudi mladine, ki jo srečuješ na raznih krajih, nobenega fanta, ki ne bi želel od tebe samo trenutnih užikov. Ne morem verjeti, da je izgubilo prijateljstvo iz sveta. Ti misliš, da je tako. Jaz pa te misli zanimam. Le ti si tista, ki iščeš pravi pristop, a ga ne moreš najti. Kako iz te zagate?

Samo naravno se obnašaj, v družbi ne pretiravaj in prepusti času, da uravnava pravo pot. Hlastanje, pa tudi če gre za prijateljstvo, je večkrat škodljivo kot koristno. Zelo malo si napisala o sebi, zato težko presodim kako ravnaš. Sicer pa je vsak nasvet dvorezen. Lahko bi tebi koristil, drugemu pa škodil. Potrpi in skušaj samo sebe obvladati tako, da ti ne bodo črne misli oganjale veselja do dela.

KAJ JE MODERNO?

Vse mogoče dolžine oblek srečujem na cestah. Sama sem v zadregi, ker nimam časa, niti denarja, da bi gledala po modnih revijah, kaj je letos moderno. Dolgo, kratko ali kaj drugega. Pa še na deželi živim, kjer je vse še bolj vpadljivo v oči? Kako iz te poplave vsemogočega?

MILICA

Draga Milica,

moderno je vse, kar ti pristoji. Letos maks

la že močno izginjajo iz ulic, ohranila pa so se za večer. Čez dan je najprimernejša srednja dolžina, taka, ki sega do kolen. Ta tudi ne bo vzbujala na deželi nobene pozornosti, čeprav se boš malo bolj moderno oblekla. To pa pomeni, nataknila hlače in poleg široko jaknico. Kri- lo pa, ki ga boš za spremembo oblekla zraven, naj bo široko nagubano.

NATAŠA

PIECGY

ženin vsakdan

BUTIK ZA PLITEK ŽEP

Velikookrat je treba od številnika steči v trgovino, oblačilo pa preobleči, kar gotovo ni preveč prijetno. Toda če boste praktično delovno oblačilo gospodinje prilagodili oziroma približali vsakodnevni garderobi, potem se boste preoblačenju ognile, saj bo takšno oblačilo delovalo urejeno tudi na ulici. Za primer naj vam služi risba neke vrste gospodinjske obleke. Nosite jo lahko kot površnik ali kot samostojno oblačilo. Krojena je širše in udobnejše, zapeta z zadrgo, enako tudi žepi, in je prepasana. Rokavni izrez je globok, tako da lahko sega celo do pasu.

Janez VERBIČ

pogled v preteklost

SAMOSTAN NOVI KLOŠTER

Verjetno je ta rubrika pravašev okvir, t katerem se lahko naš tednik pridruži proslavam, ki so ali bodo v tem jubilejnem letu posvečene petstoti obletnici prve kmečke zveze slovenskih kmetov (1474) in štiristoti obletnici velikega hrvaškoslvenskega kmečkega upora leta 1573.

V letošnjem letu se spominjamo velike prelomnice v zgodovini slovenskega naroda, ko je slovensko ljudstvo prvič po dolgi stoletjih pod oblastjo tujega plemstva postalo pomemben in aktivni politični dejavnik na svojih tleh, ne le kot zatirani družbeni sloj, pač pa vedno bolj tudi kot usmerjevalec lastnega razvoja.

V nekaj nadaljevanjih bomo našim bralcem pri-

kazali tegobe, ki so trle našega kmeta, pa se je zaradi tega v občasnih presledkih od 15. do 19. stoletja odločil za oboroženo vstajo. Poslužili se bomo posameznega, konkretnega primera v okviru dogodkov, ki so vzburkali kmete leta 1635. Za to se nismo odločili samo zaradi tega, ker je ta upor imel glavno žarišče na našem ozemju, pač pa tudi zaradi tega, ker so na razpolago razmeroma bogati viri, ki govorijo o vzrokih in poteku dogodkov kmečke rabuke v dominikanskem samostanu Novi Klošter v Savinjski dolini. Za uvod nekaj besed o njem:

V zadnjih letih svojega življenja se je celjski grof Friderik odločil, potem ko je »spoznal, da so vse zemeljske stvari minljive in da tudi bogastvo ne pomeni dosti, če ne opravljaš dobrih del, ki so bogu donosna«, da postavi samostan dominikancev v bližini svoje lovskega dvorca. Sezidal ga je ob robu gričevja, ki spremlja Savinjsko dolino na severni strani, blizu Polzele. Usta-

novna listina ima datum 17. januar 1453. Z njo je samostan bogato obdaril in mu zagotovil dohodke tako s kmetijami in podložniki, kot tudi z drugimi pravicami: žitnino in vinsko desetino, pravico do lova, pa vinograde, travnike, pašnike, mline in pristave. Samostanu niso bili podložni le številni kmetje v vaseh v Savinjski dolini, imel je dohodke tudi v Saleški in Zadrebški dolini ter celo v okolici Šmarja pri Jelšah (Glabrovec, Kostivnica) in Sentjurja (Jakob). Samostan je imel tudi sodno oblast, razen krvnega sodstva. Ustanovna listina je določala, da mora biti v samostanu poleg priorja najmanj še deset menihov. Že dobro leto po ustanovitvi je stari Friderik umrl. Kmalu, leta 1479, je samostan zadela prva nesreča: obiskali so ga Turki in, kot poroča samostanska kronika, spremeni- li cerkev v hlev, uničili kipe in svete podobe, patre pa odpeljali v sužnost ali pobili. Verjetno je ostal prazen do leta 1492, ko je cesar Friderik IV. obnovil njegove privilegije, ker

so stari ob turškem vpadu izginili.

Neko poročilo iz leta 1594 se dotika življenja menihov. Iz njega lahko bežno spoznamo, kakšne so bile navedbi ljudi, ki so imeli oblast nad precejšnjim delom savinjskih podložnikov: »Živijo zelo sodbodno in se ne brigajo dosti za verske zadeve. Posebno zanikni so v dušnem pastirstvu. Med drugim je zelo neprimerno tudi to, da celo sodelujejo pri krnem sodstvu. Pri tem postopajo tako, da obtoženca privedejo do meje svojega sodnega okolišja, kjer ga izročijo deželskim oblastem. Če temu ob predaji uspe pobegniti, je svoboden, sicer pa ga doleti kazen.«

Leta 1787 je Jožef II. samostan ukinil. V njem je takrat živelo še sedem menihov. Celotno imetje je bilo ocenjeno na 92.000 goldinarjev. Država je posest prodala in je do leta 1941 večkrat menjala lastnika. Ker je bil zadnji lastnik Žid, je imetje postalo last nemškega rajha danes pa je v posesti Kmetijskega kombinata Zalec.

horoskop

21. marec
20. april

24. sept.
23. okt.

Imeli boste precej uspeha v službi, saj vas bodo enkrat upoštevali. Ob koncu tedna ne zamudite neke priložnosti.

Sklenili boste novo poznanstvo, ki vam bo koristilo. V službi boste našli na oviro, težave vas čakajo tudi v družini.

21. april
20. maj

24. okt.
22. nov.

Najmanjša nepremišljenost vam lahko zelo škoduje. V prihodnjih dneh si boste v marsičem na jasnem. Izlet raje odložite.

Preveč se ukvarjate sami s seboj, kar skušajte spremeniti. Finančni uspeh, ki je na vidiku, bo le kratkotrajen.

21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

Imate dober načrt, ki ga boste tudi z lahkoto uresničili. Malo več pa bi se morali posvetiti tudi svojemu partnerju.

Morali boste trdo delati, če boste hoteli opravičiti zaupanje. Prevelika družabnost v prihodnjih dneh ne bo dobra.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

V službi vam slabo kaže, a se boste znašli. Prijatelji vas bodo opravičevali, pa jih raje pustite. Dobite važno sporočilo.

Odločitev, pred katero ste, je pomembnejša kot se zdi, zato pamet v roke. Pričakujte zelo razveseljivo novico.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Ne odklanjajte usluge nekoga, ki ste je potrebni. Ma'hen zaplet v zasebnem življenju vas bo postavil na trdna tla.

Izogibajte se vsakršnim prepirom, četudi je pravica na vaši strani. Svojih skrivnosti tudi ne obešajte na zvon.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Dobili boste nekaj novih nalog, ob katerih si lahko izboljšate svoj položaj. Z denarjem ravnajte skrajno previdno.

Prijatelj vam je bo zagodel, a nesporazum bo hitro zglašen. Obeta se vam možnost lepega zaslужka in potovanja.

humor

Ko so dunajski peki sklenili, da bodo delali manjše žemlje, se je slavni igralec in pisec komedij Johann Nestroy pojavil na odru v fraku, ki je imel gumbe v obliki majhnih žemljic. Zaradi tega je nastalo v pekarskem cehu veliko razburjenje in peki so Nestroya tožili. Obsojen je bil na dva dni zapora, češ da je osramotil pekarski stan. Ko je prestal kazen, je Nestroy prosil kolega-igralca, naj ga na odru vpraša, kako se mu je godilo v zaporu in ali je bil lačen.

»Imenitno!« je odgovoril Nestroy na zrežirano vprašanje.

»Ječarjeva hči, ki me ljubi, mi je tihotapila žemlje skozi ključavnico jetniških vrat!«

Angleški novinar William Tyld si je znal pridobiti naklonjenost mnogih pomembnih osebnosti. Nekoč se je pogovarjal z grofom Wittejem in z nekim komornikom z ruskega dvora, ta se je pritoževal, da se preveč redi. »Zagajte drva!« mu je priporočil Tyld. »Vsak dan eno uro.« Komornik se je zdržnil. »Drva naj bi žagal? Jaz? Na položaju, kakršnega imam?«

»No,« je odgovoril Tyld, ne da bi trenil, »nič vas ne ovira, da ne bi žagali drv v praznični uniformi!«

Filmski režiser, scenograf in dramatik Luigi Zampa je v odmoru med snemanjem nekega filma vprašal mlado filmsko zvezdico:

»Vam je Shakespeare všeč?«

Po kratkem obotavljanju je odgovorila:

»Samo prijatelja sva.«

Slavni starogrški slikar Zevks je dejal prijatelju, ki ga je karal, češ da zelo počasi slikam:

»Da, silno počasi slikam, a slikam za večnost!«

Francoškega dramaturga in igralca Josepha-Isidora Samsona je neki igralec grajal, ker je med predstavo v Comédie-Française zaspal.

»Oh, gospod,« je rekel Samson, »tudi spanje je neke vrste sodba.«

»Kaj pa vi?« je odvrnil Popov, »ali skočite v Selno vsakokrat, kadar ste žejni?«

Ali bo aovolj?

Končno smo le dočkali dan, ko so pred nas razgrnili program gradnje kulturno in športno-rekreacijskega centra pod Golovcem v Celju. Dolga leta smo z nestrpnostjo pričakovali ta trenutek, saj smo se iz dneva v dan bolj zavedali, da šport v Celju nikakor ne bo mogel priti na zeleno vejo brez potrebnih objektov. Tako so se košarkarji, rokometaši in ne vem kdo še vse, stiskali v premajhnih in neustreznih telovadnicah v raznih celjskih šolah, nastopali na tekmovalnih praktično brez podpore domačega občinstva (ali lahko tistih nekaj srečanj, ki lahko gledajo tekme v novi telovadnici Posebne šole štejemo za pomoč na tekmovalnih?).

In mali zimski bazen, prava kopalna kad, je kaj malo hasnila plavalcem, da o možnostih plavalnih tekmovalnih sploh ne govorimo.

Tako, zasadi bodo lopate za izgradnjo prve faze tega centra — pokrito dvorano bomo dobili po obljubah že do jeseni.

Potem pa bomo spet čakali kdaj bo prišla na vrsto druga faza — zimski bazen. No, pa naj bo že zgrajen kadar koli, saj zgolj z besedami ne bomo ne pospešili ne zavirali njegove gradnje, zdaj se nam, da je predvidena velikost tega zimskega bazena tisto, o čemer bi veljalo razmišljati, izmenjavati izkušnje in ga zgraditi tako velikega, da nam kasneje ne bi bilo žal, češ zaradi nekaj bornih denarjev smo zgradili premajhnega, pretesnega...

Bazen naj bi bil velik 25 x 15 metrov. Velikost torej, ki bi omogočala pravo treniranje tudi pozimi, velikost, ki zadostuje za prirejanje plavalnih tekmovalj.

Toda nedvomno so projektanti pozabili na vaterpolo.

Enako napako so zagrešili pred leti v Kranju. Tam je vaterpolo zaživel šele po izgradnji zimskega bazena in če ga hočejo obdržati pri življenju (naj samo navedemo podatek, da kranjski vaterpolo sodi v sam jugoslovanski vrh), morajo nujno zgraditi nov objekt, primerne dimenzije.

Torej, ker so pri gradnji prvega objekta prihranili nekaj denarja, bodo v bližnji prihodnosti morali vložiti neprimerno večja finančna sredstva za izgradnjo novega bazena, kot pa če bi takrat vprašali ljudi, ki se ukvarjajo s plavalnim športom, in zgradili malo širši bazen. Da, saj prav za to gre, za širino bazena, 25 metrov dolžine se kar ustreza, saj se da v tako dolgem bazenu igrati kar dober vaterpolo, toda širina je vsaj za 3 metre premajhna.

Razumljivo je sicer, da projektanti niso strokovnjaki za vse tiste športne panoge, ki bodo našle novi dom v tem športno-rekreacijskem centru, toda čudno se zdi, da strokovnjakov niso pobrali za mnenje. Plavalnih strokovnjakov prav zagotovo niso. Torej, rešimo, kar se rešiti da, preden bo prepozno. Ne pozabimo, da, kljub današnjem klavrnem stanju v celjskem vaterpolu, ta športna panoga lahko zaživi ponovno uspešno življenje, kot ga je živela pred leti — mora pa imeti potrebne pogoje za napredek in razvoj.

B. ALUJEVIĆ

SKROMNI, A DELOVNI

Pred dnevi je bil v dvorani restavracije Stara pošta občni zbor TVD Partizan Rimske Toplice.

Dolgoletni predsednik društva dr. Samo Pečar je prisotnim orisal delo od prvih poveljnih let do danes, ko je društvo končno lahko zaživele ob boljših pogojih. Posebej se je zahvalil vodstvu nove šole »Antona Aškerc«, ki od jeseni nudi Partizanu njegov »novi dom« — telovadnico. Takšno sodelovanje mora biti vzgled tudi drugim, še posebej, ko živimo čas, ko ni dovolj prostorov in denarja za telesno vzgojno aktivnost.

Po poročilih vodij sekcij za nogomet, košarko, odbojko, karate, namizni tenis, plavanje, rekreacijo, smučanje, orodno telovadbo, je bilo razvidno delo preteklega leta in načrti za letošnje. Če sodimo po delu in to je edino merilo, je bila najbolj aktivna in uspešna karate sekcija, posebej mladinska ekipa. Na republiškem Budokai prvenstvu za mladince, ki je bilo

v Rimskih Toplicah, je naslov absolutnega prvaka osvojil domačin Dani Stopinšek in tudi sicer je največ lovorik ostalo v matičnem društvu.

Pohvala gre tudi ostalim. Za rekreacijo članic in članov je veliko zanimanje in naš delovni človek bo vsaj nekeje lahko krepil svoje telo. S plavalno šolo se zmanjšuje število neplavalcev. Ker je bila zima letos med počitnicami »belas«, so imeli tudi smučarski tečaj za najmlajše. Prvič je bil organiziran novoletni odbojškarski turnir štirih domačih ekip; v košarki pa več tekem z moštvii sosednjih krajev, imeli pa so tudi mladinsko občinsko prvenstvo v košarki. Tudi nogometaši so delavni, čeprav je domače igrišče premajhno in razbrazdano od vode, ki odteka iz kopalnice nad njim. Ljubitelji belih žogic so pridno trenirali, le da jim manjka še kakšna miza. Ob dobro opremljeni telovadnici se obeta dobra vrsta mladih telovad-

cev, ki se bodo lahko merili z vrstniki celjske regije.

Takšno je delo društva in ob minulem si želimo novih uspehov, ki jih bo moč doseči z novimi kadri: voditelji, vodniki in učitelji.

Razrešen je bil stari upravni odbor in izvoljen nov, ki bo vodil društvo v novih načrtih. Ustanovljena je bila šahovska sekcija in sprejeta nova višina članarine. Dr. Samo Pečar pa je sprejel odlikovanje republiške zveze za telesno kulturo za svoje dolgoletno in uspešno delo na področju telesne kulture.

Občni zbor je zaključil delo z željo in naporom, da bi se vsakdo udeleževal v športu in rekreaciji, da bi cenil, čuval in spoštoval vse, kar mu pomaga dvigniti njegove telesne sposobnosti, se veselil tudi uspeha nasprotnika in častno prenesel poraz. Tako uspehi ne bodo izostali in z gotovostjo bomo trdili, da je »zdrav duh v zdravem telesu« nas vseh!

MARJAN KNEZ

GOLTE: BELI ZAJEC

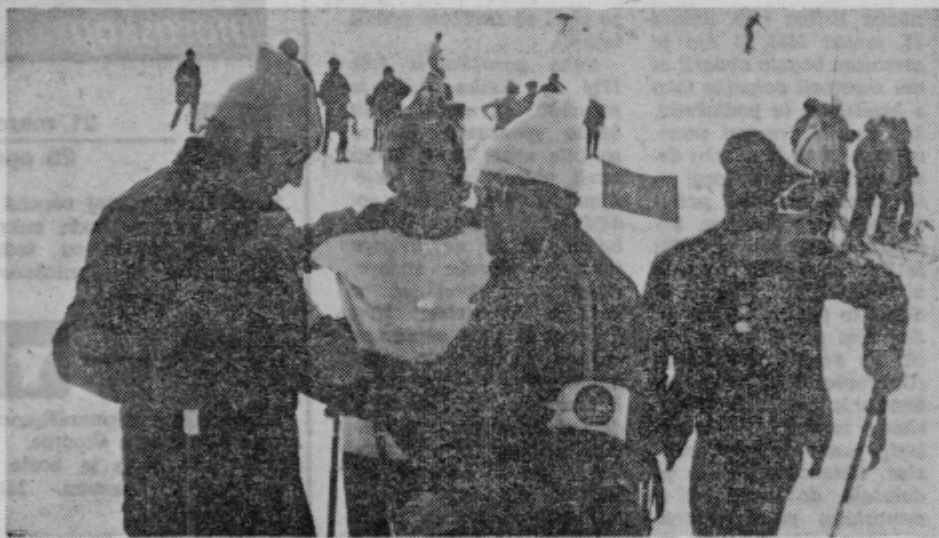
Področni zbor smučarskih učiteljev, trenerjev in vaditeljev iz Celja je minulo nedeljo pripravil na Golte prvo tekmovalno za smučarsko značko »Beli zajec«. Tekmovalje je prvo te vrste v Jugoslaviji, ko gre samo za sproščeno smuko, brez obvez s smučanjem med vratci.

Progo so med tednom smučarski strokovnjaki iz Celja pregledali, in večkrat prevzeli ter na podlagi izkušenj postavili norme za dosego posameznih stopenj značk — bronastih, srebrnih in zlatih.

Prvega tekmovalja se je udeležilo 34 smučarjev in med njimi je bila samo ena tekmo-

valka. Podelili so kar 21 zlatih, 9 srebrnih in 4 bronaste značke »Belega zajca«.

Tekmovalje bo zopet v soboto 17. in v nedeljo 18. t.m. Prvi nosilci teh značk pa bodo prav gotovo pritegnili še širši krog smučarjev, ki radi vozijo v sproščeni vožnji po belih poljanah. T. TAVCAR

Predsednik področnega združenja smučarskih vaditeljev, učiteljev in trenerjev Peter Faktor (v sredini) je eden iniciatorjev tekmovalja za »belega zajca«. Na sliki ga vidimo, ko podeljuje zlati znak bivšemu celjskemu tekmovalcu Dominku Uršiču. (Foto: T. T.)

SAVINJSKI ŠPORT

Solskega prvenstva Osnovne šole Zalec v veslalomu, ki je bilo v Ljubljani se je udeležilo 80 mladih smučarjev. Pri cilbah jih je zmagal Uroš Kragl, pri cilbah Mirjana Kučer, pri mladinskih pionirjih Vito Klinc, pri mladinskih pionirjih Tamara Atanasovič, pri starejših pionirjih Dušan Birs, pri starejših pionirjih Slavica Germ, pri mladinskih mladincih Tomaž Petkovski in pri mladinskih mladinkah Majda Wagner.

Občinskega sindikalnega tekmovalja občine Zalec v veslalomu v Ljubljani se je udeležilo 86 posameznikov iz 15 delovnih organizacij. Med posamezniki do 35 let je zmagal Marko (Gradnja Zalec), ekipno Tekstilna tovarna Prebold, nad 35 let Potocnik (Ferralit Zalec), ekipno Kmetijski kombinat Zalec. Pri ženskah posamezno Oračeva (KK), ekipno pa Prosveda Zalec.

V nadaljevanju celjske šahovske podzvezne lige je Savinjsčan iz Sempetra premagal Cinkarno 3:1, ekipa Nazarja pa je z ekipo Celja 11 izgubila 0:4.

Na drugem šahovskem braturništvu v Zalcu je zmagal Skok 10,5 pred Stornom 9,5. Po drugo Brinovec in Urisek 8,5. Po dru-

gem turnirju vodi Skok z 20 točkami pred Stornom 19,5. Uriskom 17 točk itd. Odigrali bodo 8 turnirjev, nakar bo znan občinski prvak Zalec.

Občinskega prvenstva šolskih športnih društev občine Zalec v veslalomu, ki je bilo v Ljubljani se je udeležilo več kot 200 mladih smučarjev iz 8 polnih osnovnih šol občine Zalec. Rezultati — cilbah: 1. Kučer (Zalec) 39,8, 2. Rak (Braslovce) 34,4, 3. Marovt (Zalec) 42,4 itd. Cilbah: 1. Kragl (Zalec) 29,0, 2. Tratnik (Zalec) 31,7, 3. Ceter (Ljubljana) 33,1 itd. Ml. pionirke: 1. Cetina (Zalec) 37,0, 2. Skoberne (Prebold) 38,0, 3. Ježovnik (Grize) 38,8 itd. Ml. pionirji: 1. Klinc (Zalec) 30,2, 2. Huš (Prebold) 31,4, 3. Sulek (Zalec) 31,6 itd. St. pionirke: 1. Smag (Braslovce) 42,2, 2. Kopic (Zalec) 43,0, 3. Hribernik (Grize) 43,3 itd. Ml. mladinke: 1. Wagner M. (Zalec), 2. Rom (Zalec) 50,5, 3. Wagner N. (Zalec) 52,4 itd. Ml. mladinci: 1. Birs (Zalec) 41,5, 2. Orožin (Braslovce) 42,0, 3. Rak (Braslovce) 43,1. Ekipno — dijak: 1. OS Zalec 143,1, 2. OS Prebold 153,2, 3. Braslovce 157,1 itd. Dijačkinje: 1. OS Zalec 170,9, 2. Prebold 217,4, 3. OS Grize 243,9 itd.

T. TAVCAR

USPELO TEKMOVANJE

Solsko športno društvo na Osnovni šoli v Ljubnem ob Savinji je minulo nedeljo pripravilo na 30-metrski skakalnici na Ljubnem meddruštvene skakalne tekme, ki se jih je udeležilo 72 skakalcev iz 19 slovenskih smučarskih klubov. Kljub slabim vremenskim razmeram so skakalnice vseeno dobro pripravili, tekme pa si je ogledalo več kot 400 ljubiteljev tega športa.

Rezultati — mladji pionirji: 1. Dobrave (Ljubno) 111,0 točk (skoka 21,5 in 19), 2. Eršič (Velenje) 107,0 (19,5, 19), 3. Donko (Lače) 100,0 (19, 19) itd. Starejši pionirji: 1. Anželj (Ilirija Ljub.) 163,0 (26, 25) ... 3. Jakopič (Izletnik) 152 (24,5, 24) itd. Mladinci: 1. Kolarič (Crna) 163,5 (27, 28,5) ... 4. Sušnik (Ljubno) 142,5 (25, 23,3), 4. Arhanc (Izletnik) 135,5 (24, 22) itd. Starejši mladinci: 1. Barloh (Izletnik) 177,5 (27,5, 27), 2. Jakob (Ljubno) 157,5 (25,5, 25,5) ... 4. Vežovnik (Ljubno) 154,5 (25,5, 25). Člani: 1. Čeh (Velenje) 174,0 (27, 27), 2. Mrko (Izletnik) 174,0 (27, 28), 3. G. hačnik (Ljubno) 168,0 (27, 26) itd.

T. TAVCAR

športne vesti

KOŠARKA

Po 14-dnevem odmoru so celjski košarkarji nadaljevali s tekmovaljem v II. zvezni ligi. Gostovali so v Slavonskem Brodu in izgubili po slabi igri iz obeh strani od domačega Oriolika z rezultatom 83:68 (30:29). Celjani niso uspeli ponoviti odlične igre s tekmo proti Industromontaži v Celju, kajti odmor je Celjanom prejel škodo kot pa koristil. Kljub temu pa so bili tudi slabim domačinom skoraj celo tekmo enakovredni, saj se domačini dolgo časa niso uspeli odlepiti. V prvem polčasu je bila igra popolnoma enakopravna, kljub temu pa je došlo do napak z obeh strani, tako, da si nobena ekipa ni mogla ustvariti bistvene prednosti. Takoj v začetku drugega polčasa pa so gostje zaigrali mnogo bolje in tudi povedli s 36:32, ko pa je v minuti zaradi petih osebnih napak zapustil igro Tomašič, se odprlo tudi domačinom, posebno Ljubisi Miljanoviču, ki je zadela koš iz vseh položajev. Kljub temu so Celjani držali razliko 6—košev vse do momenta, ko je moral zapustiti igro tudi najboljši igralec Celjanov Miloš Sagadin, nakar so si domačini z nekaj točki zadetki I. J. Miljanoviča zagotovili zmago. Koše za Celjane so dali: M. Sagadin 23, T. Sagadin 12, Z. Sagadin 11, Erjavec 7, T. mašič 6, Ramšak 4, Leskovec 4 in Fink 1.

V soboto, 17. t. m. bodo Celjani gostili drugoplasirano moštvo Istragradjeva iz Pule. Tekma bo ob 19. uri v dvorani posebnih šole.

JANEZ CEPIČ

HOKEJ NA LEDU

Dež in nali sta opravila svoje na prvenstveni tekmi med Celjo in Slavijo v Celju. Srečanje je bilo pri stanju 1:1 po prvi tretjini prekinjeno. Odločitev delegata Dobovičnika iz Celja in obeh sodnikov Krišča in Petelina je bila pravična. Vsi igralci so bili premagani do kože in nadaljevanje tega srečanja, ki je bilo bolj podobno vaterpolu kot hokeju, bi lahko prineslo posledice pri zdravju vseh igralcev.

Sicer pa je bilo srečanje v znaku premoči Celjanov. Ti so v skoraj nemogočih pogojih bolje znali in že v drugi minuti prek Brateca povedli z 1:0. Pozneje so imeli še možnosti za dosego gola. Gostje so rezultat izenačili po grobi napaki domačje obrambe.

Srečanje se bo nadaljevalo v prihodnjih dneh. Točen termin določila tekmovalna komisija. V soboto ob 18. uri pa se bodo Celjani doma pomerili proti Crveni zvezdi iz Beograda.

Hokej je prodrl tudi med celjske sindikalne ekipe. Z drugimi letošnjimi sezoni smo videli na celjskem ledu srečanje sindikalnih ekip. Zlatarna je tokrat premagala EMO z rezultatom 12:2. Zadeži za zmagovalce so dosegli — Košec 3, Kresnik, Teršek, Leder 1. Oblak po 2 ter Meke 1. Za EMO pa Zagožen 2. V zaključku sezona bo v Celju na sporedu troboj Zlatarna — Cinkarna — EMO.

Novi republiški prvak v hokeju na ledu, Gorenje iz Velenja je zadnjem kolu republiške lige izgubil tekmo v Ljubljani proti vrnj. Domačini so zaigrali odlično in v prvi tretjini povedli kljub 6:1. Kasneje so igralci Gorenja rezultat popravili, toda več iz poraza 5:9 niso dosegli. Rezultati tretjin — 1:6, 1:1, 3:2. Zadeži sta dosegla za Gorenje smit 3 in Lekš 2.

UMETNOSTNO DRSANJE

Celjske pionirke in pionir Nino Kavčič so sodelovali na letošnjem republiškem prvenstvu v umetniškem drsanju na Jesenicah. Celjani so dosegli lep uspeh. Nino Kavčič je osvojila prvo mesto med pionirji in prav tako najboljšo mesto v dvojčah skupaj z E. Zuntar.

V močni konkurenci pionirk pa so v razredu do 12 let celjske tekmovalke osvojile sledeča mesta: Alberta Tihole je bila sedma, Rolanda Savernik deveta in Nika Blagotinšek deseta. V kategoriji do 10 let je bila Eva Zuntar med dvanajstimi tekmovalkami četrti. Najmlajša tekmovalka Celja Staša Mlakar pa je v kategoriji do 8 let tekmovala izven konkurence in osvojila prvo mesto.

Uspeh celjskih drsalcev potrjuje pravilno delo v HDK Celju. Tudi v bodoče bo potrebno nadaljevati z rednim in strokovnim delom. Mladih drsalcev je dovolj in uspehi so že vidni.

STRELJANJE

V prvem kolu zimske občinske strelske lige so bili doseženi pričakovani rezultati. Najboljši strelci Celja, Tempa in Kovinarja, takoj v začetku prevzeli vodstvo. Do konca prvenstva je na sporede več kot v vsako moštvo ima priložnost za popravek rezultatov. V prvem kolu je med ekipami zmagala vrsta Celja, ki je zadela 1332 kroga. Sledijo — Tempo 1295, Kovinar 1289, Kovinar II 1212 in Celje II, 1220.

Med posamezniki so med najboljšimi strelci Celja. Zmagal Seršen 273, sledijo pa Dobovičnik 269, Jeram 267 (Celje), Dečim (Kovinar) 265, Jager (Celje) 264, Hočevar (Tempo) 264 krogov.

Drugo kolo je na sporedu 16. februarja, na strelišču v Storil.

KEGLJANJE

V četrtem kolu republiške kegljske lige so Celjani ponovno gostovali in to v Ljubljani. Srečanje proti ekipi Ljubljana center izgubili z visoko razliko 660 minus kegljev. Kljub temu pa so dosegli najboljši rezultat na tem kegljišču. Vse to priča, da je letnje novo republiško prvenstvo izredno borbena in resna. Za Celjane, ki so podirli 7335 kegljev, so bili uspešni: Vanovšek 942, Laš 861, Tisovec 825, Stefan Kranjc 867, Srot 991, B. Orešnik 978, E. baher 887, M. Orešnik 883 kegljev.

V petem kolu bodo Celjani nastopili na svojem kegljišču. razpredelnici pa so v začetju z dvema točkama.

SMUČANJE

Na terenih pri Celjski koči je bilo letošnje občinsko prvenstvo osnovnih šol v veslalomu. V odlični organizaciji Partizana so nastopile preko 190 tekmovalcev. Največ uspeha so imeli dijački predstavniki osnovne šole Store, med deklicami pa III. osnovna šola iz Celja.

V posameznih kategorijah so bili doseženi sledeči rezultati: Cilbah — Klakočar (III. OS) 27,7, Knez (Polule) 30,7, Koželj (Store) 31,2, cilbah — Melencsek (I. OS) 31,0, J. (III. OS) 32,4, Kujan (Store) 32,4; mlajše pionirke — grič (III. OS) 26,8, Jug (II. OS) 28,1, Gašpar (III. OS) 28,2; mlajši pionirji — Zgoznik (Polule) 25,3, Lončar (III. OS) 25,3, Zakonjšek (III. OS) 25,3; starejše pionirke — K. (III. OS) 42,3, Požgajner (Store) 43,8, Tajhmajster (I. OS) 43,8, starejši pionirji — Slatun (Store) 37,6, Kolenc (III. OS) 39,7, Subotič (Store) in Horvat (III. OS) 40,0; mlajše mladinke — Jug (II. OS) 39,1, Horvat (III. OS) 46,1, Golez (Store) 48,3; mlajši mladinci — Tratnik (Store) 40,0, Ocirk (Store) 43,8, Bobinac (III. OS) 45,0.

Tekmovalje je pokazalo, da imamo v Celju izvrsten mlad kader, katerega pa moramo vključiti v načrtno delo v društvih. Poškodovani, ki so odlična smučarja na Celjski koči ponovno pokazali svojo vrednost.

ŠAH

V nadaljevanju v šahovski INTER ligi so celjski šahisti iz Gradca in izgubili srečanje proti najboljši avstrijski ekipi v ligi Styriji z rezultatom 3,5:4,5. S tem so Celjani izgubili tretje mesto na razpredelnici. Za celjsko moštvo so tokrat pritegnili točke — Ojstrez in Petrinač, ki sta zmagala ter Draksler, Strein in Bogadi, ki so remizirali. Srečanje so izgubili Pešec, Bervš Jazbec.

V občinski ekipni ligi so v tretjem kolu mladinci Celja igrali Nazarje z rezultatom 4:0. Za Celje so točke priborili mladinci Planine, Agrež, Naglav in Koštomaj. V drugem srečanju pa je ekipa Nazarja proti vodčemu moštvu v ligi Sempetra z rezultatom 1:3. Na razpredelnici vodijo šahisti Sempetra z 11 točkami.

Šahovska aktivnost v Celju se nadaljuje. Te dni so prišli svojimi prvenstvom tretjekategorijski. V prvenstvu jih nastopajo: K. Keber 2, Primožič Dečko in Pišorn 1,5 točke.

T. TAVCAR

zdravilna zelišča

BRUSNICA — VACCINIUM VITIS IDAEA

V smrekovih in borovih gozdovih, v ruševju med slečem raste do 20 cm visok grmiček. V tleh ima podzemna plazeča stebila, ki so pokrita z luska-mi. Iz njih poganjajo številne, zelene veje, ki nosijo liste in ocvete. Razvrščene so v vrstah in sestavljajo šope in ruše. Premenjajni listi so čisto dvo-redno razvrščeni, so zim-zeleni usnjati, z navzdol zavilanim robom. Na koncu vej so v goste, cvetne grozde združeni beli, z rdečim navdihom poškropljeni cvetovi. Iz njih se konec poletja razvijejo kroglaste, sprva bele, pozneje škrlatnordeče, več-semenske jagode, ki so nekoliko grenkega, kiselo-kastega okusa.

Nabiramo liste in jagode od julija do septembra. Liste sušimo v senči, na prepihu, jagode pa na soncu in jih dosušimo pri umetni toploti ali jih konzerviramo v obliki marmelade.

V listih je glikozit arbutin, čreslovina, erikulin, flavonski heterozid, kvercitrin, razne smole, nekoliko hlapnega olja itd. Plo-

dovi pa imajo precej sladkorja, sadne kisline, pektinov ter precej vitaminov A, B in C.

Zaradi prisotnosti glikozida arbutina so vodni izvlečki iz posušenih in svežih brusničnih listov odlično zdravilo za zdravljenje kroničnega katarja mehurja in vnetja ledvic. V primerjavi z gornikom (arctostaphylos uva ursi) ima sicer brusnica nekoliko manj učinkovitih snovi, a ga lahko tudi nadomesti, zlasti pri težjih boleznih, ki čaj iz gornikovih listov težje prenašajo zaradi občutljivega želodca.

Čaj iz posušenih brusničnih listov pripravimo tako, da eno zvrhano čajno žličko droge vremo v vrelo vodo, pustimo da nekoliko zavre, ohladimo in pijemo po požirkih večkrat na dan. Poleg brusničnih lističev lahko vzamemo še gladežve korenine, brinjeve jagode in preslico po enakih delih.

Pa tudi brusnice same (plodovi) so zelo zdravilni. Sok iz njih vsebuje precej pomembnih vitaminov. Zato si ga lahko pripravimo za tiste zimske mesece, ko vitaminov primanjkuje. Pa tudi plodovi, vkuhani v sladkorju, niso le okusni in osvežujoči, temveč so zaradi prisotnih pektinov, to je visokomolekularnih sladkorjev, tudi učinkovito sredstvo zoper driske.

Boris Jagodič, dipl. farm.

prometne nesreče

AVTOBUS ZBIL ŽENSKO

FRANC BARBARIC, 31, iz Lendave, je vozil avto-bus iz smeri Slandrova trga proti Zalcu. Po pre-hodu za pešce so prečkale Ljubljansko cesto tri ženske CILKA PODBREGAR je hotela avtobusu uiti in voznik jo je kljub zaviranju zadel in zbil po cesti. Podbregarjeva je dobila težje poškodbe in so jo prepeljali v celjsko bolniš-nico.

ZELENA LUČ?

ERNEST REČNIK, 60, iz Sentjurja, je pripeljal do semaforja pri pošti in je peljal naravnost. V tem je z njegove leve strani pripeljal z avtobusom MA-TIJA VREČKO, 54, iz Lo-ke pri Žusnu, ki je tudi vozil naravnost. Oba voz-nika pravita, da je na se-maforju gorela zelena luč. Pri trčenju telesnih po-škodb ni bilo.

AVTOMOBIL V PAKI

FRANC KREBS, 40, iz Slovenj Gradca, ki je za-časno na delu v Avstriji, je vozil iz Šoštanja proti Velenju. Zaradi neprimer-ne hitrosti in spolzke ce-ste ni mogel speljati ostre-ga desnega ovinka in po prevračanju je vozilo ob-stalo na desnem boku v strugi Pake. Pri nesreči so se težje poškodovali voz-nik KREBS ter sopotnika ŽIVOJIN OBRADOVIČ iz Beograda ter BOGDAN VUKOVIČ iz Slovenj Grad-ca.

TEŽKO POŠKODOVAN PEŠEC

IVAN KLINC, 36, iz Strmca, je vozil proti Voj-niku, ko je nenadoma v

Višnji vasi prečkal cesto FILIP SKOPLEK, 68, iz Višnje vasi. Voznik je kljub zaviranju pešca zbil po cesti in so ga težko po-škodovanega prepeljali v celjsko bolnišnico.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

MIODRAG DACKOVIČ, 46, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom pro-ti Vojniku. V Šmarjeti je pričel prehitovati neznan osebni avtomobil, in opa-zil, da prihaja nasproti to-vornjak. Da bi se izognil trčenju, je takoj po pre-hitevanju zavil močno de-sno, pri tem pa je zape-ljal s ceste v drevo. Vo-znik je dobil lažje poško-dbe škode na avtomobilu pa je za 35.000 dinarjev.

DVA MRTVA, DVA POŠKODOVANA

ANTON KLOKOČOV-NIK, 30, iz Rakovelj, je vozil s 30 kilometri na uro po svoji desni strani po blagem klancu skozi vas Srednje Pijavsko. Iz nasprotne smeri je pripeljal po sredini vozišča JO-ŽE BAHČ, 30, iz Raven pri Zdolah. Čeprav bi se na tem delu ceste lahko varno srečal s tovrnjako, tega sploh ni posku-sal, niti ni zavril. Pri trčenju sta izgubila življe-nje voznik BAHČ ter nje.gov oče AVUGUSTIN BAHČ voznikova žena ROZALIJA ter četrti sopotnica, CVE-TKA UREK, sta bili poško-dovani. Škode je za 17.000 dinarjev.

RAZSUTA ZDRAVILA

JOHANNES THOMAS, 60, iz Demokratične repu-blike Nemčije, je hotel v Stranica obvoziti dva av-tomobila, ki sta trčila. Pri tem je zavil v levo in pri-kolica tovrnjaka, ki ga je vozil Thomas, se je pre-vrnila na bok. Razsul se je tovor — okoli sto sodč-kov kofeina, ki je bil nam-enjen tovarni zdravil Kr-ka v Novem mestu.

CELJE
32 dečkov in 38 deklic.
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 2 deklici.

CELJE
FRANC KOSTOMAJ, 63, Le-skovec; ANTON BELAK, 63, Lesično; ALOJZ KOLAR, 58, Celje; FRIDERIKA SEGA, 36, Celje; ELIZABETA LEBIC, 22, Arclin; VIKTOR KOTNIK, 74, Vitanje in FRANC VIZOVI-SEK, 39, Radeče.

HRASTNIK
HELENA VARLEC, 77, upokojenka, Dol pri Hrastni-ku.

GORNJI GRAD
APOLONIJA LEVAR, 67, druž. upokojenka, Bočna; MARIJA NADVESNIK, 67, gospodinja, Tirosek.

SLOVENSKE KONJICE
JAKOB KRICAJ, 72, Hudi-nja; JOZEFA ROBOVNIK, 73, Brezen; JOŽEF KOPRIV-NIK, 86, Boharina; HELENA HRIBERNIK, 80, Slov. Konji-njice; ANDREJ TURNSEK, 83, Tepanje.

SMARJE PRI JELSAH
MILAN JUTRIŠA, 70, Zadr-že; NEŽA SKORC, roj. Cvrm, 82, Gaberce.

ZALEC
STANKO PITAMIC, 78, upokojenec, Dobriša vas; MA-RIJA KOKŠIN, 70, upokojen-ka, Celje; SILVESTER PRE-SEKAR, 38, delavec, Ločica pri Vranskem; ANGELA SKRABE, 80, upokojenka, Polzela; NEŽA SPEGLIČ, roj. Ašenberger, 85, Galicija in ANTON HOJNIK, 71, upo-kojenec, Dobriša vas.

CELJE
Poročilo se je 8 parov, od teh: MARJAN JELEN, Zadar in IVANKA DRAGOJE, Mo-

star; JOZEF PETREJ, Ilovca in JOZEFA VODEB, Lemberg ter FRANC KOZOLE in MAR-TA RANCIGAJ, oba iz Celja.

HRASTNIK

JOZE OBLAK, steklopiha-lec in MIRA RANZINGER, odnašalka stekla oba iz Hrast-nika.

ZALEC

ANTON SREBOČAN, stroj-ni kjučavničar, Ločica ob Sa-vinji in RUŽA MEDENJAK, delavka, Parižlje.

UNION: 15. februarja še ameriški barvni film »Kralj, dama, fant« od 16. do 21. 2. italijanski barvni film »Nor-manski meč«

METROPOL: do 18. 2. ob 16.30 in 18.30 uri angleški barv-ni film »Orel v kletki«, ob 20.30 uri italijanski barvni film »Homo eroticus« od 19. do 21. 2. ameriški barvni film »Rolingstons«

DOM: do 18. 2. ob 16. uri jugoslovanski barvni film »Volk samotar«, ob 18. in 20. uri italijanski barvni film »Priznanje policijskega komi-sarja« — od 19. do 25. 2. ob 16. uri ameriški barvni film o Tomu in Jerryju »Velika parada«, ob 18. in 20. uri ita-lijanski barvni film Komisar X — tirje zlati psi.

SLG

SLG — Četrtek, 15. 2. ob 19.30 uri Ivan Cankar: »Ro-mantične duše« za III. mla-dinski abonma in izven.

Petek, 16. 2. ob 19.30 uri »Romantične duše« — gosto-vanje v Irami SNG v Mariboru

Sobota, 17. 2. ob 17.00 uri Smiljan Ruzman: »Zvonovi« — komorni oder Herberta Grina za abonma gledališki amaterji in izven

Nedelja, 18. 2. ob 19.30 uri »Zvonovi« gostovanje v Novi Gorici na srečanju mladih in eksperimentalnih odrov

Sreda, 21. 2. ob 20.00 uri »Romantične duše« — gosto-vanje v Velenju.

IN MEMORIAM

Minilo je leto dni, odkar nas je zapustila naša ljuba in nenadomestljiva mama in žena

JOŽEFA KRUŠIČ

roj. Majcen

Kako neizmerna je bolečina dokončnega slovesa, ki ne pozna nobenega »nasvidenja« več.

Krušičevi

Celje, 15. februarja 1973

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, ob 8.20 — dopoldanska srečanja, ob 8.50 — področni zapisi, Zaključek ob 9.00 uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni glasbeni, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, zaključek ob 18.00 uri.

Četrtek, 15. februarja: 8.50 — Pod Konjiško goro, 17.30 — aktu-alno v sindikatu, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 16. februarja: Med do-poldanskimi srečanji, modni ko-tiček (Staša Gorenšek), 8.50 — Po laški občini, 17.30 — turistič-na oddaja, 17.45 — naši zbori.

Sobota, 17. februarja: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Za pri-jeten konec tedna.

Nedelja, 18. februarja: 11.00 — napoved časa in sporeda, 11.02 — pogovor s poslušalci, 11.20 — Obvestila, 11.35 — zabavni glo-bus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.40 — literarna oddaja, Drago Kumer: Poslušajte, grunt je naš, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 19. februarja: 8.50 — Križem po Konjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo po Jugotonu.

Torek, 20. februarja: 8.50 — Po Savinjski dolini — O nalo-gah stanovanjske politike v ob-čini, 17.30 — Doc, dr. Zv. Su-šteršič: Uloga in urološke bo-lezni (nadaljevanje), 17.45 — do-mači ansambli.

Sreda, 21. februarja: 8.50 — Življenje ob Paki, 17.30 — iz-ven občinskih skupščin, 17.45 — iz aktivna ročne glasbe.

TV spored

Televizijski spored za teden od 18. II. do 24. II. 1973

NEDELJA, 18. II.

8.50 Po domače s kvartetom Sav-ski val in Trilom Buhar (Lj)
9.20 Mestec Peyton (Lj)
10.12 Kmetijska oddaja (Sa)
10.55 Muzik (Lj)
11.00 Otroška maščoba: Maščon in njegov trop, dežela voda (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 Delavski amandmaji — I. del oddaje (Lj)

12.55 TV kašpot (Lj)
Nedeljsko popoldne
18.00 Poročila (Lj)

18.05 Nenavaden primer Rudolfa Hessa — dok. film (Lj)
18.55 Gonja — serijska oddaja (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkus (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Šoferji — serijska oddaja (Beograd)

21.30 Rezerviran čas
21.35 Sportni pregled (JRT)
22.35 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:

20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Spored TV Zagreb
PONEDELJEK, 19. II.

9.05 Odprta univerza (Bg)
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina — ponovitev (Zg)

11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)

16.10 Osnove splošne izobrazbe (Bg)
16.45 Mačarski TV pregled (Po-horje, Plešivec do 17.05) (Bg)
17.45 Zvonček Pašček — oddaja TV Zagreb (Lj)

18.05 Risanika (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Gvajana, dežela voda — se-rijski barvni film (Lj)

18.55 Muzik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Sa)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkus (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.30 Berni in Anita — švedska crana (Lj)

21.45 Kulturne diagonale (Lj)
22.35 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Zg)

18.00 TV vrtce (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Trenutek spoznanja (Zg)
19.00 Mladi za mlade (Sa)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 S kamero po svetu (Bg)
21.00 TV drama (Bg)
22.00 TV dnevnik (Zg)

TOREK, 20. II.

9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Ruščina (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd)

14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Ruščina — poovitev (Zg)
15.55 TV vrtce (Zg)
16.10 Osnove splošne izobrazbe (Beograd)

16.40 Mačarski TV pregled (Po-horje, Plešivec do 17.05) (Bg)
17.45 E. Peroci: Muca opatariča barvna oddaja Srečni metal (Ljubljana)

18.00 Risanika (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Zbor Zarja iz Trbovelj (Lj)
18.55 Muzik (Lj)

19.00 Nadomestilo za materino mleko — oddaja iz cikla Pre-hrana dojenčkov (Lj)
19.30 S kamero po svetu: Naš cilj je bil Makalu — I. del barv-ne oddaje (Lj)

19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkus (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)

20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Mi med seboj: Uresničitev iz-virnih interesov (Lj)
21.30 Nenavadne zgodbe: Oflando-vo vstajenje — barvna oddaja (Ljubljana)

21.55 J. Horwud: Stolejte kirur-gov (Lj)
22.20 Jazz na ekranu: Plesni or-kester RTV Ljubljana (Lj)

23.00 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Daljnogled (Bg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bg)

19.15 Turizem (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 Reflektor (Bg)
21.15 Serijski film (Bg)
22.05 TV dnevnik (Bg)

22.25 Glasbena oddaja (Sa)
SREDA, 21. II.

8.20 TV v šoli (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd)

16.50 Mačarski TV pregled (Po-horje, Plešivec do 17.05) (Bg)
17.45 Maščon in njegov trop —

barvni film (Lj)

18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Na sedmi strani (Lj)
18.45 Znanstvene metode v ekono-miki: Kaj je marketing (Lj)

19.10 Muzik (Lj)
19.15 Zabavna glasba (Sk)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkus (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.30 Mali Cen — celovečerni film (Lj)

21.50 Nogomet Španija: Grčija — posnetek iz Malage (Lj)
23.20 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Reportaža (Bg)

19.00 Risanika (Zg)
19.15 Zabavna glasba (Sk)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa)

20.30 Zabavna oddaja (Bg)
21.30 24 ur (Bg)
21.40 Odprta univerza (Bg)

22.10 Glasbena oddaja (Bg)
CETRTEK, 22. II.

9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemščina (Zg)
11.00 Francoščina (Bg)

14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zg)
16.10 Francoščina — ponovitev (Zg)

16.45 Mačarski TV pregled (Po-horje, Plešivec do 17.05) (Bg)
17.45 Verne — Kohout — V 80 dneh okrog sveta — II. del (Ljubljana)

18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Družina Jelu — serijski film (Lj)

19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkus (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)

20.35 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Četrtkov razgled (Lj)
21.30 Serijska oddaja (Lj)
22.20 Werner Elgr: Kitajski slavček — balet (Lj)

Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Zg)
19.00 Srečanja (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Krog (Bg)
21.15 Spored italijanske TV
PETEK, 23. II.

9.30 TV v šoli (Zg)

11.00 Angleščina (Bg)

14.40 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Angleščina — ponovitev (Bg)
16.50 Mačarski TV pregled (Pohor-je, Plešivec do 17.05) (Bg)

17.45 Kuhinja pri Vitolinskem klu-ču (Lj)
18.05 Risanika (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)
18.40 Vzgojni problemi: (Lj)
18.50 Pet minut za boljši jezik (Lj)
18.55 Muzik (Lj)

19.00 Kratek film (Lj)
19.15 Naš ekran (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Cirkus (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.30 Iz zakladnice slovenske knji-ževnosti: Kralj Lear — I. del filma (Lj)

21.40 XXI. stoletje (Lj)
22.05 Mladi — barvni posnetek iz Wiesbadna (Lj)
23.05 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bg)

19.00 V petek ob 19. uri (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 Zabavna oddaja (Zg)
21.40 Serijski film (Zg)
22.30 TV dnevnik (Zg)

SOBOTA, 24. II.

9.35 TV v šoli (Zg)
11.00 TV v šoli (Sa)
17.20 Maroško — serijski film (Lj)
17.45 Obzorik (Lj)

18.00 Hokej Olimpija: Jesenice — prenos (Lj)
prihl.

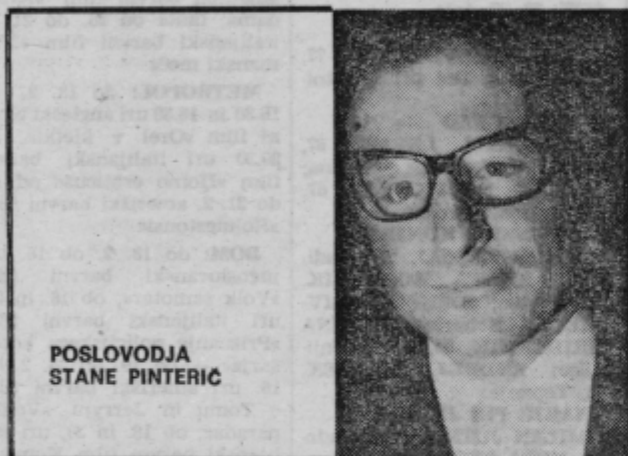
20.10 Cirkus (Lj)
20.15 TV dnevnik (Lj)
20.40 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.45 Zaskaj bi veselo ne peli (Lj)
21.45 Humoriistična oddaja TV Beograd (Lj)

22.15 Arsene Lupin — serijski barv-ni film (Lj)
23.06 TV ka

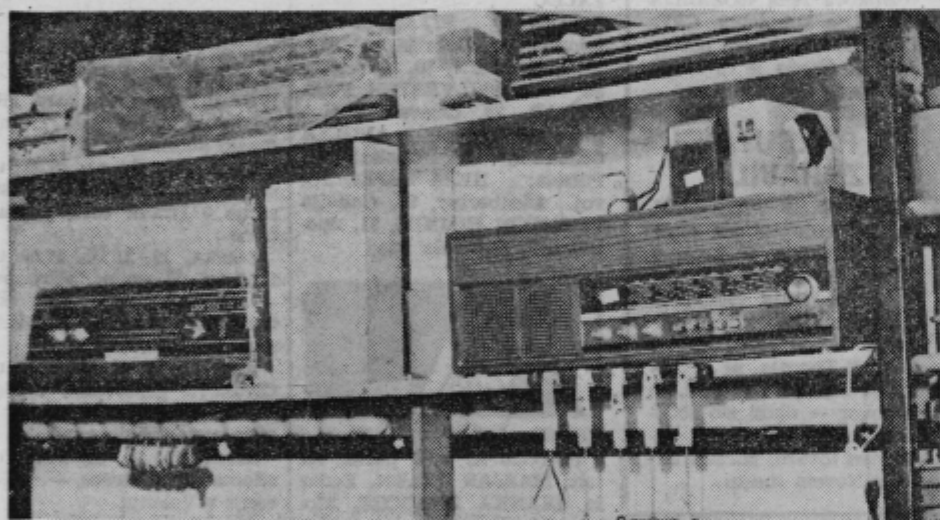

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

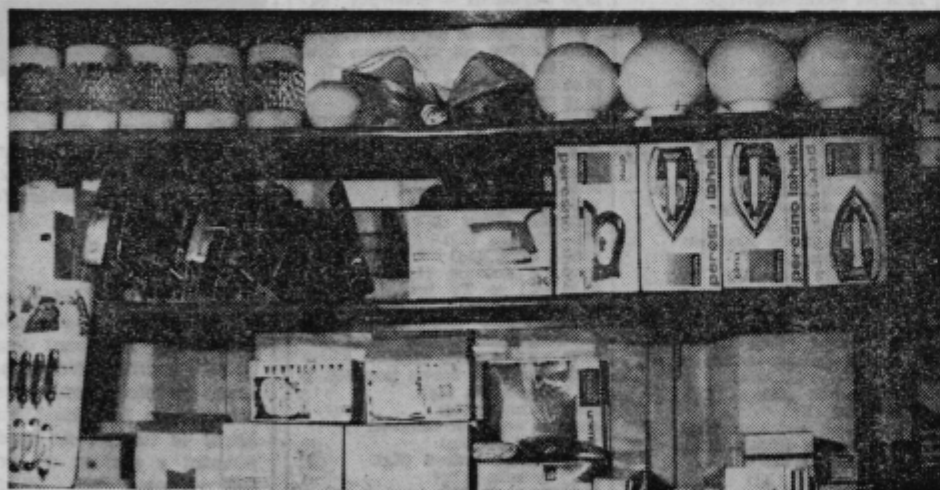
ŽELEZNINAR - PREBOLD

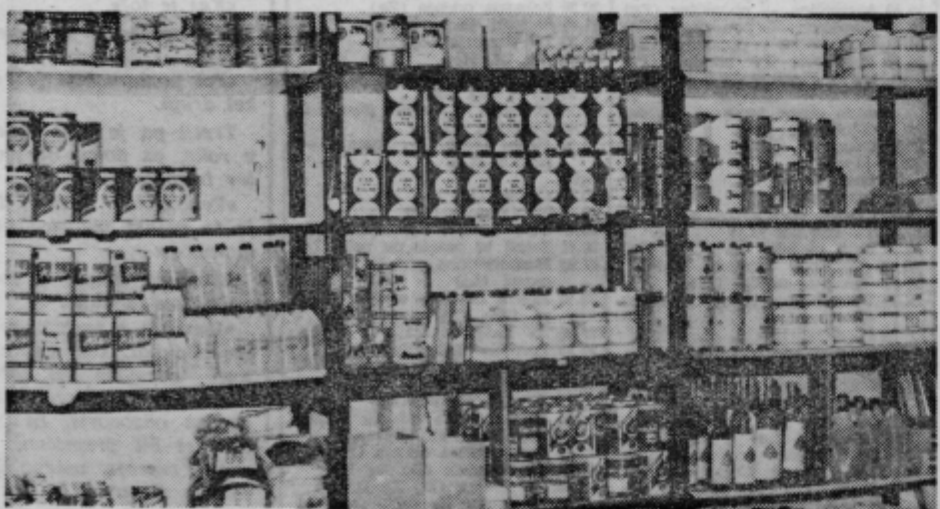
POSLOVODJA
 STANE PINTERIČ

AKUSTIKA

GOSPODINJSKI APARATI

BARVE, LAKI IN KEMIKAJIJE

GRADBENI
 MATERIAL

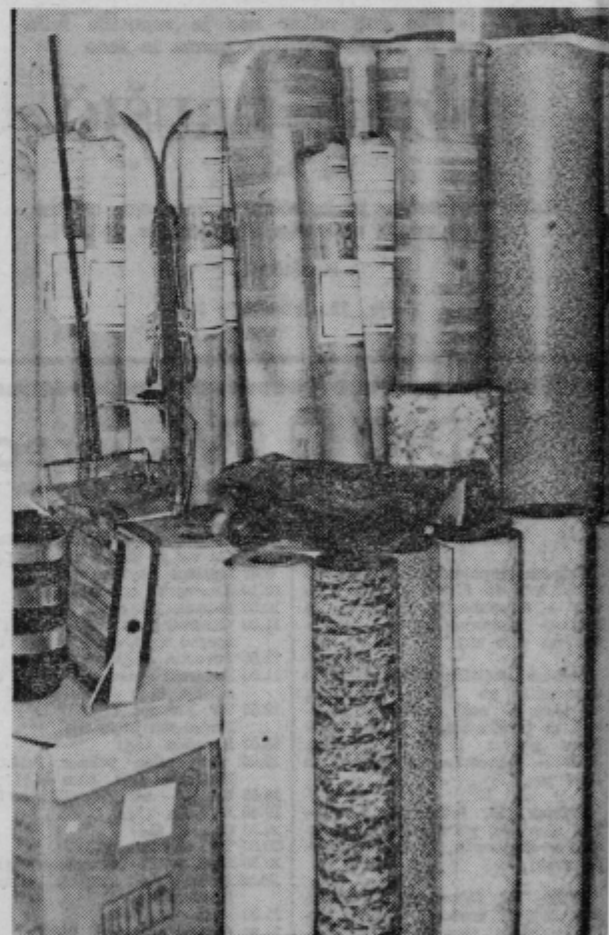
ELEKTRO
 MATERIAL

IZREDNA CENA
 PRALNIH
 PRAŠKOV

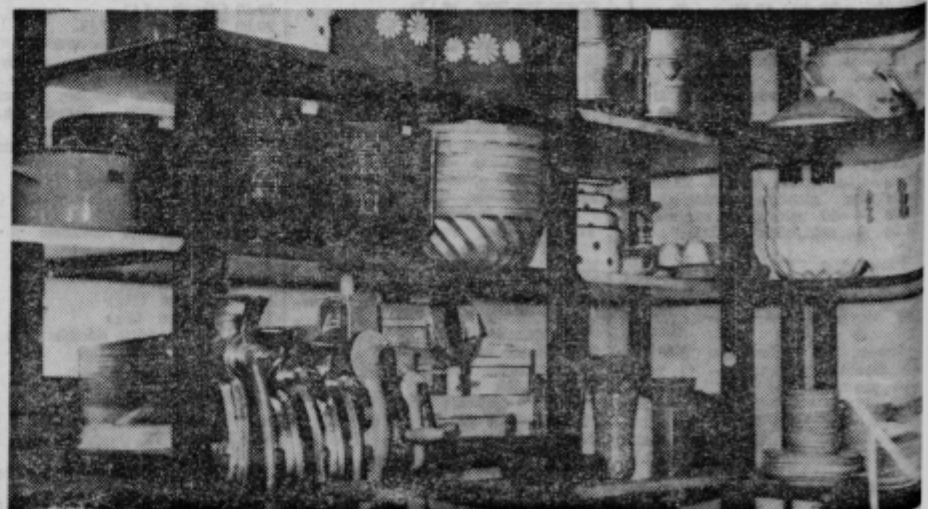
VSE ZA
 V KUHINJO

BARVE,
 KEMIKAJIJE

VODO-
 INSTALACIJSKI
 MATERIAL

PODNE OBLOGE

POSODA

mali oglasi

PRODAM

KUHINJSKO kredenc in spalnico ugodno prodam. Golob Ivan, Ulica bratov Dobrotinskih 4, Celje.

GLOBOK otroški voziček in košarico — dobro ohranjen prodam. Baudek, Prešernova 1 Celje.

TOVORNI avto Mercedes 319 D (200 D) primeren za prevoz pohištva (kason 2x4, 10 m) kategorije B prodam. V račun vzamem tudi rabljenega fička. Sarlah, Ulica bratov Kresnikov 34, Celje.

MOTORNO kolo Tomos 15 V dobro ohranjeno prodam. Ogled vsak dan popoldan. Spes Stanislav Vrbno 24 Sentjur pri Celju.

SPALNICO skoraj novo prodam. Kličite 45-72.

FIAT 750 poceni prodam. Ogled v soboto in nedeljo popoldan, Kompole 84, St. re.

FIAT 750 in Ford Taunus 17 — nevozni — prodam po ugodni ceni. Solinc Slavko, Ljubecna 53.

ZASTAVO 750 letnik 1969 ugodno prodam. Herman, Kajuhova 7, Šoštanj.

HISO in 3 ha zemlje v Savinjski dolini prodam. Ogled v popoldanskem urah. Kogovnik Pavla, Trnava 1 Gomilsko.

HMELEJEVKE in obračalnik za vprego prodam. Cokan Terezija, Vrbje 43, Zalec.

MOTOR — moped — tri brizne, dobro ohranjen ugodno prodam. Ogled ob nedeljah. Vodišek Peter, Olešče, 18 Laško.

LESENO barsko 4x2 m poceni prodam. Vili Crešnovar, Rečica n. h. Laško.

POHISTVO za dnevno sobo ugodno prodam. Kranjc Franc, Kocenova ul. 24, Celje.

ZASTAVO 750 letnik 1965 ugodno prodam. Dobojska 40, Celje.

GARAZO na Drogem polju prodam najboljšemu ponudniku. Karin Josip Slandrov trg 3, Celje.

STROJ za pomivanje posode popolnoma nov ugodno prodam. Vprašati v Bifeju »Park« Celje, Maistrova 2 Celje.

TOVORNI avto Hanomag »Merkant« 2,5 t prodam. Cena po dogovoru. Svener Oton, Pongrac 4b, Griže.

Pohištvena industrija
»GARANT«
POLZELA

razpisuje
prosto delovno mesto

BLAGAJNIKA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:
— da so končali ekonomsko srednjo šolo in
— da imajo 2 leti prakse na enakem ali sorodnem delovnem mestu.

Osební dohodek po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke.
Stanovanja podjetje nima. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Kandidati naj pismene prošnje vložijo v splošni sektor podjetja.

INŠTITUT
ZA HMEJARSTVO
v ZALCU

sprejema
za delo na proizvodnem obratu

nekvalificirane
poljske delavce
za določen čas (sezono).

Javite se osebno dne 22. in 23. februarja v tajništvo zavoda.

MERCEDES 312 kiper 4 t prodam ali zamenjam za osebni avto. Blaznik Franc, Dol. Boštanj, Sevnica.

TAM 5000 letnik 1967 z novim motorjem, novim kiperjem in novimi gumami prodam po zelo ugodni ceni. Debelak Slavko, Avto-prevoznik Sentjur n. h.

KESON za pet tonski kamion prodam. Poizvedbe Voga, Pivovarna Laško.

KUPIM

TRAKTOR dobro ohranjen kupim. Ponudbe pod »Najraje Steyer 18«

FIAT 1300 novejši letnik kupim. Plačam: delno ček, delno gotovina. Ponudbe pod »Fiat 1300«.

KVADRE V 8 in 12 in fosne — lahko rabljene — kupim. Ponudbe pod »Gradbeni materiali«.

SPACKA ali Zastavo 750 od letnika 1970 naprej kupim. Ponudbe na telefon 21-224 (063)

GUMI kolesa 12 colska zavorami kupim. Tržan Maks, Gostilna »Pri pevcu« Sentjur pri Celju.

ZIDNO opeko navadno ali ristovec in strešni bobrovec, okno in vrata ter bano za kopalnico — vse dobro ohranjeno kupim. Zorko Alojz, Olešče 52, Laško.

FIAT 750, Spacka ali Diano v voznem stanju kupim. Ponudbe s ceno in opisom pošljite pod »Nad 1966 letnika«.

TROSOBNO stanovanje, polovico hiše ali manjšo hišo z malo vrta od Celja do Sempetra kupim. Ponudbe pod »Devizek«.

STANOVANJE

SPREJMEM sostanovalca. Prednost Slovenci. Jeretina 8, Huhinja.

ODDAM opremljeno sobo in garažo dvema osebam. Fartelj Anica, Dobojska 36 Celje.

ODDAM opremljeno sobo v bližini Dečkove ceste. Ponudbe pod »Moški«.

SOSTANOVALKO sprejemem v opremljeno sobo s souporabo kuhinje. Ponudbe pod »Marec«.

NUJNO iščem neopremljeno sobo in kuhinjo v Celju ali bližnji okolici. Plačam dobro. Kličite 23-228 — Pavlin.

NUJNO iščem sobo in kuhinjo v mestu. Plačam vnaprej. Ponudbe pod »Mamica z dveletno hčerko«.

UPOKOJENCU oddam sobo s posebnim vhodom v bližnji okolici Celja. Ponudbe pod »Upokojenec«.

ENODRUZINSKO hišo z garažo, centralno kurjavo in vrtom v Celju na Otoku zamenjam za dvo ali trosobno stanovanje z garažo in centralno kurjavo v mestu v pritličju ali vsaj v prvem nadstropju, lahko v bloku. Ponudbe pod »Izredna prilika«.

V SREDISCU Celja zamenjam večje enosobno stanovanje z odločbo za manjšega ali sobo kjerkoli. Pismene ponudbe pod »Nagrada«.

ODDAM veliko opremljeno sobo s posebnim vhodom — možno gospodinjstvo. Ponudbe pod »Predplačilo za eno leto v naprej«.

SOBO in kuhinjo delno opremljeno oddam. Blizu Samopostrežbe Hudinja. Ponudbe pod »Domačina«.

ISCEM sobo v centru Celja. Ponudbe pod »Veliko odsojena«.

STROJNI tehnik nujno išče opremljeno sobo v Celju, Zalcu ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Plačam dobro«.

ODDAM ogrevano sobo fanu — študentu. Ponudbe pod »Fant«.

TROSOBNO stanovanje v središču Celja z nizko najemnino zamenjam za enako ali dvo in pol sobno s centralnim ogrevanjem. Ponudbe pod »Zamenjavam«.

ZAPOSLITEV

TAKOJ sprejem kvalificirane avtomehanika prostega vojaščine, večšega dela na osebnih avtomobilih NSU, Škoda in Fiat. Prijemki po dogovoru. Miran Brance, Avtomehanik Laško.

TAKOJ zaposlim nekvalificirano delavko. Vinko Robek, Zično pletarstvo Celje, Lava 1 — novo naselje

FRIZERKO sprejem takoj. Bernard Peter, Nazarje.

»SLOVENIJALE«

Ljubljana

poslovna enota Celje, Zidanškova 10

sprejme v letošnjem šolskem letu v uk za trgovskega pomočnika

DVA VAJENCA — moška

Prošnje sprejema »Slovenijale« Celje, Zidanškova 10.

Stanovanjsko-komunalno in gradbeno podjetje Laško

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

a) Zidarji:

- 1 VKV (visokokvalificiran) delovodja
- 3 KV (kvalificiran)
- 5 PK (polkvalificiran) — priučen
- 5 NK (nekvalificiran)
- 6 VAJENCEV

b) Kleparji

- 2 KV (kvalificiran)
- 2 PK (polkvalificiran) — priučen
- 1 VAJENEC

c) Slikopleskarji:

- 1 VKV (visokokvalificiran) predelavec
- 2 KV (kvalificiran)
- 2 PK (polkvalificiran) — priučen
- 2 VAJENCA

Nastop službe mogoč takoj. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

MLAJŠO upokojenko sprejemem za pomoč v gospodinjstvu. Nudim stanovanje in hrano. Angelca Bajde, Latkova vas 137, Prebold.

HONORARNO zaposlitev iščem za vsa pisarniška dela ali kakšno drugo ustrezno delo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Za služeka«.

ISCEM žensko za pomoč v gospodinjstvu. Eni osebi nudim stanovanje brezplačno. Plača po dogovoru. Weber Vida, Slandrov trg 1 (stara hiša) Celje.

ZENSKO delavko za dela v kuhinji in gostilni iščem. Stanovanje in hrana v hiši. Dobra plača. Ponudbe pod »Dežela«.

ZA VODOVODNO stroko sprejem takoj enega fanta za priučen. Sprejem tudi vajenca. Inštalaterstvo, Ulica bratov Kresnikov 34, Celje.

ORODJAR 26, sedem let prakse, išče zaposlitev v Celju. Ponudbe pod »Čimpreja«.

SNAZILKA dobi dober zaslužek za dve uri dela dnevno. Vprašati v Bife »Park« Celje, Maistrova 2.

KVALIFICIRANEGA ključavničarja sprejem. Plača po dogovoru. Škoflek Vinko, Kersnikova 39, Celje.

RAZNO

ODDAM v najem dobro gostilno sredi trga Vitanje, dnevno šestkrat avtobusna zveza Celje-Konjice, z vsem inventarjem in stanovanjem, z vrtom — eventualno tudi prodam. Kovač, Vitanje.

ZLEBOVE in potreben material za montažo lahko nabavite po konkurenčnih cenah. Strokovno svetujemo. Turk — Kleparstvo Celje, Mariborska 122.

ENODNEVNE piščance najboljše pasme nesnic in pitalcev nudim vsem odjemalcem vsak teden od srede do nedelje Valilnica Kočevar, Prebold 61.

PERUTNINARJI pozori Eno-dnevne piščance brojlerske in nesne pasme dobite vsak teden v Valilnici Dobrave Zg. Roje 23 — Sempeter v Savinjski dolini Sprejemamo pismena naročila. Pošiljamo tudi po železnici.

VARISA, ki je posredoval 3. 10. 1972 — torek ob 19.30 uri na avtobusu Celje — Velenje za sedež onemogli osebi naprošamo, da odda svoj naslov na upravo Novoga tednika pod šifro »Torek 3. oktobra 1972«.

ALILNICA Smarjeta vam tudi letos nudi kvalitetne piščance nesne in brojlerske pasme. Nabava možna vsak dan.

NODNEVNE piščance vseh sort, bele, težke, rjave in grahaste dobite vsak torek in sredo od 27. februarja dalje. Umetna valilnica Anica Winter, Lopata 55, Celje.

NOVEJSI dvojček z vrtom v Celju zamenjam za večjo hišo ali vilo, tudi v Celju. Ponudbe pod šifro: »Dvojček«.

NOVO — NOVO — NOVO
ZA GRADITELJE IN GRADBENIKE

- Edini proizvajalec »SCHIEDEL« dimnikov v Jugoslaviji — GRADNJA Zalec — in kakšne so prednosti?
  - Dimnikar z odgovornostjo priporoča
  - Gospodarno misleč gradbenik želi
  - Strokovnjak za kurjave predvideva
  - Arhitekt projektira
  - GRADITELJ ZAHTEVA
- »SCHIEDEL« dimniki so do sedaj edini zakonjeni dimniki v Evropi, ki v celoti odgovarjajo vsem zahtevam kurjenja s plinom ali naftnimi derivati.

PO NEMŠKI LICENCI PROIZVAJATA
SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

GRADNJA

ŽALEC, telefon 71740-41
in CINKARNA CELJE

POD TO STREHO BOSTE
KUPILI VAŠE VOZILLO
IN VSE KAR POTREBUJETE ZANJ

V spodnjih prostorih te hiše je SODOBNO SKLADIŠČE AVTO-STROKE na vogalu Miklošičeve in Kocbekove ulice v CELJU.

— PRODAJA NA VELIKO rezervnih delov Zastava, Citroen, Škoda, NSU, mopedov, koles, avtoelektro in splošnega materiala

— PRODAJA NA DROBNO v bližnji prihodnosti! V isti hiši bo avtosalon, kjer boste lahko kupili svoj avto in prodaja rezervnih delov za avtomobile Zastava, Citroen, Škoda, NSU in za moped, kolesa, avtoelektro in splošni material.

KMALU POD ENO STREHO VSE ZA VAŠ AVTO!

PRIJEM V PRAZNO...

CIRIL DEBELJAK-CIC, po poklicu strojni stavec, se je rodil leta 1930 v Celju, v uradniški družini. Skupaj s sestrama, eno starejšo in eno mlajšo, so dočakali pričetek vojne, ko Cic ni mogel nadaljevati šolanja na gimnaziji, ker mu Nemci tega niso dovolili.

Usodni dnevi so prišli v letu 1942. V njihovem stanovanju je bil ustanovni sestanek OF, ki pa je bil izdan. Očeta so v Mariboru ustrelili, mater odpeljali v taborišče Auschwitz, kjer je ugasnilo njeno življenje. Cic se je preselil k dedu pod Pohorje in obiskoval šolo v Slovenskih Konjicah. Leto pred koncem vojne se je vrnil v Celje in se šel učiti v tiskarno, se tam izučil poklica, se kasneje še izpopolnjeval in ostal zaposlen vse do današnjih dni. Je poročen in ima dvojce otrok v starosti 10 in 18 let.

Kdaj ga je zaneslo v planine? Morda tega pravzaprav niti sam dobro ne ve, spominja pa se, kako je kot šestnajstleten fant v kratkih hlačah in teniških copatah sam stopal na Triglav po slovenski smeri... Tako se je začelo. Gore so postale njegov svet. Še več. Del njega samega, v njih je našel nešteto možnosti za sproščanje mladostnih hotenj, v njih je našel smisel bivanja, hotenja, smisel vsega — skratka življenja. Zapisal se jim je ves. V vseh letih je opravil 550 alpinističnih vzponov, od tega 52 prvenstvenih. Ni, da bi naštevati, nikamor ne bi prišli. Naj dodamo le še to, da je bil član dveh Jugoslovanskih himalajskih odprav in sicer na TRISUL in KANGSBACHEN. Največji uspehi? Težko jih je izdvojiti, pa vendarle:

1. Varianta TRAVNIKA, VI. stopnja — prvenstvena 1950.
2. Raz DEDCA, VI. stopnja — 1949. leta.
3. Ogrinova smer v OJSTRICI — zimska prvenstvena, VI. stopnja.
4. Skalaška smer v TRIGLAVU — zimska prvenstvena, VI. stopnja.
5. Severna stena CIVETTE, Dolomiti, VI. stopnja.

Iz mnogih doživetij je sam izbral pripoved o vzponu v Razu DEDCA, ki sta ga kot prva preplezala z RADOM KOČEVARJEM.

Ze dolgo je telesa v nji žela, da bi uresničila načrt, drzen in lep, načrt, ki bi predstavljal v njunem gorniškem udejstvanju največje delo, največjo plezarijo. Večkrat sta že stala pod severno steno Dedca. Vstopila sta, šarila pod gladkimi črnimi platni, zabijala, poskušala, toda raz v Dedcu, doslej nepreplezana smer, je ostajal deviški. Prestopila sta v kamniško smer na zahodni del stene. Spodetelo je...

Sončen dan je bil in gorski vršaci so se kopali v soncu, ko sta pristopila po nadležnem melišču. »Danes ali pa nikoli!« je dejal Rado. Cic mu je priklimal in si ogledoval steno, gledal jo je in ocenjeval. Težave bodo, o tem sta si edina...

Ze sam začetek ni obetal nič dobrega. Dolgo sta iskala primerno mesto za varovanje. Rado je varoval, ko je Cic vstopil. Ze prvi meter plezanja je terjal prvi klin. Napredoval je počasi. Po približno desetih metrih je našel ustrezno mesto za varovanje in Rado je krenil za njim. Težave so se vrstile druga za drugo. Stena je gladka in brez izrazitih oprimkov, krušliva in grozeča. Težko izpostavljen prečka je tenjala celo uro plezanja; uro plezanja za šest metrov...

Kazalo je vse slabše in vse manj je bilo možnosti na uspeh. Nazaj? Ne, dokler obstaja kanček možnosti, dokler telo še zmaguje napore, dokler volja spodbuja telo in misel hiti k cilju... Ne!

Na zabitem klinu se je Cic dvignil za nadaljnega pol metra, zagostil noge v lusko in tvegaj skrajno nevaren prestop v desno steno neizrazitega stolpi-

ča v razu. Držal se je kot pač na stropu: le s konicami prstov. Ozrl se nazaj in ugledal prizor, ki mu je pobral vso dobro voljo. Edini klin v prečki, ki je predstavljal tudi moralno oporo in pomnil v primeru padca prepotrebno varovanje, je plesal prosto po vrvi. Ko je prestopal, ga je izruval, ne da bi čutil, kda'. Za trenutek se je zbežal, pogledal niže stoječega Rada, ki je mirno in resno zrl proti njemu in izpuhlenemu klinu...

Plezal je dalje, prestopal, se s konicami prstov oprijemal in iskal poro, kamor bi zabil klin. Klin — varovanje, malo počitka! Težko in neenakomerno je dihal, ko je prislonjen ob steno stal na konicah oguljenih škarpončnikov. Bil je skrajni čas, da zabije klin. Toda kam? Robkaj je z njim nad glavo in iskal špranjo. Gledal je pred sabo v črno skalo, kajti če bi dvignil glavo, bi vrzel celo telo iz ravnotežja. Zdelo se mu je, da sliši srce skale, kako bi mirno in komaj slišno. Roka in klin sta iskala nad glavo... Končno! Klin je običal v špranjo. Srce mu je udarilo krepkeje, roka je počasi drsela po skali za pas, zgrabil je kladivo in zela, da mineva, predno je z njo dosegel klin nad glavo, ki je bil le nekaj milimetrov zataknjen v majhnem razporku. Okrenil je glavo in rahlo poškilil navzgor, previdno je nastavil kladivo in udaril. Ovenk — še enkrat je milo zazvonilo nekje pod njim, nato je bilo vse tiho. Klin je odletel! Obup. Vse se je zrušilo v njem! Noga, s katero je stal v drobni vdolbinici, je tre-

petala. Koniec? Ne bo dolgo več vzdržal. Tako se bo torej končalo. Padec v globino, v tišino...

»Cic!« zasliši Rado glas. Glas, ki je nanj že pozabil v teh trenutkih telesne in duševne muke, v trenutkih boja s skalo in samim seboj. Ne, ne sme pasti. Padec v globino bi potegnil s seboj tudi prijatelja. Bil bi njegov morilec. Govoril je sam s seboj, boječ se, da ga glas ne odbije od stene: »Prereži Rado, naj padem sam...!« Toda ne, premagati je treba skalo! Prisiliti svojo moč, prehiteti duha in prestopiti mejo človeške zmogljivosti. Ključ prijatelja, kot da ga je navdal z novimi

močmi. Zadnja kita na prstih se je napela, pogljal se je više, zdrsnil, grabil, robkal z nogami ob steno. Zgrabil je! Pot na skalo, ki je pred trenutki še držala izmučene prste, je sedaj zarezala v črno gumo škarpončnikov. Pri glavi je zagledal špranjo. Nastavil je klin. Prijel je! Vedno tanjšje je pelo kladivo, ko je klin globlje in globlje požirala skalo. Vpel je zaponko, vpel vrv in obvisel. Popustila je vsa napetost. Skala, ki jo je močil znoj s čela, je bila topla in prijazna! Na ničesar ni mislil, visel je na klinu kot dete ob materinih prsih... huda preizkušnja je bila za njim! Rado je

prilezel do njega: »Cic, jaz ne tvegam vodstva, priveži in plezaj dalje!« Nadaljevala sta proti zadnjemu previsu pod vrhom...

Cic je plezal v precejšnji negotovosti. Rado je visel dva metra pod varovalnim klinom skoraj dobesedno na vrvi. Meter za metrom ga je puščal za seboj, ko je plezal dalje, brez klina, po črnem zglajenem zidu. Navpično plezanje ga je izčrpavalo in v rokah je čutil slabost. V skrajno težki in izpostavljeni prečki je prilezel pod navpično lusko, ki je bila prislonjena ob steno. Edini prehod do police, ki je obetala počitek. Takoj je vstopil, lezel deset metrov pri opletajoči vrvi brez klina in — uspel. Sedej je na skalo in počasi z zadnjimi silami zabil varovalni klin... Kmalu se mu je pridružil še Rado in trdno sta si stisnila roki. Se zadnji previs...

Stal je pred zadnjo preizkušnjo, pred zadnjim previsom tik pod vrhom. S skrajnim tveganjem je Cic prestopil v neizrazito zajedo, ki je prehajala v previs. Klin ni nikjer prijel. Skrčil je noge pod trebuh, uporabil podpirjem in se dvignil. Nad sabo je ugledal prijem, tako lep in vabljiv, spustil se je z eno roko, a druga ni vzdržala teže, .. prijel je v prazno. Kot žogo ga je odbilo ob steno nad Radom, treščil je na polico, se odbil in v loku odletel nad črno ploščo. Obvisel je... Njegov prvi padec v življenju. Muka je prilezel nazaj do Rada. Zamenjala sta, sedaj je varoval Cic, krvavel je na roki in kolenu. Rado je zlezal dva metra nad polico pod črni pre-

vis, od koder je z največjo muko prilezel — nazaj! Bosta morala bivačirati in nadaljevati zjutraj, kajti nad dolino se je spuščala noč!

Zopet sta menjala, varoval je Rado. Zmaga nad steno ni bil več končni cilj, cilj je bil beg iz stene, preden pade noč. Cic je poskušal v prečko zdaj s te, zdaj z one strani. Nič! Niker prehoda. Po več brezuspešnih poskusih se je vrnil k tovarišu, ostala je samo še pot navzgor...

Mesto, kjer je maloprejel padel, je zmogel le s skrajnimi silami. Počasi je napredoval, meter za metrom, stal je tik pod previsom. Videl je že preko in lahek svet za njim in vrh, ki se je bleščal v zadnjem žaru dneva. Bil je dobrih štirinajst metrov nad tovarišem. Z levico je zgrabil prijem visoko nad glavo. Z desnico se je prijel nad previs. Začutil je prijem, robkal po njem, da bi čimbolje prijel. Levica je počasi popuščala, s prsti desnice je božal po prijemu, a ni ga dosegel. Mrzlo ga je streslo po hrbtu: »Padeš bom, zopet!« Z zadnjimi močmi je poprijel z desnico, a zgrabil mimo... Duša je hotela, telo ni zmoglo, ta dan je že preveč terjal od njega. Kot bi pretrgal vrv, na kateri visi življenje, ga je po gnalo iz previsa. Do kraja napete mišice na nogah so se sprostile in za neka trenutkov je prenehalo življenje, kot bi čakalo na svoj dokončni konec. Letel je! Pod njim globlino, štrleče skale in črna stena, ki se hitro bliža. Mimo njega zdrve izbuljene oči prijatelja, mimo v hipu zdrvi 19 let njegovega življenja. Morda pa to le ni konec? Strašen suhek in udarec mu vzame ta zavest, morda za sekundo, dve, morda še manj. Vrvi, ki povezuje dva mladi, polni volje in mladosti željni življenja, sta napeti do kraja. Bosta vzdržali? Kot struna sta zapeli, ko je telo treščilo ob črno skalo... nato je bilo vse tiho!

Molče sta ždela na ozki polici, privezana h klinu in drug ob drugem ter čakala jutro, ko bo v Ojstrici pordelo kamenje. Težak dan sta imela za sabo, toda vzdržala sta. Tovariši na Korošici so ju opazili, mahali so jama, ju spodbujali s kljci...

Noč je bila dolga. Cica je bolelo vse telo, toda bil je tu, pod samim vrhom in zjutraj bosta izplezala. Morata uspeti! Trud minevajočega dne ne sme biti zman.

Ni bil! Izplezala sta in Dedčevemu razu, tudi »Kanta« imenovanemu, vzela devištvo. Načrt, drzen in lep, je bil izpeljan...

